

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษดา เกิดดี. พิพากษานอกศาล. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมเนศ พรินท์ติ้ง เซนเตอร์ จำกัด, 2541.

กฤษณา อโศกสิน. จดหมายตอบข้อสัมภาษณ์. 9 เมษายน 2546.

เขียนบทกับครูวิจิตร คุณาวุฒิ. เอนเตอร์เทน ม.ป.ป.: 52-54.

คณะผู้จัดทำ. เรือนแพ วิจิตร คุณาวุฒิ "ตำนานผู้ยิ่งใหญ่". หนังสือวีดีโอฉบับพิเศษ ม.ป.ป.: 1-33.

คณะผู้จัดทำหนังสือ. คุณาวุฒิ (หนังสืออนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ). ม.ป.ป.

คณิต คุณาวุฒิ. สัมภาษณ์. 7 มีนาคม 2546 และ 19 เมษายน 2546.

คนภูเขา (วีซีดี). กรุงเทพฯ: บริษัท ไทลาร์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด, 2543.

คนภูเขา (เอกสารรายละเอียดของภาพยนตร์). กรุงเทพฯ: หอภาพยนตร์แห่งชาติ ม.ป.ป.

ครูวิจิตร คุณาวุฒิ. ภาพยนตร์บันเทิง ปีที่ 17 ฉบับที่ 711 วันที่ 11-18 กันยายน 2533 : 46-47.

ชาลี อินทรวิจิตร. สัมภาษณ์. 5 เมษายน 2546.

ณรงค์ ภูมินทร์. จดหมายตอบข้อสัมภาษณ์. 10 เมษายน 546.

โดม สุขวงศ์. กำเนิดหนังไทย. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมเนศ พรินท์ติ้ง เซนเตอร์ จำกัด, 2541.

ตกลำรวจ (นามแฝง). วิจิตร คุณาวุฒิ ศิลปินแห่งชาติ-เศรษฐกิจดีตกตาทอง. นรี 87 ปีที่ 5 ฉบับที่ 13 สิงหาคม 2531: 85-92.

ถาวร สุวรรณ. สัมภาษณ์. 7 เมษายน 2546.

ทองปอนด์ คุณาวุฒิ. สัมภาษณ์. 9 มีนาคม 2546 และ 19 เมษายน 2546.

ทองปอนด์ คุณาวุฒิ. บทพากย์ภาพยนตร์เรื่อง เกิดเป็นหงส์.

ทองปอนด์ คุณาวุฒิ. บทพากย์ภาพยนตร์เรื่อง มือโจร.

ทองปอนด์ คุณาวุฒิ. บทพากย์ภาพยนตร์เรื่อง เสน่ห์บางกอก.

ธงชัย ประสงค์สันติ. สัมภาษณ์. 17 มีนาคม 2546.

นภาพิตร จันท์เพ็ญ. ประสบการณ์และการศึกษากับการสร้างสรรค์ผลงานของผู้กำกับการแสดงละครโทรทัศน์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. โชน คาราบาว น้ำเน่า และหนังไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมเนศ พรินท์ติ้ง เซนเตอร์ จำกัด, 2539.

- บรรจง โกศลวัฒน์. การกำกับและการแสดงภาพยนตร์. กรุงเทพฯ: บริษัท เอส เอ็ม เซอร์วิคัลเพรส จำกัด, 2541.
- โบตัน (สุภา สิริสิงห์). สัมภาษณ์. 28 เมษายน 2546.
- ปง อัครวิญญู. สัมภาษณ์. 9 เมษายน 2546.
- ปิยกุล เลาว์ณยศศิริ. ใครเป็นใครในกระบวนการผลิตภาพยนตร์. กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์ จำกัด, 2541.
- ผู้หญิงคนนั้นชื่อบุตรอด (วีซีดี). กรุงเทพฯ: บริษัท ไชล่าร์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด, 2543.
- พนม นพพร. สัมภาษณ์. 29 มีนาคม 2546.
- พยงค์ มุกดา. สัมภาษณ์. 30 มีนาคม 2546.
- พรนิต วิริยศิริ. สัมภาษณ์. 8 เมษายน 2546.
- พิสมัย วิไลศักดิ์. สัมภาษณ์. 15 เมษายน 2546.
- พุดซ้อน (นามแฝง). วิจิตร คุณาวุฒิ เศรษฐีตุ๊กตาทอง. เอนเตอร์เทน ม.ป.ป. : 37-49.
- เพ็ญศิริ เสวตวิหारी. อิทธิพลของแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยของผู้กำกับรุ่นใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2538-2540. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ. การศึกษาทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงและผู้กำกับการแสดงละครโทรทัศน์. สาขาวิชาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- ภรตมูณี. นาฏยศาสตร์. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร, 2511.
- มนตรี เจนอักษร. สัมภาษณ์. 27 มีนาคม 2546.
- มนตรี อ่องเอี่ยม. สัมภาษณ์. 19 เมษายน 2546.
- มนตรี อ่องเอี่ยม. บทพากย์ภาพยนตร์เรื่อง เมียหลวง.
- มนตรี อ่องเอี่ยม. บทภาพยนตร์เรื่อง เส้นหญ้าบางกอก.
- มรรยาท พงษ์ไพบูลย์. สารคดีโทรทัศน์ที่ใช้ภาพแนว ANTI-REALISM กับการรับรู้ความหมายและสุนทรีย์ของผู้ชม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- มาลินี ดิลกวนิช. ระบำและละครในเอเชีย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- มีชัย คุณาวุฒิ. สัมภาษณ์. 19 มีนาคม 2546.
- เมียหลวง (วีซีดี). กรุงเทพฯ: บริษัท ไชล่าร์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด, 2543.
- ยงค์ศักดิ์ วีระเมธิวงศ์. มิติที่หยุดนิ่งและมิติที่เคลื่อนไหวในพัฒนาการภาพยนตร์ไทย. ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

- รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- รัชฎา พัฒนอิม. ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้สร้างศิลปะภาพยนตร์. สารนิพนธ์วารสารศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และภาพถ่าย คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- เรือนแพ (วีซีดี). กรุงเทพฯ: บริษัท โซลาร์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด, 2543.
- ลูกอีสาน (วีซีดี). กรุงเทพฯ: บริษัท โซลาร์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด, 2543.
- วงเดือน อินทรารุท (พวงเดือน ยนตรลักษณ์) . สัมภาษณ์. 21 เมษายน 2546.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง ดวงตาสวรรค์.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง ดาวรุ่ง.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง ไทรโคก.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง น้องรัก.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง นางสาวพระดก.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง ปากามเทพ.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง เมียหลวง.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง สายเลือดสายรัก.
- วิจิตร คุณาวุฒิ. บทภาพยนตร์เรื่อง เสน่ห์บางกอก.
- วิยะดา อุมารินทร์. สัมภาษณ์. 16 เมษายน 2546.
- วิไลวรรณ วัฒนพานิช. สัมภาษณ์. 9 มีนาคม 2546.
- ศิริชัย ศิริกายะ. หนังไทย. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สดไธ พันธุ์โกมล. การวิเคราะห์ปัญหาและวิธีแก้ปัญหาของนักแสดง ในการกำกับการแสดงละครสมัยใหม่แนวต่างๆ ในประเทศไทย. ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สดไธ พันธุ์โกมล. ศิลปะของการแสดง (ละครสมัยใหม่). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุนิตย์ อัศวินิกุล. สัมภาษณ์. 9 เมษายน 2546.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. นาฏยศิลป์ปริทรรศน์. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- เสาวลักษณ์ สุริยะวงศ์ไพศาล. พู่ณิกะเด็น. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา, 2533.
- หอภาพยนตร์แห่งชาติ. สัมภาษณ์คุณวิจิตร คุณาวุฒิ (วีดิทัศน์). กรุงเทพฯ: หอภาพยนตร์แห่งชาติ, 2546.

เหนือมนุษย์ (วีซีดี). กรุงเทพฯ: โรงงานอุตสาหกรรมเลปโต้, ม.ป.ป.

อนันต์ ทัดคำ. สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2546.

ภาษาอังกฤษ

Aristotle. Politics&Poetics. New York: The Encyclopedia Americana, 1968.

Cauhie, John. Theories of Authorship. London: Routledge&Kegan Paul Ltd., 1998.

Chown, Jeffrey Patrick. The 'Auteur' in Hollywood: Francis Ford Coppola. Doctoral dissertation, University of Michigan, 1982.

Dennis Denitto. Film: Form and Feeling. New York: Harper&Row Publishers, 1985.

Dick, Bernard F. Anatomy of Film. New York: St. Martin's Press, 1998.

Edward Dmytryk. On Screen Directing. MA: Butterworth Publishers, 1984.

Francis Hodge. Play Directing. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1994.

George Wead and George Lellis. Film: Form and Function. Boston: Houghton Mifflin Company, 1981.

Michael Rabiger. Directing: Film Techniques and Aesthetics. MA: Butterworth Publishers, 1989.

Oscar G. Brockett. History of the Theatre. Boston: Allyn and Bacon, Inc., 1970.

Robert A. Berman. Fade In: The Screenwriting Process. Michigan: Butterworth Publishers, 1988.

Stanislavsky, Constantin S. Stanislavsky's Legacy. London: Redwood Burn Limited, 1968.

Stanislavsky, Constantin S. An Actor Prepare. London Methuen London Ltd., 1986.

Stanislavsky, Constantin S. Creating a role. New York: Routledge/Theatre Arts Books, 1989.

Theodore W. Hatlen. Orientation to the Theatre. New York: Appleton-Century-Crofts Educational Division Meredith Corporation, 1962.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายละเอียดของแหล่งข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

รายละเอียดของแหล่งข้อมูลที่ให้สัมภาษณ์แต่ละท่าน

1. ทองปอนด์ คุณาวุฒิ
สถานะ : ภรรยาของวิจิตร คุณาวุฒิ
วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 9 มีนาคม และ 19 เมษายน 2546
วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : บ้านที่หมู่บ้านพิบูลวัฒนา (โทร.ถามจากเบอร์องค์การโทรศัพท์) และสัมภาษณ์ที่บ้าน
2. คณิต คุณาวุฒิ
สถานะ : บุตรชายของวิจิตร คุณาวุฒิ
วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 7 มีนาคม และ 19 เมษายน 2546
วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ที่บริษัทยูบีซี (อาคารทีปโก้) และบ้านที่หมู่บ้านพิบูลวัฒนา
3. มีชัย คุณาวุฒิ
สถานะ : น้องชายต่างมารดา (มารดาเป็นน้ำของวิจิตร คุณาวุฒิ) บิดาวิจิตร คุณาวุฒิ สมรสกับน้องสาวภรรยาภายหลังภรรยาเสียชีวิต ตามความต้องการของยายของวิจิตร คุณาวุฒิ
วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 19 มีนาคม 2546
วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์โทรศัพท์จากทองปอนด์ คุณาวุฒิและนัดหมายสัมภาษณ์นอกสถานที่
4. ถาวร สุวรรณ
สถานะ : เพื่อนสมัยทำงานเดลิเมล์และเรียนเขียนบทกับครูมารุต เช่นเดียวกับวิจิตร คุณาวุฒิ
วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 7 เมษายน 2546
วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : โทรถามเบอร์จากองค์การโทรศัพท์และสัมภาษณ์ที่บ้านพักที่หมู่บ้านเสรี แถว ม.รามคำแหง หัวหมาก
5. ธงชัย ประสงค์สันติ
สถานะ : นักแสดงในเรื่อง "ลูกอีสาน" และ "ผู้หญิงคนนั้นชื่อบุญรอด"
วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 17 มีนาคม 2546
วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ติดต่อผ่านทางรายการสมอลด์ทอล์ค และไปสัมภาษณ์ที่สตูดิโอมนตรี ลาดพร้าว ซึ่งเป็นสถานที่บันทึกรายการ
6. วิไลวรรณ วัฒนพานิช

- สถานะ : นักแสดงจากภาพยนตร์เรื่อง "ดวงตาสวรรค์" และ "นางสาวโพระดก"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 9 มีนาคม 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : สัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ (จำไม่ได้ว่าได้เบอร์โทรศัพท์ที่บ้านมาได้อย่างไร)
7. ชาลี อินทรวิจิตร
- สถานะ : ผู้อำนวยการสร้างเรื่อง "ดวงตาสวรรค์" และผู้ประพันธ์เพลงประกอบภาพยนตร์ "นางสาวโพระดก" และถือว่่า วิจิตร คุณาวุฒิเป็นครูของตนเอง
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 5 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์โทรศัพท์มือถือจากคุณแม่ทองปอนด์และสัมภาษณ์โดยไปหาที่บริษัท ช. การช่าง แต่ได้สัมภาษณ์บนรถขณะเดินทางไปศูนย์วัฒนธรรม
8. พยงค์ มุกดา
- สถานะ : นักแสดงและผู้ประพันธ์เพลงในภาพยนตร์เรื่อง "เสน่ห์บางกอก"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 30 มีนาคม 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์โทรศัพท์จากเพื่อนที่เวทีไท โทรไปที่บ้านเพื่อทำการนัดหมาย และได้สัมภาษณ์ขณะครุมาเป็นกรรมการตัดสินการประกวดร้องเพลงลูกทุ่งที่เดอะมอลล์ ท่าพระ
9. ปงและสุนิตย์ อัศวินิกุล
- สถานะ : ผู้ดูแลด้านการบันทึกเสียง
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 9 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : สอบถามเบอร์ห้องบันทึกเสียงรามอินทราจากองค์การโทรศัพท์ และเดินทางไปสัมภาษณ์ที่นั่น
10. อนันต์ ทัดคำ
- สถานะ : ผู้บอกบทและควบคุมความต่อเนื่อง
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 24 มีนาคม 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์โทรศัพท์บ้านจากคุณทองปอนด์และนัดหมายสัมภาษณ์ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 7
11. พนม นพพร
- สถานะ : ผู้แสดงเรื่อง "แม่ศรีไพร" และถือว่่า วิจิตร คุณาวุฒิเป็นครู
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 29 มีนาคม 2546

- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ติดต่อผ่านประชาสัมพันธ์ของนพพรโปรโมชัน ซึ่งได้เบอร์จากเพื่อนที่เวทีไท และไปสัมภาษณ์ที่บริษัท
12. มนต์รี เจนอักษร
- สถานะ : นักแสดงนำเรื่อง "คนภูเข"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 27 มีนาคม 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์จากชัยโรจน์ นักข่าวบันเทิงวันหยุด ซึ่งเพื่อนที่เวทีไทแนะนำไปอีกที และโทร. ไปนัดหมายสัมภาษณ์ โดยไปสัมภาษณ์ที่คอนโดเมืองหลังจากที่คุณมนตรีไปถ่ายละครเรื่อง "แก้วรัตเกล้า"
13. วิยะดา อุมารินทร์
- สถานะ : นักแสดงสมทบเรื่อง "เมียหลวง"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 16 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์โทรศัพท์จากเพื่อน และโทรศัพท์สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์
14. พิสมัย วิไลศักดิ์
- สถานะ : นักแสดงเรื่อง "ดวงตาสวรรค์" และ "เรือนแพ"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 15 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : สัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ โดยตอนแรกโทร. เข้าเบอร์มือถือ (ซึ่งจำไม่ได้ว่าได้มาได้อย่างไร) แล้วพิสมัยให้โทร. เข้าบ้านอีกที
15. มนต์รี ช่องเอี่ยม
- สถานะ : ผู้ดูแลเรื่องวางแผ่นเพลงและดนตรีประกอบสมัยภาพยนตร์ 16 ม.ม. และช่วยดูแลเรื่องเพลงและดนตรีประกอบในภาพยนตร์เรื่อง "แม่ศรีไพร", "เมียหลวง" และ "เรือนแพ"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 19 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์จากปงและสุนิตย์ อัครวิญญู และไปสัมภาษณ์ที่บริษัทนพพรโปรโมชัน
16. กฤษณา อโศกสิน (สุกัญญา ชลศึกษ์)
- สถานะ : เจ้าของบทประพันธ์เรื่อง "ดวงตาสวรรค์", "ป่ากามเทพ", "น้ำเซาะทราย" และ "เมียหลวง"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : ติดต่อไปหลายครั้งและพักคำถามไปวันที่ 7 เมษายน

- 2546 ได้รับการตอบกลับวันที่ 9 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : หาเบอร์จากหนังสือมอบรางวัลศิลปินแห่งชาติประจำปี
นั้น จากหอศิลป์ที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
จากนั้นโทรศัพท์ติดต่อไป โดยภุชญา อโศกสินให้
แฟกซ์คำถามไป และตอบกลับมา
17. ณรงค์ ภูมินทร์
- สถานะ : ทำโฆษณาและประชาสัมพันธ์ให้ ปัจจุบันประกอบ
เขียนบทละครโทรทัศน์ และเคยสร้างภาพยนตร์ โดยได้
ความรู้จากการศึกษาจากบทภาพยนตร์ของวิจิตร
คุณาวุฒิ เป็นทีมงานทำหนังสืออนุสรณ์งานศพ
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : แฟกซ์คำถามไปตั้งแต่วันที่ 7 เมษายนและได้รับการ
ตอบกลับวันที่ 10 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์โทรศัพท์จากทองปอนด์ คุณาวุฒิและณรงค์
ภูมินทร์ให้แฟกซ์คำถามไป
18. วงเดือน อินทรารุจ (วงเดือน ยนตรลักษณ์)
- สถานะ : นักแสดงนำเรื่อง "เมียหลวง"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 21 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : โทรสอบถามเบอร์จากองค์การโทรศัพท์ (ใช้ชื่อ ญัฐ
ยนตรลักษณ์ ซึ่งเป็นสามีวงเดือน) จากนั้นแฟกซ์
คำถามไป แต่เมื่อวงเดือนได้เห็นคำถาม จึงอนุญาต
ให้ทำการนัดหมายให้ไปสัมภาษณ์ที่ณัฐสตูดิโอ ซึ่งเป็น
บ้านพักของวงเดือนด้วย ที่ลาดพร้าว ซ.37
19. พรนิต วิริยะศิริ
- สถานะ : ช่างกล้องภาพยนตร์เรื่อง "ลูกอีสาน"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 8 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ได้เบอร์โทรศัพท์มาจากเพื่อนที่เคยทำงานกับพรนิต
และไปสัมภาษณ์ที่บริษัทของพรนิต วิริยะศิริ
20. โบตัน (สุภา ศิริสิงห์)
- สถานะ : เจ้าของบทประพันธ์ "ผู้หญิงคนนั้นชื่อบุญรอด"
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 28 เมษายน 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : ค้นหาเบอร์โทรศัพท์จากหนังสือการมอบรางวัลศิลปิน
แห่งชาติประจำปีทีโบตันได้รับรางวัล จากนั้นโทรศัพท์ไปนัด
หมายทำการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

21. อรพุมมา อีรวรรณ (อีรวรรณ พยัคฆ์เดชชาชัย)

- สถานะ : นักแสดงประกอบในภาพยนตร์เรื่อง “เมียดหลง”
- วันที่ทำการสัมภาษณ์ : 1 พฤษภาคม 2546
- วิธีการติดต่อสัมภาษณ์ : โทร.สอบถามเบอร์จากองค์การโทรศัพท์ (โดยถามชื่อ สมศักดิ์ พยัคฆ์เดชชาชัย สามีของอีรวรรณ) จากนั้นโทร.ไปขอสัมภาษณ์ แต่ไม่พบตัว ฝากเรื่องไว้ 3 ครั้ง จึงมีการติดต่อกลับ และทำการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานภาพยนตร์ของวิจิตร คุณาวุฒิ

ตัวอย่างของทริทเมนต์คุณวิจิตร

(หมายเหตุ เป็นแบบจำลองที่พยายามทำให้ใกล้เคียงที่สุด ต้นฉบับจะเป็นกระดาษมีเส้น และเป็นลายมือเขียนของคุณวิจิตรที่ ตัวเล็กมาก ความสูงประมาณ 1.5 ม.ม./ อักษรตัวหนาเป็นการบอกรายละเอียดเพิ่ม / คำที่ทำตัวหนาและขีดเส้นใต้เป็นคำที่ผู้วิจัยไม่สามารถแกะได้ว่าเป็นคำอะไร)

Treatment
เรื่อนแพ

- บทพระนิพนธ์ของ
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์
- บทภาพยนตร์
คุณาวุฒิ

1-7
บทแล้ว

FADE IN

TITLE

EXT. ย่านเรื่อนแพ ตามท้องน้ำ- กลางวัน

Full Shot แพกว้างในท้องน้ำเจ้าพระยา และ DISSOLVE TO : แพอื่นๆ อักษร TITLE ปรากฏขึ้นเป็นระยะๆ ในมุมต่างๆกัน รวมทั้งรายละเอียดของชีวิตที่แวดล้อมอยู่

DISSOLVE TO :

8-15
บทแล้ว

EXT. เรื่อนแพโกโรโกโต ค่อนข้างโดดเดี่ยว- กลางวัน

Full Shot เรื่อนแพเกือบจะพังแห่งนี้ อยู่ในคลองกว้างพอสมควร มีสะพานพาดขึ้นฝั่ง บนฝั่งค่อนข้างเปลี่ยว ห่างบ้านผู้คน เพ็ญ แม่ เจน แก้ว ริน กำลังเดินเข้าออกแพอยู่

Cut to.

EXT. และ INT เรื่อนแพ - กลางวัน

กล้อง Pan จากหลังคาที่โหว่ ฝาที่ยุพัง ชยะจากสิ่งก่อสร้าง เสียงของแม่ขึ้นมาก่อน แล้วเห็น เจน (ทนายความ) ริน (นักร้อง) แก้ว (นักมวย) ยืนดูสภาพเรื่อนแพกันอยู่ จนเห็นแม่และเพ็ญ ยืนอยู่ภายหลัง แม่ว่า...มันเป็นแบบนี้ละคะ ไม่รู้ว่าจะอยู่กันได้อีกกี่วัน ทั้งตามมองหน้ากันแล้วก็ ยิ้มไม่พูด แม่...พอเตี้ยเขาตาย เขาก็เลิกค้าขายยกกันขึ้นไปอยู่บนบก เพ็ญ...พอจะอยู่ได้ไหม ที่เจเน เจน...ว่าไงวะ แก้ว...สบายมากซ่อมเสียหน่อยฉันว่าบรรยากาศมันวิเศษมาก ริน...จริงวะ ที่นี้ฉันจะแตกปากยังงี้ก็คงไม่มีใครเขาอิฐมาขวางบ้าน เจน...ฉันชอบตรงมันไหวได้ยวบ ยาบหน่อยๆ นอนหลับสบายดีวะ ตกกลางคืนคุณแม่ เพ็ญ...เห็นไหมแม่ หนูว่าแล้วใจว่า พวกพี่เขาต้องชอบ แม่...ถ้าชอบก็เชิญเถอะคะ นี่ก็มีคนเขาติดต่อมาจะขอซื้อ แต่จะให้ถูกๆ ก็เลยทิ้งมันไว้แบบนี้แหละ เจน...แล้วค่าเช่าล่ะครับ คุณแม่จะเรียกร้อยยังงี้ แม่...นี่มะซีคะ แม่ก็ไม่รู้จะเอาอย่างไร สภาพมันก็ยุๆพังๆยั้งี้ เจน...พวกเราจะซ่อมกันเองครับ คุณแม่ไม่ต้องเป็นห่วงหาช่าง แม่...เอาใจดีล่ะลูก แม่ก็ไม่เคยคิดจะให้ใครเข้ามาก่อนเหมือนกัน เพ็ญ...ถ้าพี่เจเนซ่อมได้ ก็ให้อู่ฟรีไปก่อนจนกว่าพี่เจเนจะมีงานทำได้ไหมคะแม่ นี่กว่าช่วยเพื่อนหนู แม่ก็อีก...เฮ้อ เจน...ผมกำลังตงงานกันทั้งสามคนพอดีครับ ริน...ก็มีเพียงอนาคตว่างประกันไว้เท่านั้นครับ *พูดแล้วหันหลัง*

แล้วหัวเราะ..คุณแม่เชื่อเถอะครับ เป็นอนาคตที่แจ่มใสเสียด้วย แม่หัวเราะ เจน..ผมจะจบ *หัวเราะเสียงดัง*

นิติศาสตร์อีก 3 เดือนข้างหน้า จะเข้าเป็นตำรวจครับ ริน..ผมเป็นนักร้องแล้วก็เล่นดนตรีครับ วงพิงแตกกระจุยเอาเมื่อไม่นานนี้เอง แก้ว..ผม ผมแยกตัวเจ้าสองคนนี่ครับ เรียนก็ไม่ได้เรื่อง

ฉากแล้ว
31 ตุลาคม

1-12
บทแล้ว

ฉากแล้ว
บทแล้ว
31 ต.ค.

2-1
2-13

กำลังจะเลือกระหว่างเป็นกรรมกรใช้แรงงานกับชกมวย แม่หัวเราะ...พวกคุณพูดซื่อๆดีฉันชอบ เออ...นี่กว่าอยู่กับอย่างลูกๆหลานๆ เพื่อนของลูกก็เหมือนลูก เราก็มีกันผู้หญิงสองคนนี่เท่า นั้น จะได้เป็นเพื่อนอบอุ่นใจกัน ตกลงค่ะ เพ็ญตบมือ...เห็นไหมที่เจเน เพ็ญบอกแล้วว่าแม่เป็นคนใจดียังงี้เลย (ซูบิว) ทั้งสามคนยกมือไหว้...กล่าวขอบคุณ

EXT. เรือนแพ - กลางวัน

รินหอบจาก(หรือส่งกะสี)ส่งให้เจเนมุ่งหลังคาจนพอความต้องการแล้ว ตัวเจเนก็รีบไปยกไม้มาตีฝาแพต่อ Cut to แก้วเลือกไม้เห่งชื่อซูมไซก Cut to : เพ็ญถือห่ออาหาร กระตักน้ำแข็งและอื่นๆ ลงมาจากฝั่งเข้ามาที่แพ Cut to : ในมุมที่งดงาม เพ็ญก้าวมาหยุดกลางห้อง แขนงดูเจเนร้องตะโกนเที่ยงแล้วค่ะ เชิญรับประทานอาหาร เจเนกระโดดเห็นยวดตัวลงจากหลังคา Cut to : ทั้งหมดหน้าตาขี้มแย้มเข้ามาล้อมเพ็ญ แก้ว...วิเศษเลย ผมกำลังแสบไล่ทีเดียว รินโค้ง...วันเพ็ญ เห็นหรือไม่ว่าจันทร์เพ็ญลอยเด่น เจเน...ไ้อ้บ้า ตลกแตกหรือไง ไ้อ้พวกนี้...หันมาว่า ซื่อมาทำไมก็ไ้อ้รู้ เดี่ยวพวกพี่ก็จะขึ้นไปหาก้วยเดี่ยวกินแถวนี้อยู่แล้ว วันเพ็ญ...แล้วนี่ไม่ตีไปกว่าก้วยเดี่ยวหรือคะ แก่ห่อ รินร้องไ้อ้เห ข้าวเหนียว ส้มตำ ลาบ ไ้อ้ย่าง แซบอิหลี...

ด้านแพ
31 ตุลาคม

DISSOLVE TO

INT. ภายในเรือนแพ - กลางวัน

ฝาห้องถูกตีไปได้ครั้งเดียว แก้วกำลังจะเอากระบองสีทาไป เสรีก็โยนกระบองทิ้ง ถอนใจออกไปนอกเรือนแพ รินกำลังตกลาอยู่ เห็นแก้วออกมา เสียง เฮ้ยมาดู เย็นนี้ล่อต้มยำปลากดกันได้แล้ว แก้วยกตะกร้าดู ปลากดตัวใหญ่

3-1
ภายในเรือนแพ
2 พฤศจิกายน

เจเนหอบเพิ่มรีบเดินลงมาที่แพ หันดู เข้า ตะโกน ไปไหนกันหมดวะ เสียงตอบ อูญนี่เจเนเดินออกไปนอกแพ ตาม...วะ มาตกลปลากันเพลินอยู่นี่ แล้วเมื่อไหร่งานจะเสร็จวะ ริน...ไ้อ้หมด แก้ว...สิก็หมด เจเนมองหน้าทั้งสองคน แล้วก็ถอนใจโหลดก...จันเข้ามานี่ ทั้งสองคนลุกขึ้น

ให้ทะเลาะกันมากกว่านี้ขนาด
จะไล่เตะกัน

Close up เจเนเทกระเป๋าสเงิน ทั้งหมดเหลือเพียง 300 กว่าบาท...ซ้ายมรับผิดะ กะงบประมาณพลาด ก็ซ้าเคยสร้างบ้านกะเขาเมื่อไหร่วะ แก้ว...ซ้าไม่โทษเอ็งหรอกเจเน เอ็งสองคนออกกันทั้งหมด ซ้าแดงเดียวก็ไม่ได้ ออก ไ้อ้หา...ซ้านี่เอาเปรียบเอ็งสองคนชิบหายเลย ริน...เหอะนะ เอ็งคิดมากไปได้วะแก้ว ซ้าออกเจเนออกมันก็เพื่อนเอ็งออก เราใช้เงินกระเป๋าดียวกัน แก้ว...นั่นแหละ ซ้าควรจะมีออกมั่ง แต่ซ้ามันจนปัญญา มันก็เลย...ครึ่งๆกลางๆอยู่จี่ ริน...แล้วเราจะทำยังไงดีวะเจเน เสียงสอดเข้ามาเป็นเสียงของเพ็ญ...จันให้กู ไม่คิดดอกเบี่ยทุกคนหันไป เพ็ญเดินเข้ามา หัวห่อผลไม้มาห่อใหญ่...จริงๆนะ ให้จันมีส่วนในเรือนแพนี้ด้วยคนละอะ แก้ว...จะดีไร้อเพ็ญ เจเน...นั่นนะสิ มันดูจะเห็นแกตัวมากไปหน่อยมัย ริน...ลูกผู้ชายชื่อไ้อ้รินรู้สึกตันตันขึ้นมาเต็มหัวอก | ซี่ แต่ (ต้นฉบับจริงๆจะหมดบรรทัดที่คำนี้พอดี)

ส่วนที่เดินออกมา

ก๊วยมกันไม่ได้ มันเสียเชิงชาย เพ็ญ...เสียเชิงชายบ้างอะไรกัน ก็ไหนที่รินพูดว่าพี่แก้วเมื่อกี้ว่า คิดมากไปยังไม่ล่ะ ทีนี้ทำไมที่สามคนถึงคิดมากไปล่ะ ทำไมจันจะช่วยออกให้บ้างไม่ได้ ทั้งหมด...ไม่ได้ ไม้ได้เด็ดขาด เพ็ญให้ชอฮีม เจเน...ก็ไม่ได้ แก้ว...มันก็เบ๊เจ๊จี่ ริน...แต่ว่าคิดอะ... ยืมเงินมันต้องใช้คืนนี่นะ เพ็ญ...แน่นอน เพียงแต่ไม่เอาดอกเบี่ย แล้วก็ไม่มีกำหนดว่า จะต้องใช้คืน ตกลงนะ ทั้งหมดนั่งอั้น ถอนใจ เจเนตัดสินใจคว้าซ้อมือเพ็ญ - มาคุยกับพี่หน่อยซิ ลากมือเพ็ญออกไป แก้วขบกราม แล้วลุกพรวดไปคว้าเสื้อมาใส่ ริน...เอ็งจะไปไหนวะ แก้ว...หาเงินซี้เวี่ย ซ้าไม่ใช่คนลึนคิดนี่หว่า แล้วก็ผลุนลันออกไป รินส่ายหน้า ลุกขึ้นเก็บเบ็ดไปคว่ำกริต้าติดกรวมเสียง

EXT. ภายนอกแพมหนึ่ง ระเบียบ - กลางวัน

บทแล้ว

8-11

มือของเจนเอื้อมมือจับมือเพ็ญขึ้น Cut to : ทั้งสองมองกันด้วยความรู้สึก เจน...ที่ไม่รู้ว่า จะ
 ชอบใจเพ็ญยังไงถูกที่ช่วยเวียงจี้ เพ็ญ...อย่าว่าเพ็ญช่วยเลยคะ ขอให้คิดว่าเพ็ญเป็นเพื่อนที่
 ทั้งสามคนก็แล้วกัน เจน...เพ็ญไม่เดือดร้อนอะไรนะ เพ็ญ...ไม่คะ ไม่เลย นี่เป็นเงินส่วนตัวนะ
 คะ เจน...เพ็ญอยากให้พี่ตอบแทนน้ำใจงามของเพ็ญยังงี้บ้าง เพ็ญอาย แล้วก็ตัดสินใจเงย
 หน้ามองสบตาเจน...ขอให้พี่เจนดีกับเพ็ญก็แล้วกัน เจน...ที่รับรอง ทั้งสองมองกัน กล้อง Pan
 ไปที่มือเจนบีบกระชับ เสียงก็รัวตัวเร็วแบบเมาชั่น

INT. ภายในแพ - กลางวัน

รินชะโงกมอง หน้าเครียด รักริรต่ำอย่างแรง ดูเด็ด สายขาดฝั่ง

DISSOLVE TO

ตัวอย่างการตัดแบ่งจากและขึ้นของคุณวิจารณ์

(หมายเหตุ นำมาจากบทภาพยนตร์บ้านพี่เมืองน้องลิบสองปันนา ต้นฉบับเป็นลายมือเขียนเช่น
กัน)

แยกจาก โดยสังเขป

บทภาพยนตร์เรื่อง บ้านพี่เมืองน้อง 12 ปันนา

1. กรุงเทพฯ – ประเทศไทย

1. EXT. สวนอาหารใหญ่หรูหรา	กลางคืน
บทภาพยนตร์ที่ 4-10	
2. INT. ภายในโรงละครแห่งชาติ	กลางคืน
บทภาพยนตร์ที่ 11-20	
3. INT-EXT สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของไทย	กลางวัน
บทภาพยนตร์ที่ 21-32	

2. เชียงรุ้ง – ประเทศจีน

1. EXT สวนพฤกษศาสตร์ เชียงรุ้ง	กลางวัน
บทภาพยนตร์ที่ 35-43	
2. EXT. สวนพฤกษศาสตร์ เชียงรุ้ง	กลางคืน
บทภาพยนตร์ที่ 44-48	
3. EXT- INT บ้านค่อมข้างเก่า หลังเลิกของเตี๋ยตติดา	กลางคืน / กลางวัน
บทภาพยนตร์ที่ 49-51	
บทภาพยนตร์ที่ 99-104	
4. EXT คณะนาฏศิลป์ลิบสองปันนาเชียงใหม่	กลางวัน
บทภาพยนตร์ที่ 52-61	
บทภาพยนตร์ที่ 105	
5. INT โบสถ์วัดพุทธศาสนา หมู่บ้านคองหลวง	กลางวัน
บทภาพยนตร์ที่ 62-63	

ฯลฯ (มีต่อจนถึงรายการที่ 10)

- ป้ายขนาดใหญ่แจ้งให้ทราบ ประกาศฉลองการสถาปนาวันที่จักรพรรดิ 10 ปี
2. EXT. บริเวณหน้าโรงละครใหญ่แห่งหนึ่ง ปักกิ่ง – กลางคืน บทภาพยนตร์ที่ 257
โปสเตอร์แสดงของคณะตงฟิง มีภาพเตี้ยดิดิรำไท ... อยู่ด้วย
-
-
- 5.EXT. ภายในห้องพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวัน – กลางวัน บทภาพยนตร์ที่ 367/1
หนังสือพิมพ์หลังไหลออกมาจากแท่นพิมพ์ มีรูปเตี้ยดิดิรำไท

ตัวอย่างการกำหนดตัวแสดงในเบื้องต้นของวิจิตร คุณาวุฒิ

(หมายเหตุ จากภาพยนตร์เรื่องบ้านพี่เมืองน้อง สิบสองปันนาต้นฉบับเป็นลายมือเขียน)

รายชื่อ ผู้แสดงนำ

ภาพยนตร์เรื่อง บ้านพี่เมืองน้อง สิบสองปันนา

1. เตี้ยดิดา วัยเด็ก 8-10 ขวบ วัยสาว 15-16 ปีและวัยกว่า 20 ปี
2. ห่วงซียะ วัย 25-30 ปี
3. ครูไผ่คำ วัย 35-40 ปี
4. อีคำ วัย 15-25 ปี

...

12. ผู้บัญชาการทหาร วัย 45 ปี

รายชื่อผู้แสดงบทประกอบ

1. ท่านรัฐมนตรีอุนุ 50 ปี
 2. ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรุ่ง
 3. ครูฝึกวิชานาฏศิลป์
- ฯลฯ (จนถึงรายการที่ 11)

Stock Shot

1. ขบวนแห่เรือสุพรรณหงส์ พระราชพิธี แม่น้ำเจ้าพระยา ประเทศไทย
 2. งานสงกรานต์ ประเพณีปีใหม่ ที่แม่น้ำล้านช้าง เชียงรุ่ง
 3. การชุมนุมเรดการ์ดครั้งยิ่งใหญ่ที่เทียนอันเหมิน
- ...
7. การฉลองชัยหรือการแห่แหวนขบวนฉลองชัยในคุนหมิงและปักกิ่ง

ฉากที่ตกแต่งขึ้นโดยไม่มีผู้แสดง

มีเพียงประชาชนประกอบฉาก

1. EXT. จตุรัสกลางเมืองคุนหมิง – กลางวัน บทภาพยนตร์ที่ 208

- ป้ายขนาดใหญ่แจ้งให้ทราบ ประกาศฉลองการสถาปนาวันที่จักรพรรดิ 10 ปี
2. EXT. บริเวณหน้าโรงละครใหญ่แห่งหนึ่ง ปักกิ่ง – กลางคืน บทภาพยนตร์ที่ 257
โปสเตอร์แสดงของคณะตงฟิง มีภาพเตี้ยคิอิฉาไรไท ... อยู่ด้วย
- ...
- ...
- 5.EXT. ภายในห้องพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวัน – กลางวัน บทภาพยนตร์ที่ 367/1
หนังสือพิมพ์หลังไหล่ออกมาจากแท่นพิมพ์ มีรูปเตี้ยคิอิฉาไรไท

ตัวอย่างรายงาน (Report) ของฟิล์มแต่ละม้วนที่ทำการถ่ายทำ

(หมายเหตุ ต้นฉบับจะใช้สมุดบัญชีเป็นวัสดุในการทำ โดยจะตีตารางด้วยมือ เขียนชื่อของภาพยนตร์นั้นๆ ไว้ที่หน้าปก และรายงานชิ้นนี้มาจากภาพยนตร์เรื่อง "ลูกอีสาน" รายงานชิ้นนี้จะเริ่มต้นที่ฟิล์มม้วนที่ 6 เพราะม้วนที่ 1-5 เป็นการถ่ายภาพสต็อคไว้)

ตัวอย่างที่ 1 ตารางเปล่าๆ ที่ยังไม่มีการใส่ข้อมูล (ของจริงจะมีเส้นบรรทัดด้วย)

(หมายเลขหน้าของสมุดบัญชี)

ROLL (No.)

SETTING

DATE

TIME

SCENE	TAKE	FEET	LENS	REMARK

ตัวอย่างที่ 2 फिल्मม้วนที่หก (ที่ยกมาแต่ละม้วนนั้น จะให้เห็นวิธีการบันทึกในช่องหมายเหตุ ซึ่งเป็น
 สิ่งที่ทำรายงานต้องบันทึกไว้ละเอียด มิฉะนั้นจะถูกคุณวิจิตรต่อว่า / ในต้นฉบับจริง แต่ละ
 ชั้นที่บันทึกไว้ จะเว้นบรรทัดไว้ระหว่างชั้น)

11

ROLL 6

SETTING EXT บ้านของบักคุณ

DATE 6 ก.พ.25

TIME กลางวัน

SCENE	TAKE	FEET	LENS	REMARK
58	1	400-340	ZOOM	เลือก
	2	340-280	ZOOM	
58A	1	280-220	ZOOM	เสียตัดก่อน
	2	220-180	ZOOM	เห็นคนปล่อยตัวเด็ก
	3	180-160	ZOOM	เสียตัดก่อน
	4	160-110	ZOOM	
64	2	110-100	ZOOM	เสีย T1 อยู่ R 7
	3	100-90	ZOOM	เสียตัดก่อน
	4	90-50	ZOOM	
	5	50-45	ZOOM	เสียตัดก่อน
	6	45-40	ZOOM	เสียตัดก่อน
	7	40-00	ZOOM	

ตัวอย่างที่ 3 फिल्मม้วนที่ 7 (จะเห็นว่าเลขหน้าสมุดบัญชีจะเป็นเลขคู่เสมอ เพราะจะทำตารางไว้เฉพาะกระดาษทางด้านขวาเท่านั้น)

13

ROLL 7

SETTING EXT. บ้านของบั๊กคุณ

DATE 6 ก.พ. 25

TIME กลางวัน

SCENE	TAKE	FEET	LENS	REMARK
59	1	400-320	ZOOM	(รวมซีน 59-60-61)
62	1	320-310	ZOOM	เสียตัดก่อน
	2	310-300	ZOOM	เสียตัดก่อน
	3	300-280	ZOOM	
	4	280-240	ZOOM	
	5	240-180	ZOOM	
	6	180-140	ZOOM	
63	1	140-120	ZOOM	
	2	120-100	ZOOM	
	3	100-90	ZOOM	เสียตัดก่อน
	4	90-70	ZOOM	
64	1	70-20	ZOOM	มี T2 - 7 อยู่ R 6

ตัวอย่างบทภาพยนตร์ที่มีการแก้ไขระหว่างการทำ จากเรื่อง "ลูกอีสาน"

ฉาก
ทิดฮาดหนี ทิดฮาดมาที่ บักฮาด
บ้านแม่ แบบนี้ถ้าไปอยู่เมืองบางกอก จะเอาตัวจ้งได้ก็ได้
บ้านแม่ (พยักหน้า)

79 Medium Shot

ทิดฮาดเดินแฉ่งไปหาพ่อบักคุณ หยิบขวดเหล้ามาให้ดู

ทิดฮาด

ซักอีกบ่อพ่อบักคุณ

พ่อสุดส่ายหน้า ทิดฮาดหันไปยื่นให้คุณ

ทิดฮาด

เอาบ่อบักคุณ

บักคุณ (คว่ำ)

เอา...

ทิดฮาดหัวเราะเดินเข้าไป ยี่สุนบุญหลายวงมาล้อมทิดฮาดที่บนชานเรือน แลบลิ้นปลิ้นตา

หลอก

R12
210-200 วนกลับ
200-190 X
190-180
180-170
170-160
160-150
150-140
140-130

80 Medium Long Shot

* RT
R30
50-40

คำกองเดินขึ้นเนินมาเล็กน้อย กล้อง Follow Action to full คุณและแม่ลุ้นกับบ้านแม่อยู่
ระหว่างพูดจากรัน ทิดฮาดจะเดินผ่าน FG ไปทางบ้านแม่

คำกอง

ไปตักน้ำกะปิให้คุณ

บักคุณ (สั่นหัว)

SVA
R12 90-80 วนกลับ
นี่

แม่คุณ พ่อบักคุณ

บ่อที่วัดน้ำมันแห้งหมดแล้ว

คำกอง

ข้อยจะไปบ่อโคกขี้เหล็ก...(หันมา) ไปน่าไปเป็นเพื่อนพี่หนอย

R12
130-125
125-120
120-110
SVC * RT
R-30
60-50

แม่คุณ พ่อบักคุณ

ไปไล่เจ้า ไปทำเขาจักหนอย ไป

R-12
80-40 วนกลับ
40-20 วนกลับ
20-10
SVC * RT
R13
40-350

คุณโดดลงจากเรือนไป คำกองหันไปอ้อมกับแม่คุณ แล้วทั้งคู่ก็เดินลงเนินไป

R12
110-90
R30
40-15

คำกอง
อีกหน้าของพี่ทิดฮาด

หมายเหตุ ตัวหนังสือที่เขียนสีชมพูนั้นเป็นการจำลองให้เห็นถึงการแก้ไขกับบทเวลาถ่ายจริง เนื่องจากเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนบท หรือบางอันก็เป็นการเขียนเพิ่ม ดังที่เห็นในตัวอย่าง

ภาคผนวก ค
ข้อมูลภาพยนตร์

ข้อมูลภาพยนตร์ของวิจิตร คุณาวุฒิ

(หมายเหตุ สำหรับเรื่อง "เมียบลวง" มีเฉพาะข้อมูลที่ไม่ได้ใส่ไว้ในการวิเคราะห์ภาพยนตร์ เรื่องย่อของภาพยนตร์ มีทั้งสรุปจากภาพยนตร์ บทภาพยนตร์ และนวนิยาย ซึ่งกรณีของนวนิยายอาจไม่ตรงตามภาพยนตร์จริง ทั้งนี้ เพราะวิจิตร คุณาวุฒิมักมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดหลายๆ ส่วนเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการเป็นสื่อภาพยนตร์มากขึ้น)

มือโจร

(จัดจำหน่ายโดยไทยฟิล์ม)

บทประพันธ์ วิจิตร คุณาวุฒิ ดัดแปลงจากสร้อยคอที่หายไป

นักแสดง

อดุลย์ ดุลยรัตน์	นายแพทย์นพพร
เยาวลักษณ์ มณีเดช	แสงโสม
ประจวบ ฤกษ์ยามดี	เสื่อยอด
พงษ์ลดา พิมลพรรณ	อำพัน
ชนินทร์ นฤปกกรณ์	
สังวร พรหมภักดิ์	

ทีมงาน

ถ่ายภาพ แสง ดิษยวรรณะ

เนื้อเรื่อง (จากภาพยนตร์)

แสงโสม หญิงสาวผู้ทำงานอยู่ร้านเสริมสวย ได้ทำการยืมสร้อยเพชรราคา 4 หมื่นบาทจากเพื่อนเพื่อไปงานเลี้ยง แต่ปรากฏว่า เธอได้ทำมันหาย จึงทำให้เธอต้องตัดสินใจหนีความผิดไปที่ จ.กาญจนบุรี โดยหวังว่าจะไปพึ่งพาคณะหลวงศุภกิจ โกศล ผู้เป็นลุงเจ้าของเมืองแร่จิมคริม ในขณะที่เดียวกัน รถที่มารับเธอก็ได้มารับนายแพทย์คนใหม่ของเมือง คือ นายแพทย์นพพร พงษ์ประศาสน์ ทั้งสองต่างเดินทางไปเมืองแร่ด้วยกัน แต่ระหว่างทางรถเกิดเสีย คนขับตัดสินใจเดินเท้าไปหาคนมาช่วยเหลือ ปลดปล่อยให้คนทั้งสองอยู่ด้วยกัน

ขณะเดียวกันแก๊งโจรของเสื่อยอดได้มาปล้นคนทั้งสอง และเมื่อรู้ว่ามีนายแพทย์อยู่ด้วย จึงจับตัวทั้งสองไปที่ช่องโจรของตัวเอง โดยนายแพทย์นพพรพยายามทำให้พวกโจรเข้าใจว่าตนกับแสงโสมนั้นเป็นสามีภรรยา กัน เมื่อไปถึงช่องโจร ปรากฏว่าอำพัน ภรรยาที่เสื่อยอดรักมากและได้จากการอุดหนุนมาป่วยเป็นไข้มาลาเรีย และเสื่อยอดต้องการให้นพพรรักษา โดยเมื่อรักษาเสร็จก็จะปล่อยตัวกลับไป ทว่าเสื่อแก้วซึ่งเป็นลูกน้องเสื่อยอดได้คิดจะทำมีดมีร้ายกับแสงโสม ทำให้นพพรต้องช่วยปกป้องจนแสงโสมเริ่มมีความประทับใจ และเสื่อแก้วถูกทำโทษโดยเสื่อยอด ทำให้แอบเจ็บใจอยู่ลึกๆ ระหว่างนั้นเอง ทางเมืองแร่ได้ส่งตำรวจออกตามหาคนทั้งสอง กลุ่มโจรจึงต้องโยกย้ายหนีโดยนพพรแอบเขียนจดหมายบอกเอาไว้

ระหว่างการหลบหนีเสือแก้วคิดจะขโมยทองที่เสี่ยยอดสะสมไว้จากการปล้น ทำให้ถูกเสี่ยยอดยิงตาย ส่วนเสี่ยยอดเองก็บาดเจ็บ นพพรช่วยผ่ากระสุนให้ แต่การบาดเจ็บของเสี่ยยอด ทำให้ทั้งคู่ยังต้องอยู่กับกลุ่มโจรต่อไป แม้ว่าอาการของอำพันจะดีขึ้นบ้างแล้ว ต่อมาเมื่อเสี่ยยอดป่วยหรือลง เสี่ยปิ่นจึงขอเสี่ยยอดให้เสียดำกับลูกน้องคนอื่นๆ ออกไปปล้น อำพันถือโอกาสนี้แนะนำให้นพพรกับแสงโสมหนีและพาตนเองไปด้วย โดยเสี่ยปิ่นได้ขอติดตามไปด้วย

เมื่อเสียดำกลับมาที่พัก รู้ว่าทั้งหมดหนีไป เสี่ยยอดขอปิ่นของเสี่ยวแก้ว และพาทั้งหมดติดตามกลุ่มที่หลบหนี โดยทิ้งของที่ไม่จำเป็นไปทั้งหมด แม้แต่ทองที่ตนเองเคยคิดเก็บไว้เพื่อจะเอาไว้ตั้งตัวกับอำพัน เสี่ยยอดก็ให้ทิ้งด้วยความเสียใจ

ระหว่างทางกลุ่มของเสี่ยยอดตามกลุ่มนพพรมาเกือบทัน เกิดการปะทะยิงกัน ทำให้เสี่ยปิ่นตาย ต่อมาอำพันรู้ว่าตนท้องกับเสี่ยยอด เสียใจจนคิดจะกระโดดหน้าผาตาย แต่นพพรกับแสงโสมช่วยกันห้ามไว้ อำพันจึงคิดจะกลับไปหาเสี่ยยอดเพื่อลูกจะได้มีพ่อ นพพรให้ปิ่นแสงโสมไปเพื่อให้ยิงเป็นสัญญาณว่า การตกลงกับเสี่ยยอดนั้นเรียบร้อยดีหรือไม่ แต่ทั้งคู่ก็คืนดีกันด้วยดี

แสงโสมกับนพพรเดินทางไปเชียงใหม่ด้วยกัน แสงโสมคืนจดหมายที่นพพรเขียนให้ลู่วางกับตำรวจให้กับนพพร และบอกเหตุผลว่า ตนเองก็ไม่ต้องการเจอตำรวจเพราะได้ทำสร้อยเพชรของเพื่อนหาย จึงต้องหลบหนีมาที่นี่ นพพรแนะนำให้แสงโสมกลับไปเผชิญหน้า แต่ปรากฏว่ามีโทรเลขมาที่เชียงใหม่ เนื้อความบอกว่าจริงๆ แล้วสร้อยเพชรนั้นเป็นสร้อยเพชรเกี เรื่องจึงจบลงด้วยดี

กัณโฑ

บทประพันธ์ พนมเทียน

เรื่องย่อ (จากนวนิยาย)

ครอบครัวเจ้าคุณเงินสมุทรและคุณหญิงรัตนมหาศาล (ชื่อเดิม ขจิต) มีบุตรชายชื่อกฤษณ์ ซึ่งเป็นพุดอยู่ต่างประเทศและได้เป็นผู้เลี้ยงดูซลดาบุตรสาวของหลวงอัถม์ หัวหน้าศาลจังหวัดปัตตานีซึ่งเกิดกับคุณผกา กฤษณ์และซลดามีความผูกพันกันทั้งในฐานะเครือญาติห่างๆ และความรักใคร่สนิทสนมที่เคยอยู่ด้วยกัน ซลดาจึงมีกฤษณ์เป็นทั้งอาและชายในดวงใจ

ต่อมาซลดาย้ายกลับมาอยู่กับพ่อแม่ที่ปัตตานี มีเพื่อนหญิงชายลูกพ่อค้าข้าราชการเป็นเพื่อนมากมาย ในจำนวนเพื่อนทั้งหมดนั้น มีเพื่อนชายคนหนึ่งซึ่งพึงพอใจซลดาชื่อ พงษ์ แต่ซลดาถือว่าพงษ์เป็นแค่เพื่อนเท่านั้น

ซลดาเป็นหญิงสาวที่รักทะเล ค่อนข้างซุกซนและแก่นแก้ว ที่บ้านของเธอมีเรือหาปลาลำหนึ่งชื่อมาตาฮารี และมีผู้ควบคุมเรือชื่อนายใหม่ รักหม่อม ซลดาชอบพุดคุยกับนายใหม่เพราะเขาพุดจาจ้อๆ และมีเรื่องขำๆ มาเล่าให้เธอฟังเสมอ ความเป็นลูกน้ำเค็ม ซลดาจึงไม่กลัวทะเล จึงแอบซ่อนตัวไปกับเรือมาตาฮารีขณะออกไปอวน และพบพายุกกลางทะเล นายใหม่กับซลดาจึงมีโอกาสได้ใกล้ชิดกันมากขึ้นจนกลายเป็นความรัก

หลังจากเรือมาตาฮารีโดนพายุ และสภาพก็ทรุดโทรมมาแล้ว ทางหลวงอัถม์จึงสั่งซื้อเรือลำใหม่และให้ชื่อว่าซลดา แต่คุณผกาไม่ยอมให้นายใหม่เป็นผู้ควบคุมเรือต่อไป ทำให้ซลดาไม่พอใจ แต่นายใหม่ไม่รู้เรื่องนี้เลย เขาได้เฝ้าแกะกัณโฑเป็นรูปเงือกน้อยและบอกซลดาว่า เขาจะแขวนไว้กับเรือซลดาตลอดไป

ต่อมากฤษณ์ได้เขียนจดหมายถึงซลดาและบอกว่าจะกลับมาประเทศไทย และได้ให้คุณหญิงขจิตมาทาบถามเพื่อขอมันซลดา เมื่อซลดาทราบเรื่องก็ยังไม่กล้าตัดสินใจเพราะรู้ว่าตนเองได้ผูกพันจิตใจอยู่กับนายใหม่เสียแล้ว

วันหนึ่งนายใหม่ก็ถูกตำรวจกองปราบจับตัวโดยไม่รู้สาเหตุ โดยอะไรเพื่อนสนิทของซลดามาสงขาและให้เขารูปเงือกน้อยที่แขวนในเรือซลดาไปให้นายใหม่ด้วย แต่เมื่อไปสถานีตำรวจก็ไม่พบ ซลดาตกใจมากติดตามถามใครก็ไม่ได้ความกระจ่างว่าถูกจับเรื่องอะไร คุณผกาก็ซ้ำเติมว่า คงเป็นฆาตกรหลบมาสมัครทำงาน ซลดาสับสนและว่าุ่นใจมาก พอดีกับที่กฤษณ์เดินทางกลับมา ซลดาจึงไปต้อนรับและได้ใกล้ชิดกับกฤษณ์ กฤษณ์เองก็หลงรักซลดา พาออกงานสังคัมต่างๆ และมีความต้องการจะแต่งงานกับซลดา แต่ซลดาไม่มีความรักต่อกฤษณ์ในด้านซุสาวอีกเลย จึงขอตัวกลับบ้านเกิดที่จังหวัดปัตตานี ไปใช้ชีวิตเป็นกัปตันเรือซลดาเปลี่ยนจากสาวสวยน่าทะนุถนอมไปเป็นสาวแกร่งและบึกบึน

ต่อมากฤษณ์ตามไปปัตตานีเพื่อขอมันซลดา ซลดาเห็นใจในความมั่นคงของกฤษณ์ จึงยอมมันแต่ขอร้องให้ทำแบบเสียบๆ กฤษณ์ก็ยอมตามใจ

วันหนึ่งบรรดาทหารเรือได้มาขึ้นบกที่ชายหาดใกล้บ้าน และซลดาก็ได้พบกับความเป็นจริงที่ว่า นายใหม่ที่เคยเป็นลูกจ้างหาปลานั้น ที่แท้กลับเป็นผู้บัญชาการเรือดำน้ำกัณโฑที่โด่งดังของราชนาวีไทยนั่นเอง ซลดาโกรธมากและไล่น้องๆ ให้กลับบ้าน

เย็นวันนั้นทางจังหวัดจัดงานเลี้ยงต้อนรับทหารเรือ กฤษณจึงชวนชลลดาไปงาน ชลลดาปฏิเสธแต่ถูก บิดาบังคับให้ไปเพราะถือว่าเป็นงานให้เกียรติแก่ทหารเรือที่ไปรบเกาหลีและเพิ่งกลับมา ชลลดาจึงจำใจไปงานกับ กฤษณ เมื่อไปถึงงานกฤษณแนะนำให้ชลลดารู้จักกับเพื่อนของเขาซึ่งก็คือเรือเอกตฤณ วิชชุทธา หรือ อดีตนาย โหม่นนั่นเอง ตฤณขออนุญาตเต้นรำกับชลลดา และเล่าเรื่องให้ทราบว่าเขาต้องปิดบังฐานะที่แท้จริงเพราะเขาถูก กล่าวหาว่าเป็นขบถ และเมื่อถูกจับไปแล้วก็ถูกส่งไปรบที่เกาหลี เมื่อภารกิจเสร็จสิ้นก็รีบมาที่นั่นทันที ชลลดาเสีย ใจมากและบอกความจริงว่าเธอหมั้นกับกฤษณไปแล้ว แต่กฤษณก็แอบได้ยินเรื่องราวทั้งหมดนี้ด้วย

คืนนั้นเสียงกีตาร์ลึกลับที่หายไปนานพร้อมกับตัวนายใหม่ก็ดังขึ้นอีกครั้ง เป็นการเฉลยความจริง ขณะที่ ตฤณเองก็ต้องตัดใจเพราะกฤษณคือพี่ชายคนละแม่และดีกับตนตลอดมา ทั้งคู่กล่าวลากันด้วยความเสียใจ

เช้าวันรุ่งขึ้นชลลดาและตฤณได้รับจดหมายของกฤษณคนละฉบับ เมื่อชลลดาอ่านจดหมายจบ ก็บอก กับพ่อแม่ว่าตนมีอิสระแล้ว จากนั้นก็ลงเรือชลลดาเพื่อไปที่เรือรบกัลปังหาที่กำลังจะถอนสมอจากปากอ่าวเพื่อนำ จดหมายอีกฉบับหนึ่งไปให้ตฤณ เมื่อตฤณอ่านจดหมายแล้ว เขาก็รู้ว่ากฤษณรู้เรื่องความรักระหว่างเขากับ ชลลดาแล้ว จึงเสียสละให้น้องเพื่อเป็นการชดเชยที่ตฤณไม่ได้รับการยกย่องเพราะเป็นลูกภรรยาของบิดา ก่อนจากกันชลลดาได้ส่งรูปแกะสลักกัลปังหาสีดำที่ชื่อว่า "ชลลดา" คืนให้ตฤณ บอกให้เขาเก็บรักษาไว้ และเธอ จะคอยวันที่เขากลับมา

สายเลือดสายรัก

บทประพันธ์ วิจิตร คุณาวุฒิ

นักแสดง

ไชยา สุริยัน
 ภาวนา ชนะจิต
 แมน ธีระพล
 ด.ช.ภูมิพงษ์ ทัศนพยัคฆ์
 วงศ์ ศรีสวัสดิ์
 ชนินทร์ นฤปกกรณ์
 จริญญา สິนธุเศรษฐ์
 สุเทพ จันทรสมบุรณ์
 วรณ แสงจันทร์ทิพย์
 เรืองทิพย์ ศรีอาตวา
 พิศวง ไชยาคำ
 รกฤษ ฉัตรกุล ณ อยุธยา
 สีน อัสวเมธี
 ชด ชัชวาลย์
 หม่อมหลวงชูเกียรติ นิลรักษ์
 สัจจวรรณ พราหมณ์พันธ์
 เด่น
 ชัย
 ฤทธิ์

ข้อมูลการถ่ายทำ

ถ่ายฤกษ์ภาพยนตร์ 2 ตุลาคม 2504
 ฉายเอ็มไพร์ ตุลาคม 2505

เรื่องย่อ (จากบทภาพยนตร์)

การฟ้องศาลเพื่อสิทธิ์ในการเลี้ยงดูลูก ภายหลังจากหย่าระหว่างอานนท์กับภักคินี ได้รับผลการตัดสินด้วยการให้ ภักคินี หรือ อี๊ด ซึ่งเป็นลูกเป็นคนตัดสินว่าต้องการอยู่กับใคร อี๊ดเลือกที่จะอยู่กับพ่อ แม้ว่าจะรู้ว่าพ่อเป็นคนขี้เหล้าเพียงใดก็ตาม ซึ่งทำให้ภักคินีเสียใจมาก

อี๊ดขอตามไปที่ที่ทำงานของพ่อที่โรงงานแองโกลไทยมอเตอร์ในช่วงปิดเทอม สถานการณ์ที่โรงงานของอานนท์ก็ไม่ค่อยดีนัก เนื่องจากเพื่อนร่วมงานที่ชื่อเอกก็พยายามหาทางกลั่นแกล้ง เจ้านายของตนก็เดือนและคาดโทษกับการที่อานนท์กินเหล้าในที่ทำงาน

ภักคินีมาหาอืดที่บ้าน แต่ไม่เจอตัว ได้แต่ฝากของไว้ให้กับป้าข้างบ้าน เมื่ออานนท์และอืดกลับมาบ้าน ก็พบกับข่าวของมากมาย อืดชื่นชมกับข่าวของจนอานนท์น้อยใจ ประชดถึงความเป็นเศรษฐกิจของภักคินี และขำง่าข่าวของ อืดเสียใจมาก ส่วนอานนท์เองเมื่อรู้ตัวก็ง้อลูกชายของตน

ในที่สุดอานนท์ก็ต้องออกจากงาน และอาการติดเหล้าของเขาก็หนักขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างทางกลับบ้าน อานนท์แวะเอาปากกาจํานำเพื่อเอาเงินมาซื้อเหล้า อืดแอบตามพอไป และเอาเรื่องดังกล่าวมาล้อพ้อ หลังจากออกจากงานอานนท์พยายามหางานใหม่ทำ แต่ไม่สำเร็จ

ภักคินีรู้ว่าอานนท์ออกจากงานจากป้าข้างบ้าน หลังจากที่ตั้งใจมาถามเรื่องเหตุผลที่อืดย้ายโรงเรียน ภักคินีจึงฝากเงินและจดหมายไว้ให้ แต่ระหว่างทาง อืดแวะซื้อไอศกรีมก่อน เมื่ออานนท์กลับมาเห็นของอีก กลางดึกคืนนั้นจึงเอาเงินไปคืนพร้อมกับต่อว่าว่าตนเลี้ยงลูกได้ ก่อนกลับอานนท์เจอกับนิพนธ์ลูกน้องของพ่อตา ที่มาติดพันภักคินีอยู่ ด้วยอารมณ์เสียจึงขกนิพนธ์ไป แต่นิพนธ์ไม่ได้ตอบโต้

ขณะเดียวกัน อืดสะดุ้งตื่นกลางดึก และได้เห็นรูปของภักคินีที่ฝากไว้ให้ตนที่อานนท์ซ่อนใส่ไว้ในกางเกง เมื่ออานนท์กลับมา อืดจึงพยายามถามว่าแม่มาหาตนใช่หรือไม่ แต่อานนท์กลับโกหก อืดโมโหที่พ่อบุญโกหก แต่ก็ทำอะไรไม่ได้

อาการติดเหล้าของอานนท์ยังแสดงให้เห็น จนอืดต้องเอาเงินที่เหลือเพียง 1 บาท ไปซื้อเหล้าให้ ขณะที่ทำงานเก่า เอกซึ่งขึ้นมาเป็นหัวหน้าแทนอานนท์ก็ทำงานได้ไม่ดีเท่า และยังมีเรื่องการขโมยน้ำมันอีก พอดีกับที่อืดแอบไปหาสุเมธเจ้านายอานนท์ที่ทำงานและขอให้รับอานนท์เข้าทำงาน ด้วยความฉลาด ข่างพูด ทำให้สุเมธตัดสินใจให้โอกาสอานนท์อีกครั้ง และลดตำแหน่งของเอกลง

การกลับมาของอานนท์ทำให้เอกไม่พอใจ และให้คนสืบจนรู้ว่าอืดเป็นคนมาขอให้พ่อกลับเข้าทำงาน เอกดักรออานนท์ที่หน้าปากซอยเข้าบ้านและหาเรื่องทะเลาะกับอานนท์จนโดนตำรวจจับไปทั้งหมด

ที่สถานีตำรวจ อืดโทรขอให้สุเมธมาช่วยประกันตัวอานนท์ แต่เมื่อสุเมธฟังแค่ข่าวอานนท์กินเหล้าอีกก็ปฏิเสธทันทีและวางหูไป อืดจึงโทรหาแม่แต่เจอกับตา เพราะแม่ออกไปข้างนอกกับนิพนธ์ จึงได้แต่ฝากเรื่องไว้

เช้าวันรุ่งขึ้นภักคินีมาประกันตัว และให้เงินอืด แต่อืดไม่ได้รับไว้ อานนท์โกรธที่อืดตามภักคินีมาประกันตัวตน จึงไม่ยอมออกจากกรงขัง แต่ตำรวจก็ไม่ยอมเช่นกัน อานนท์จึงต้องกลับออกมา อานนท์กับอืดงอนกัน แต่แล้วอานนท์ก็มีอาการอยากเหล้าอีก อืดจึงตัดสินใจนำรถไฟฟ้ของเล่นที่แม่ให้มาไปจํานำด้วยความเสียตายเพื่อเอาเงินมาซื้อเหล้าให้พ่อ

เมื่ออืดนำเหล้ามาให้ อานนท์ยังไม่ทันได้ถามแต่ก็ตีใจมาก ทว่ายังไม่ทันกิน อืดก็ร้องไห้ออกมาด้วยความสะเทือนใจเสียก่อน อานนท์จึงถามว่าเขาเงินจากไหนไปซื้อเหล้า เมื่อรู้ว่าขายของเล่นไปก็ขำง่าเหล้าทั้งจากนั้นอานนท์ก็เล่านิทานเรื่องพระราชาที่ชอบทานเหล้าอีกครั้ง แต่คราวนี้บอกตอนจบว่าในที่สุดพระราชาที่รู้ว่าเหล้าไม่ดี จึงเลิก และให้สัญญากับอืดว่าจะเลิกเหล้า

อานนท์แอบไปขอพบภักคินีอีกครั้ง บอกว่าจะเลิกเหล้า ขอคนที่ช่วยประกันตัว รู้ว่าตนเองไม่ควรมีสิทธิ และขอให้ภักคินีรับอืดมาอยู่ด้วย โดยนัดให้ภักคินีไปรับอืดวันพรุ่งนี้เวลา 9.00 น. ภักคินีไม่แน่ใจว่าอืดจะยอมหรือไม่ แต่อานนท์บอกว่าจะจัดการให้

วันรุ่งขึ้นอานนท์แกล้งกินเหล้าเมามายมา ทำให้อืดทวงสัญญาเรื่องเลิกเหล้า อานนท์ว่า อืดด้วยถ้อยคำที่รุนแรง และตบหน้าอืด อืดเสียใจมาก เมื่อภักคินีมา อืดจึงไปกับแม่

เมื่อฮึดมาอยู่กับภักคินี ฮึดก็ยังคงละเมอถึงพ่อเวลาหลับ ส่วนภักคินีเองก็พูดกับพ่อว่า ถ้าอาานนท์ได้งานดี ๆ ก็น่าจะดีขึ้น

วันต่อมาประจักษ์ ผู้จัดการบ.สินไทยมาหาอาานนท์ ชวนอาานนท์ไปทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการแทนคนเก่าที่ลาออกไป โดยบอกว่ารู้เรื่องอาานนท์จากบรรดาลูกน้อง (เพราะอาานนท์ก็เคยเปิดบริษัทของตนเองแต่ขาดทุนและทำให้ยากจนลง)

อาานนท์เริ่มงานที่ใหม่ ขณะเดียวกันก็มีท่าทีก่อร่อก่อตึกกับบวลงน้อย พนักงานคนหนึ่งของบริษัท ขณะที่ประจักษ์ก็แอบโทรไปแจ้งข่าวแก่ภักคินี ว่าอาานนท์ไม่กินเหล้าเลย และเล่าเรื่องอาการกับบวลงน้อย ภักคินีรู้สึกไม่ดีแต่ไม่ได้พูดอะไรออกไป ภักคินีบอกเรื่องอาานนท์ได้งานใหม่กับ ฮึดซึ่งร้องไห้คิดถึงพ่อ ฮึดจึงขอไปเยี่ยมพ่อ แต่ปรากฏว่าไปเจอพ่อกับบวลงน้อยมาที่บ้านด้วยกัน อาานนท์ยังคงพยายามรักษาอาการเมินเฉยกับลูก ฮึดจึงกลับไปที่บ้านของแม่ตามเดิม อาานนท์เจอของที่ฮึดมาฝากไว้ให้ตนเอง พร้อมกับเขียนจดหมายบอกถึงความคิดถึง

ขณะเดียวกันที่บ้านของแม่ นิพนธ์กำลังเตรียมกับเด็ก ๆ เรื่องแอบจัดงานวันเกิดให้ฮึดแปลกใจ ทว่าฮึดกลับทำหน้าที่เศร้า จนทุกคนแปลกใจ

ที่ที่ทำงานของอาานนท์ อาานนท์ได้รู้ความจริงว่า ตนได้เข้าทำงานที่นี่เพราะภักคินี จึงขอลาออก และอาานนท์โดนรถชน ขณะที่ฮึดเองก็ได้เห็นตอนที่นิพนธ์ประคองแม่ซึ่งกำลังจะล้ม และได้ยื่นนิพนธ์ขอแม่แต่งงาน ภักคินีได้แต่บอกให้รอไปก่อน เหตุการณ์ทั้งหมดทำให้ฮึดไม่พอใจอย่างมาก

คืนนั้นฮึดจึงแอบหนีออกจากบ้าน พร้อมกับเขียนบอกไว้ที่กระจกว่า ไม่อยากได้พ่อใหม่ แต่เมื่อไปหาพ่อที่บ้านก็ไม่เจอ จึงเขียนไว้ที่ประตูหน้าบ้านว่า ไม่อยากได้แม่ใหม่ ซึ่งภักคินีที่มาตามหาที่บ้านในภายหลังก็ได้เห็นข้อความดังกล่าว

ฮึดจึงต้องเตร็ดเตร่ไปตามสถานที่ต่างๆ ส่วนภักคินีเองก็โดนต่อว่าจากอาานนท์ที่ยังคงบาดเจ็บเนื่องจากรถชนว่า เป็นคนทำลูกหาย เลี้ยงลูกไม่เป็น ให้ได้แต่เงิน ภักคินีหาทางค้นหาฮึด ด้วยการประกาศหาว่าใครพบ จะมีรางวัลให้หนึ่งหมื่นบาท พร้อมกับจ้างบรรดานักสืบให้ออกตามหาด้วย

ฮึดตระเวนหางานด้วยการขอไปทำงานเป็นกระเป๋ารถเมล์ก็ไม่ได้งาน เนื่องจากยังเด็กเกินไป จนเจอกับเพื่อนโรงเรียนเก่าที่ชื่อเชิด เชิดชวนไปขายเรียงเบอร์ จนไปพบกับนักสืบที่ตามหา แต่ฮึดไม่รู้ว่าเขาอยากได้ตัวไปทำอะไร ทั้งสองคนจึงหนีไปพึ่งลูกพี่ของเชิดที่ชื่อย้อย เพื่อให้ย้อยช่วยหางาน แต่เมื่อฮึดรู้ว่าจะงานน่าจะเป็นงานไม่ดี จึงปฏิเสธ แต่เชิดก็ขอให้ฮึดทำ เพราะไม่อยากโดนรุมทำร้ายในฐานะที่พาฮึดมา

ขณะเดียวกันนักสืบที่เจอฮึดก็บอกข่าวให้ทราบ อาานนท์ก็โทรศัพท์มาขอพบภักคินี ส่วนทางฮึดภายหลังจากไปร่วมงานกับย้อยที่รถไฟ ก็ปรากฏว่าเป็นอุบายของตำรวจที่ต้องการจับย้อยและพรรคพวก และตำรวจก็ทำให้ทุกคนได้ทราบว่า จริงๆ แล้วฮึดมีค่าตัวถึงหนึ่งหมื่นบาท ฮึดหนีจากบรรดาตำรวจเป็นขึ้นไปบนเสาสูง ภักคินีกับอาานนท์ที่รู้ข่าวตามมาเกลี้ยกล่อมฮึด และบอกว่าจะยอมมาคืนดีกัน ฮึดจึงยอมลงมา เรื่องจึงจบลงด้วยดี

ดวงตาสวรรค์

บทประพันธ์ กฤษณา อโศกสิน

ผู้แสดง

พิสมัย วิไลศักดิ์ แพน ผักไห่
 สมบัติ เมทะนี
 อดุลย์ ดุลยรัตน์
 วิไลวรรณ วัฒนพานิช
 ประจวบ ฤกษ์ยามดี
 โสภา สถาพร
 วิชดา สاهش เมืองเริง มารศรี อติรัตน์ เซาว์ ประพัทธ์ เทียว และแน่นน้อย

ข้อมูลการถ่ายทำ

ฤกษ์ถ่ายทำที่ตาราไทย 24 ตุลาคม 06
 จบการถ่ายทำ 2 กุมภาพันธ์ 07
 ประกวดตุ๊กตาทองก่อนฉาย 13 กุมภาพันธ์ 07

เรื่องย่อ (จากบทภาพยนตร์)

แพน ตันนา เด็กกำพร้าแม่ อาศัยอยู่กับพ่อและแม่เลี้ยงที่อยุธยา แพนโดนใจเนื่องจากแม่เลี้ยงลงความเห็นว่าเป็นตัวดี เธอแต่ไปเกี่ยวกับพวกเด็กกรุงเทพฯ ที่มาหลบสงครามอยู่ ได้แก่ ราชานติ เนตรนภิส ภาวิน ขณะเดียวกันแพนก็มีเพื่อนบ้านเดียวกันที่ชื่อเทิน ซึ่งชอบพอนอยู่ด้วย

ภัยสงครามสิ้นสุด พลตรีโกศา หม่อมเจ้าทิฆัมพร ราชซึ่งเป็นพ่อแม่ของเด็กๆ มารับเด็กๆ กลับกรุงเทพฯ แพนใจหาย และกระหายที่จะหนีจากที่นี่ไปอยู่กรุงเทพฯ ส่วนเทินเอง อีกไม่นานก็ต้องเข้าไปเรียนกรุงเทพฯ แล้วตั้งนั้นในวันที่เด็กๆ เดินทางกลับ แพนจึงแอบเกาะเชือกท้ายเรือไปด้วย เมื่อราชานติและภาวินพบเข้า จึงบอกพ่อกับแม่ของตน เมื่อรู้ว่าแพนเป็นเด็กกำพร้าแม่ จึงให้ไปอยู่ด้วยโดยให้ประภาเป็นผู้เลี้ยงดู และแพนก็ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น พันพร เทพประทาน

แพนกลายเป็นนางรำที่มีชื่อเสียง ขณะเดียวกันแพนก็มีความสัมพันธ์กับเทิน เพื่อประโยชน์ทางด้านการเงิน แต่เทินนั้นรักแพนมากต้องการจะแต่งงานด้วย แพนก็ได้แต่ปายเบี่ยงตลอด ด้านเนตรนภิสก็สำเร็จปริญญาตรี และเมื่อภาวินจะเรียนจบในปีหน้าทั้งคู่ก็ตั้งใจไว้ว่าจะแต่งงานกัน ส่วนราชานติเองก็แสดงความลุ่มหลงในตัวแพนอย่างเห็นได้ชัด

ที่บ้านพลตรีโกศา มีพลตรีโกศา คุณราชินี ประภา กษมาหรือเอียด และนางเอมหญิงรับใช้ คู่กันเรื่องของแพน และพูดพาดพิงว่าราชานตินั้นมีที่ท่าชอบแพน ซึ่งถือเป็นบุญแต่พลตรีโกศากับคุณราชินี ก็อดเสียใจไม่ได้ เพราะอยากให้ราชานตินั้นคู่กับเอียดลูกสาวของตน พี่สาวของภาวินมากกว่า

แพนมาเปิดประตูบ้านให้ราวิน ราวินจึงบอกแพนเรื่องราชานิติขอให้เป็นแบบวาดรูป แพนตอบตกลง ทั้งคู่ยังคงมีปากเสียงกันเหมือนเคย แต่เมื่อแพนกลับไปห้องก็ต้องแอบเงารูปของราวินที่ตนหลงรักมาดู และร้องไห้ด้วยความริษยาแค้นตรรกัส

แพนมาเป็นนางแบบให้ราชานิติวาดรูป ราชานิติขอแพนแต่งงาน แพนรับปากทันที ขณะที่แตรนกรัสกับราวินก็เข้ามาเห็นภาพทั้งคู่ออกกันและรู้โดยนัยว่าตกลงจะแต่งงานกัน ทั้งคู่ไปบอกข่าวแก่กษมา กษมาจึงไปบอกข่าวดีนี้แก่เทิน ทำให้เทินถึงแก่ตกตะลึงไปเลย

ขณะเดียวกันที่บริษัทหัตถ์สันทน์ภาพยนตร์ มีความคิดที่จะนำแพนมาเป็นนางเอกภาพยนตร์เรื่อง ลมลง โดยวางให้น่าน นฤปเวศม์ ซึ่งเป็นผู้มีวาทีศิลป์เป็นผู้ติดต่อ และให้หนูสืบหาวิธีติดต่อ

ขณะเดียวกันที่บ้านของพลตรีโกศา ทุกคนกำลังคุยเรื่องงานแต่งงานของแพน ราวินแหวะแพนอีกว่าเรื่องราชานิติแต่งกับแพนก็ดี ถือเป็นบันไดให้แพนได้เป็น เพราะอย่างเจียดนั้นไม่ต้องเป็นราชานิติ เจียดอยู่สูงอยู่แล้ว ไม่ต้องเป็นบันไดที่ไหนอีก ทำให้แพนโกรธ พลตรีโกศาจึงให้ราวินไปขอโทษแพน

ราวินไปหาแพน แพนตบหน้าราวิน ร้องไห้และสารภาพว่าตนนั้นหลงรักราวิน แต่ราวิน กลับเมินเฉยและบอกแพนว่าอย่ามาเล่นละครที่นี่

วันแต่งงาน แพนกำลังแต่งตัว เจียดป็นเรื่องเทินหายตัวไป ขณะที่ราวินลงมาข้างล่างก็เจอกับเทินที่กำลังเมามายขนาดหนัก ต่อว่าแพนว่าแพศยาและพกป็นมาด้วย ทำให้ราวินรู้ว่าเทินมีความสัมพันธ์กับแพนอยู่ แล้วก็สลบไป ราวินบอกเจียดเรื่องเทินกับแพน เจียดหน้าซีดเป็นลมไปทันที

ขณะเดียวกัน ฝ่ายบริษัทหัตถ์สันทน์ภาพยนตร์ ก็รู้ข่าวเรื่องการแต่งงานของแพน แต่ก็ยังรอให้เวลาผ่านไปสักพัก แพนอาจจะยังสามารถมาแสดงภาพยนตร์ได้

ส่วนเจียดนั้น เสียใจเรื่องของเทินมาก เพราะเธอก็หลงรักเทินอยู่ อากาที่ไม่ค่อยดีของเจียด ทำให้พลตรีโกศากับคุณราชา ตัดสินใจส่งเจียดไปพักรักษาตัวที่ศรีราชา ขณะที่หญิงออนหรือแตรนกรัสก็ลงความเห็นกันว่า เจียดน่าจะหลงรักเทิน จึงทำให้เป็นลมในงานแต่งงานของแพน เมื่อรู้ว่าเทินรักแพนอยู่ ทำให้หญิงออนรู้สึกไม่ดีกับแพน

ขณะที่หนูและน่านของบริษัทหัตถ์สันทน์ภาพยนตร์ก็ไปเจอกับเทินที่เมามายอยู่ จนเกือบขับรถชนเทิน ทั้งคู่จึงตัดสินใจพาเทินไปที่ศรีราชาด้วย

แพนบ่นกับหญิงออนเรื่องราชานิติที่ขึ้นมาทำงานวาดรูปตั้งแต่ตีห้า และได้ถามเรื่องความสัมพันธ์ของราวินกับหญิงออน วันหนึ่งนายฟ่วงพ่อของแพนมาหาแพนด้วยความดีใจที่รู้ว่าลูกสาวของตนเองแต่งงานกับผู้ดี แต่แพนกลับแสดงท่าที่อับอายความเป็นบ้านนอกของพ่อตน จึงบอกพ่อว่าไม่ต้องมาหาอีก แล้วจะส่งเงินไปให้ใช้

ฝ่ายเจียดนั้น แม้ก็ให้ค่านึงซึ่งเป็นลูกของเพื่อนพ่อมาพาไปอยู่บ้านพักที่ศรีราชา โดยส่งประกายให้ไปอยู่เป็นเพื่อน เจียดจึงฝากบอกว่าคุณราชาถ้าหากราวินจะตามไป ก็ให้พาหญิงออนไปด้วย

สถานการณ์การแต่งงานของแพนกับราชานิติไม่ตึง เนื่องจากราชานิติยังคงทุ่มเทกับการวาดรูป ไม่มีเวลาให้แพนในทุกๆ เรื่อง จนแพนต้องต่อว่า

ที่ศรีราชา เยียดแอบต่อว่ากับประภาเรื่องรำคาญค่านิ่ง แต่ปรากฏว่าค่านิ่งแอบได้ยิน เมื่อประภาเดินกลับบ้านพักไป ค่านิ่งจึงจะทำมิดีมีร้ายเยียด แต่พอดีมีชายหนุ่มลึกลับมาช่วยไว้ทัน แล้วเยียดก็ได้รู้ว่าชายคนนั้นคือ เทินนั่นเอง ทำให้เยียดดีใจมาก

น่านมาขอพบแพน เพื่อติดต่อให้ไปแสดงภาพยนตร์ของตนเอง ฝ่ายราชานิติเองก็เริ่มมีอาการอ่อนแอให้เห็น แพนนับวันยิ่งว่าเหว และบอกราชานิติให้มีเวลาให้ตนเองให้มากขึ้น แล้วแพนก็แอบโทรศัพท์ไปรับปากแสดงภาพยนตร์ ส่วนชายใหญ่ก็เป็นลม จนหม่อมเจ้าทิมมพรผู้เป็นพ่อต้องเรียกหลวงเวชมาตรวจอาการ และพบว่าชายใหญ่มีอาการทางประสาทและเป็นวัณโรค ต้องได้รับการเอาใจใส่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังใจจากแพน และสั่งห้ามแพนมีอะไรกับราชานิติจนกว่าจะหายขาด

ราวินกับหญิงฮอนเดินทางไปศรีราชาและได้รู้ว่าเทินก็อยู่ที่นั่นด้วย และเห็นอาการที่ตืขึ้นอย่างผิดปกติของเยียด เมื่อทั้งคู่กลับมาก็มาเล่าให้แพนฟังพร้อมกับแอบแหวะแทนเรื่องเทิน ออกหักแต่ไม่ยอมบอกว่าผู้หญิงเลวคนนั้นคือใคร

แพนแสดงภาพยนตร์ได้ดี แต่ยังคงปิดเรื่องแสดงภาพยนตร์กับชายใหญ่ วันหนึ่งแพนเจอกับเทินที่มานาน น่านฝากให้แพนไปส่งเทิน เทินไม่อยากไปแต่ก็ขัดไม่ได้ แพนขับรถเร็วมากเพื่อไม่ให้เทินลงและอยากให้เทินสนองความต้องการของตนเองแทนราชานิติ แต่เทินปฏิเสธ แพนจึงบอกว่าราชานิติอ่อนแอเกินไป แพนอยากได้คนที่ทำให้เธอมอบราบคาบแก้วแทบเท้าได้ แต่ถ้าเธอไม่ได้ คนอื่นก็ไม่มีวันได้เหมือนกัน

พลตรีโกคาบกับคุณราชไปเยี่ยมเยียดที่ศรีราชา และได้รับรู้เรื่องความรักระหว่างเยียดกับเทิน ซึ่งทำให้อาการเยียดดีขึ้นเรื่อยๆ

วันหนึ่งน่านฝากจดหมายของเยียดที่ฝากตนให้เอาไปให้ราวินกับแพน โดยฝากให้แพนเอาไปให้แทนแพนไปรออยู่ที่บ้านของราวินจนดึก ราวินกลับมาด้วยสภาพที่เมามาย จนในที่สุดคืนนั้นแพนก็ได้ราวินด้วยความสนใจ

เมื่อราวินตื่นมาพบว่าเกิดอะไรขึ้นก็ตกใจมาก โดยที่แพนบอกว่าราวินนั้นข่มขืนตน และตนพยายามข่มขืนแล้ว อีกทั้งพูดเป็นนัยว่า ถ้าหญิงฮอนรู้จะเป็นอย่างไร ราวินจึงบอกว่าอยากบอกก็เชิญ จากนั้นราวินก็รับหญิงฮอนที่บ้านไปคุยและเล่าให้ฟัง หญิงฮอนเสียใจมาก

ส่วนแพนเองนั้นเมื่อกลับมาบ้าน ก็จะไปเล่าเรื่องราวให้หญิงฮอนรู้ แต่หญิงฮอนบอกว่ารู้แล้ว และอุทิศให้ เพราะเธอคงไม่ตายถ้าขาดราวินไป แพนโกรธแต่แกล้งทำเป็นเสียใจว่าหญิงฮอนไม่เชื่อว่าเธอถูกข่มขืน

ฝ่ายครอบครัวของราวินเสียใจกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น แต่ก็ให้ราวินรับผิดชอบ แพนเองก็พยายามทำให้หญิงฮอนเชื่อว่าตัวถูกข่มขืน จะให้สาบานก็ได้ จนในที่สุดแพนก็ทำที่เป็นกินยาตายและเขียนจดหมายบอกราชานิติไว้ แต่แพนถูกช่วยได้ทัน

ราชานิติเมื่อได้อ่านจดหมายแพน ก็โกรธทุกคนมาก ว่าหญิงฮอนว่าหลงผู้ชายจนไม่เชื่อว่าแพนถูกข่มขืน จนหม่อมเจ้าทิมมพรโกรธมากที่ราชานิติหลงภรรยาตนเองขนาดว่าน่อง จึงออกปากไล่แพนไป ราชานิติจึงบอกว่าไล่แพนก็เหมือนกับไล่ตนด้วย และจะขอจองเวรกับราวิน จากนั้นราชานิติตามไปหาราวินที่ไปหลบอยู่ที่บ้านเทินโดยนำปืนไปด้วย เทินจึงห้ามปรามราชานิติและเล่าความจริงทุกอย่างให้ฟัง ชายใหญ่จึงกลับมาบ้านเพื่อขอโทษพ่อและน้อง แพนก็มาบอกราชานิติว่าต้องการเลิกกับราชานิติ

แพนกลับมาอยู่บ้านของราวิน แต่ราวินไม่สนใจเขาแต่คิดถึงหญิงอน ทำให้แพนยิ่งแค้นใจ ประจวบกับหม่อมเจ้าทิฆัมพรเสียชีวิต ราวินจึงยังเป็นห่วงหญิงอนมากยิ่งขึ้น

วันหนึ่งแพนเจอเซน ซิงซัย ซึ่งแสดงภาพยนตร์ด้วยกัน และเห็นหญิงอน แพนจึงหลอกเซนว่า จริงๆ หญิงอนเป็นผู้หญิงไม่ดี ชอบนอนกับผู้ชายไม่เลือกหน้า ถ้าเซนอยากได้จะจัดการให้ และนัดหมายว่าพุงนี้จะทำให้หญิงอนไปหา

วันต่อมา เขียดมาหาหญิงอนเพื่อคุยเป็นเพื่อน เนื่องจากชายใหญ่ก็ไปตระเวนเที่ยวทางภาคเหนือ เขียดจึงมาค้างเป็นเพื่อน 2 คืน พอดีมีโทรศัพท์บอกว่าราชานติป่วย อยู่ที่บ้านอาจารย์ วีระ ให้หญิงอนมา แล้วจะเอารถไปรับ เมื่อรถมารับ เขียดก็ขอไปด้วยเพราะเห็นว่าดีแล้ว และไม่ยอมให้หญิงอนไปคนเดียว โดยสั่งกับคนใช้ว่า ไปหาราชานติที่ป่วยอยู่ที่บ้านอาจารย์วีระ แต่เมื่อไปถึงบ้านของเซนก็ตกใจมาก เซนบอกว่า เรื่องราชานติป่วยอยู่ที่บ้านอาจารย์วีระนี้เป็นรหัสในการนัดหญิงอนให้มานอนด้วยไมใช่หรือ หญิงอนและเขียดโกรธมาก และชักโครกเซนว่าใครเป็นคนบอกเรื่องนี้

เมื่อราวินทราบข่าวจากคนใช้ ก็รีบไปหา และโทรมาบอกที่บ้านว่า ทั้งคู่ยังอยู่ที่ภาคเหนือ พอดีกับที่เขียดและหญิงอนกลับมาถึงบ้าน แพนแอบหยิบปืนออกมา สวนกับราวิน แพนจึงยิงราวิน แล้วหนีไป (ในนวนิยาย แพนจบด้วยการยิงตัวตายตรงนี้ แต่วิจิตร คุณาวุฒิ เพิ่มตอนจบด้วยตนเอง ตามข้อตกลงกับต้นสังกัดของพิศมัย วิไลศักดิ์)

แพนกลับไปที่พักให้ และได้คุยกับพระรุดงค์เรื่องการไถ่บาป พระจึงบอกว่าล้างบาปไม่ได้ แต่อย่าสร้างบาปเพิ่ม ประกอบกรรมดี และแผ่เมตตาจิต แพนกลับไปขอโทษพ่อ แต่ปรากฏว่าทุกคนมาตามหาแพน หลังจากที่ตั้งงานกันครบทุกคู่แล้ว และราชานติเองก็ยังรอแพน และพร้อมจะเปลี่ยนแปลงไม่หลงใหลแต่งงานเหมือนก่อน แพนจึงกลับไปอยู่กับราชานติเหมือนเดิม

น.ส.โพระดก
(ແหลມທອງກາພົນຕຣ໌)

บทประพันธ์ของ รพีพร

ผู้แสดง

มิตร ชัยบัญชา / พิสมัย วิไลศักดิ์ / ไสภณ / วิไลวรรณ วัฒนพานิช / ประจวบ ฤกษ์ยามดี / อดุลย์ ดุลยรัตน์ / ศรีนทิพย์ ศิริวรรณ / น้ำเงิน บุญหนัก / ยาวเรศ นิสาศร / สุลาวัลย์ สุวรรณทัต / มาเรียม เกตุเลขา / ล้อต๊อก / ศิริ ศิริจินดา / สีน อัสวเมธี

ทีมงาน

ถ่ายภาพ	ไพรัช สังวริบุตร
ลำดับภาพ	สัตตบุษย์ (นามแฝงที่คุณวิจิตรใช้ในการทำงานติดต่อ)
ธุรกิจ	สีน อัสวเมธี
สร้างเครื่องแต่งกาย	แป้ว ชโลธร
อำนวยความสะดวก	ทองปอนด์ คุณาวุฒิ

ข้อมูลการถ่ายทำ

- 17 กันยายน 2507 ฤกษ์ถ่าย / เขาหินซ้อน
- 20 กันยายน 2507 เริ่มเขียนบท
- 20 พฤศจิกายน 2507 บทเรียบร้อย
- 26 พฤศจิกายน 2507 เริ่มถ่ายจริง โฉมดีค่าลับ
- 14 กุมภาพันธ์ 2508 จบการถ่าย 177 ม้วน
- 12 มีนาคม 2508 รับรางวัลตุ๊กตาทอง
- 24 เมษายน 2508 ออก 1,161,568.85 บาท

รางวัลตุ๊กตาทอง

1. ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
2. กำกับการแสดงยอดเยี่ยม
3. เครื่องแต่งกายยอดเยี่ยม
4. บทพิเศษ ดาราประกอบ น้ำเงิน บุญหนัก

เนื้อเรื่อง (สรุปจากบทภาพยนตร์)

โพระดก บุตรสาวของนายพลตรีขุนรณพิชิตศึก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และคุณพิน เกิดมาพร้อมกับการทำนายดวงว่า เป็นดวงของคนที่มีจะถูกคนอื่นมองในแง่ร้าย เป็นดวงที่จะต้องแย่งชิงของรักของคน

อื่นและจะเอาคนที่ต่ำกว่าตนมาเป็นคู่ ต่อมาบิดาเสียชีวิต คุณพินจึงแต่งงานใหม่กับอาทร เฮงกุล พ่อหม้าย เศรษฐีที่มีลูกติด 2 คนคือ เอกกับอรรถ ซึ่งมีศักดิ์เป็นพี่ของพระดก ต่อมาอาทรก็เสียชีวิตอีก จึงมีการเปิดพินัยกรรม

อาทรได้แบ่งมรดกให้ทุกคนครบถ้วนสมบูรณ์ แต่พระดกก็ไม่ได้ยินดียินร้ายนัก เพราะสมบัติของบิดาที่แท้จริงนั้นก็มากพอแล้ว ส่วนบ้านหลังนี้นั้นอาทรให้เป็นกรรมสิทธิ์สี่คน คือ พิน ลูกสองคน และอาบจิต น้องสาวของตนเอง โดยมีข้อแม้ว่าหากใครแต่งงานไม่ว่าจะเปิดเผยหรือไม่ก็ตามก็จะหมดสิทธิ์ที่จะอยู่ที่บ้านหลังนี้ต่อไปทันที

อาบจิตไม่ค่อยพอใจกับการแบ่งมรดกนัก เพราะเธอเองก็ไม่ค่อยชอบหน้าพระดกนักเช่นกัน ส่วนพระดกนั้นสนิทกับเอกมาก เพราะเอกคอยสอนพระดกให้เรียนรู้ศิลปะการป้องกันตัวเองอยู่เสมอ ด้วยความเอ็นดูเสมอ น้องพอดีกกับที่อรรถกลับจากการเรียนต่อ และมีที่ท่าพึ่งพอใจพระดก อาบจิตบ่นกับอรรถเรื่องบ้านมีสี่เจ้าของ ซึ่งอรรถเห็นด้วย แต่เอกเฉยๆ เอกโมโหที่โดนกล่าวหาว่าคิดไม่ดีกับพระดก จึงเดินหนีออกไป อาบจิตจึงคุยกับอรรถเรื่องภรรยาของอรรถที่ชื่อ กฤษณา อรรถแสดงความเห็นแก่ตัวด้วยการบอกว่าได้กฤษณานั้นก็แค่เพราะอยากเอาชนะพ่อของกฤษณาที่นราธิวาส ซึ่งไม่อยากให้ลูกสาวได้กับคนนอกศาสนา อาบจิตสนับสนุนให้อรรถรวบหัวรวบหางพระดกเสีย ซึ่งอรรถก็เห็นดีเห็นงามด้วย

คุณหญิงพินคุยกับพระดก ถามเรื่องของอรรถ พระดกบอกไม่ชอบ ปากหวานไม่จริงใจ ไม่เหมือนเอก คุณหญิงพินปรามพระดกเรื่องชอบใช้ระทวย เพราะระทวยเป็นคนของอาบจิต พระดกดักคอแม่เรื่องแต่งงานใหม่ เพราะเห็นแม่แต่งหน้าแต่งตาสวยงามอีกครั้ง

การกลับกลายเป็นว่า คุณหญิงพินมีความสัมพันธ์กับทนายแจ้ ทนายประจำตัวอาทรนั่นเอง พระดกโกรธแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ต่อมาสายสมรเพื่อนพระดกมาบอกพระดกว่าตนต้องลาออก เพราะต้องไปดูแลแม่ที่กำลังป่วยที่พนมสารคาม ซึ่งตอนนี้มีแต่ศล ทองปราย ซึ่งเป็นคนที่แม่ส่งเสียให้เรียนจนจบปริญญาตามกฎหมายและกลับไปเป็นทนายความ โดยสายสมรบอกกับพระดกว่า ศลนั้นเป็นเสมือนคนรักใหม่ของแม่ ทำให้พระดกอดสังเวชใจไม่ได้

สายสมรกลับไปไร่กระทายเดินตามคำสั่งของสายใจผู้เป็นมารดา ขณะเดียวกันก็ปรากฏความจริงระหว่างสองคนว่า สายใจนั้นต้องการศลและพยายามยั่วยวน แต่ศลไม่เคยตอบสนอง เพราะนับถือสายใจเหมือนญาติผู้ใหญ่ แต่ถ้าการที่สายใจอ้างว่าศลเป็นคนรักแล้วมีความสุข ก็ไม่เป็นไร เพราะถือว่าเป็นการตอบแทนบุญคุณ

อรรถเอาใจพระดกด้วยการซื้อลูกสุนัข ส่วนสถานการณ์ระหว่างพระดกกับแม่ก็ยังไม่ดีขึ้น แต่แม่ก็ยังแสดงความรักและการตามใจพระดกเสมอ คุณหญิงพินบอกให้พระดกไปเที่ยว พักพิงด้วยกัน จะไปกันหมดทั้งบ้าน ยกเว้นอาบจิต และคุณหญิงพินให้ภรรยาตีใหม่แก่พระดกตามสัญญาที่สอบเข้ามาทนายทนายได้

ขณะเดียวกันสายใจก็ตรวจพบว่า กรามที่ปวดของตนเองนั้นเป็นโรคร้ายแรง จะมีชีวิตอยู่ได้อีกไม่นาน ทำให้เธอยิ่งเรียกร้องจากศล แต่ศลยังคงปฏิเสธ

วันหนึ่งกฤษณามาหาอรรถที่บ้าน แต่ได้รับการปฏิเสธจากยาม จนพระดกมาพบ และได้รู้ความจริงว่ากฤษณาเป็นภรรยาของอรรถ มีลูกด้วยกันแล้ว 1 คน ชื่อ อั้น กำลังไม่สบายและอรรถไม่ยอมใส่ใจภรรยาตนเอง แม้ขณะนี้เธอกำลังท้อง ทำให้พระดกยิ่งชิงชังอรรถมากขึ้นไปอีก

พระดกหาทางหลีกเลี่ยงไม่ไปพญา ด้วยการจะไปเที่ยวไร่ของสายสมร และแอบขวนขวายไป โดยจะให้คนรับใช้บ้านตนเองไปรับใช้อาบจิตแทนและเขียนจดหมายขอโทษฝากไว้ แต่ระทวยโดนจับได้เสียก่อนตั้งแต่คืนวันก่อนเดินทาง ทำให้อาบจิตและพระดกทะเลาะกันอย่างรุนแรง คุณหญิงพินให้พระดกขอโทษ แต่พระดกไม่ยอม เช้าวันรุ่งขึ้นเธอก็แอบหนีไปไร่กระต่ายเดินกับระทวยอย่างที่ตั้งใจ

ที่ไร่กระต่ายเดิน พระดกได้สนิทสนมกับคลจนสายใจไม่พอใจ พระดกเองก็อดคิดหวังไม่ได้ที่คลถึงกับยอมสิ้นท่ามาเป็นสามีให้สายใจ จนวันหนึ่งเมื่ออรรดเจอจดหมายของพระดกที่เขียนถึงกฤษณา อรรดโกรธมาก ที่รู้ว่าพระดกรู้เรื่องเขากับกฤษณา ทำให้เขาทำร้ายเธออย่างรุนแรง และสั่งห้ามไปยุ่งกับพระดกอีก

อรรดและเอกตามไปรับพระดกที่ไร่กระต่ายเดิน โดยอรรดปั่นเรื่องว่ากฤษณามีชู้ ตนเองจึงไม่สนใจ ทั้งสองบอกให้พระดกกลับไปกับตนและไปพญาด้วยกัน พระดกบอกจะตามไปวันหลัง และก็ตามไป ขณะที่อาบจิตซึ่งอยู่ที่บ้านคนเดียว และคุยกับทนายแจ้เรื่องมรดก โดนทนายแจ้โลมไล่จนต้องเสียตัวในที่สุด

คลยังคงมีอาการคิดถึงพระดก จนทำให้สายใจไม่พอใจและต่อว่าอย่างรุนแรง อาการของสายใจกำเริบ หมอตรวจและบอกว่าอยู่ได้ไม่เกินอาทิตย์ สายใจจึงทำพิธีกรรมยกทรัพย์สมบัติทั้งหมดรวมทั้งไร่กระต่ายเดินให้กับคลและสายสมร แต่มีข้อแม้ว่าทั้งคู่ต้องแต่งงานกัน มิฉะนั้นจะตกเป็นของสาธารณสมบัติทันที ทำให้สายสมรและคนอื่นรู้ว่าจริงๆ แล้วคลกับสายใจไม่ได้มีอะไรกัน อย่างไรก็ตาม คลไม่ยอมทำตามทีสายใจกำหนด ขณะที่สายสมรยังลังเลใจ

สายสมรมาหาพระดกแล้วเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้พระดกฟัง พระดกถามว่าจะเอาอย่างไร สายสมรบอกว่าคลไม่ยอมทำ แต่ตนนั้นต้องการ เพราะรักคลแล้ว ทำให้พระดกตกใจมาก

วันเกิดคุณหญิงพิน สายสมรมาด้วย เอกเข้าไปขอเดินกับสายสมร แต่ได้รับการปฏิเสธว่าเดินไม่เป็น พระดกพาคลกับสายสมรไปให้แม่รู้จัก และในงานเดียวกันนี้เอง เอกซึ่งเพิ่งเปิดคลับแห่งใหม่กับเพื่อนได้พานักร้องหน้าใหม่มาเปิดตัว โดยพูดเกริ่นนำว่าเป็นหญิงสาวที่ถูกชายชั่วทำร้ายจนต้องสูญเสียลูก และปรากฏว่าหญิงสาวคนนั้นก็คือกฤษณา ซึ่งห่างไปแล้วนั่นเอง กฤษณาร้องเพลง “มารหัวใจ” ได้อย่างไพเราะมาก จนคุณหญิงพินตบรางวัลให้อย่างงาม แต่ทำให้อรรดกับอาบจิตไม่พอใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาก

อาบจิตต่อว่าเอกที่เข้าข้างพระดก และกล่าวหาว่าเอกแอบหลงรักพระดก เอกยืนยันความบริสุทธิ์ใจและความต้องการที่จะปกป้องพระดกตลอดไป ทำให้โดนอาบจิตตบหน้า

หลังร้องเพลงเสร็จกฤษณานั่งแท็กซี่กลับบ้าน แต่พระดกสังเกตเห็นว่ามีคนนั่งแท็กซี่ตามไป จึงขับรถของตัวเองตามไป ส่วนกฤษณาเมื่อไปถึงบ้าน ก็ปรากฏว่าอรรดตามเธอมา อรรดดูตาและทำร้ายอย่างรุนแรง พร้อมกับทำท่าจะข่มขืน แต่พอดีพระดกมาเสียก่อน อรรดจึงทำให้กฤษณาสลบ และจะทำมีดมีร้ายพระดก แต่พระดกกลับเป็นฝ่ายป้องกันตัวได้จนอรรดสลบไป

เอกซึ่งตามมาหลังถามกับยามแล้ว เห็นฝีมือพระดกก็ชมเชย ทั้งคู่พาอรรดกลับไปทำงานพร้อมกับช่วยกันโกนกว่าอรรดมาเมานอนหลับสลบไสลอยู่ ทำให้อรรดซึ่งมีเงินๆ งงๆ อยู่เชื่อในสิ่งที่ทั้งสองพูด

ฝ่ายคลเองตัดสินใจไม่รับมรดก แม้ว่าจะรู้ว่าสายสมรมีใจให้แก่ตน เขามาหาพระดกและบอกความรู้สึกที่มีต่อเธอให้เธอรู้อ แต่แล้วคลก็เป็นลม และเมื่อพระดกพาไปหาหมอ ก็ปรากฏว่าเป็นเชื้อหุ้มปอดอักเสบ อ่อนเพลีย และได้รับอาหารน้อย พระดกหาบ้านเช่าให้คลและสายสมรอยู่ สายสมรเริ่มรู้สึกริษยาพระดกที่คลมีใจให้

ขณะเดียวกันทนายแจ้งกับอาบจิตก็แอบข้อโกงคุณหญิงพินด้วยการปลอมลายเซ็นลงในเช็ค คุณหญิงพินรู้จากหมอล้วนที่พระดกพาศาลไปตรวจว่าศาลป่วย จึงสงสัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระดกกับศาล พระดกยืนยันความบริสุทธิ์ใจ แต่ก็ไม่พอใจที่หากเธอจะรักแล้วทำไมแม่ต้องมาทะเลาะ พอดีกับที่ทนายแจ้งเข้ามาเสียก่อน

เอกไปหาสายสมรที่บ้านและกินเหล้ากับสายสมรอย่างสนุก จนสลบไปทั้งคู่

ศลยังคงทุกข์ทรมานกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สายสมรทนไม่ได้และต่อว่าพระดกว่าแย่งของๆ เธอไปเสียหมด พระดกพยายามอดทนพูดดีๆ จนหมดความอดทน และในที่สุดศลก็เข้ามาใกล้เกลี้ย ระหว่างนั้น อรรถกลับขับรถไปชนอันโดยไม่ตั้งใจ และเป็นครั้งแรกที่เขาเริ่มรู้สึกถึงความรักที่เขาให้กับลูก

คุณหญิงพินรู้เรื่องปลอมลายเซ็น จึงให้พระดกหาคนมาดำเนินการสืบหาต้นตอ พระดกแนะนำศล คุณหญิงพินอนุญาต และปรากฏว่าศลก็สืบได้ว่าเป็นการร่วมมือกันระหว่างสองคน ด้วยความด้อยประสบการณ์ทำให้อาบจิตแผลงรับออกมา คุณหญิงพินไม่เอาเรื่องและบอกว่าสืบลำนั่นทำบุญไปให้ แต่ให้อาบจิตต้องออกจากบ้านนี้ไปตามที่ระบุไว้ในพินัยกรรมของอาท ทนายแจ้งเองก็ไม่ขอรับอาบจิต เพราะตนเองก็มีภรรยาต้องดูแลเยอะอยู่แล้ว อาบจิตเสียใจมาก

คำคืนนั้นเอง อาบจิตก็ยิงตัวตาย โดยไม่มีใครรู้ ส่วนคุณหญิงพินผู้สังหรณ์ไม่ดี ก็ขอให้พระดกร้องเพลงกล่อมที่ตนเคยร้องกล่อมให้ พระดกร้องอย่างตั้งใจ จนในที่สุดคุณหญิงพินก็จากไปต่อหน้าต่อตาของพระดก ด้วยโรคหัวใจที่เป็นอยู่

ท้ายที่สุดพระดกก็ใช้ชีวิตอยู่กับศล ส่วนสายสมรก็ได้มีเอกยืนอยู่เคียงข้างเธอ

เสน่ห์บางกอก

บทประพันธ์ อาจินต์ ปัญจพวรรค์

นักแสดง

พร ภิรมย์	แพรว
ภาวนา ชนะจิต	สไบ
พยงค์ มุกดา	กำนันปลั่ง
กฤษกร สุขนิพันธ์	เอี่ยม
ปทุมทิพย์ บัวตะมะ	ช้อย
วินัย แก้วสงศรี	ฝั่ง
ชวณพิศ ชวนชื่น	ลั่นทม
ฉลาด คำมูลคดี	คุณหลวงประสิทธิ์มหกิจ
เด้อ ดอกมะเดื่อ	เบิ้ม
เพชร พนมรุ้ง	นคร
จิรวลัย รุขศิริ	แก้วทิพย์

ทีมงาน

ไพรัช สังวริบุตร	ถ่ายภาพ
พร ภิรมย์ – พยงค์ มุกดา	สร้างเพลง
สิน อัศวเมธี	ธุรกิจ
ทองปอนด์ คุณาวุฒิ	อำนวยการสร้าง

ข้อมูลการถ่ายทำ

ฤกษ์ถ่าย บนภูเขาทอง 28 ตุลาคม 2508

ฉายปฐมทัศน์ ตูษจีน ศาลาเฉลิมบุรี 17 มกราคม 2509 ออก 3 กุมภาพันธ์ 2509

เนื้อเรื่อง

แพรวเดินทางกลับมาที่ศาลาเกวียนตามจดหมายเรียกของพ่อ ระหว่างทางเจอกับสไบลูกสาวกำนัน เบิ้มซึ่งเป็นเพื่อนกับลั่นทม น้องสาวของแพรว ทั้งสองฝ่ายต่างรู้สึกไม่ถูกชะตากันตั้งแต่แรก ขณะเดียวกันฝั่งเพื่อนของแพรวเองก็มีใจให้กับลั่นทมอยู่เช่นกัน

พ่อบอกกับแพรวว่า จะให้แพรวบวชและแต่งงานกับสไบ แพรวตกใจไม่อยากจะบวช อยากเรียนต่อ แต่พ่อขอร้อง ต่อมากำนันปลั่งกับแม่ช้อยแอบยกขันหมากไปหมั้นหมายสไบเอาไว้ สไบแกล้งเขียนจดหมายไปบอกแพรวว่าโดนบังคับเสียสติ ทำให้แพรวตกใจมาก แต่เมื่อรู้ภายหลังว่าถูกหลอกก็โกรธสไบมากเช่นกัน ในคืนงานรำวงคืนหนึ่ง แพรวชวยสไบจากการถูกลวนลาม และถูกจกต์ ทำให้ทุกคนโกลาหลพยายามนำแพรวไปส่งรักษา แม่ช้อยบนบานกับพระที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอยู่ที่บ้านว่าถ้าแพรวไม่เป็นอะไรก็จะให้บวช สไบเองก็บนบานแต่ไม่ได้บอกกล่าวกับใครว่าบนอะไร

ในวันซ่อมทำขวัญนาค สะไบเริ่มรู้สึกดี ๆ กับแพร ขณะเดียวกันกำนันปลั่งก็ประกาศว่าจะมีละครหญิง จากกรุงเทพฯ มาแสดงให้ดู แพรเป็นคนขี้อวดเมลิไปรับแก้วทิพย์ นคร และคณะของคุณหลวงประสิทธิ์ มหกิจ ซึ่งเป็นลุงของสะไบมา คุณหลวงมีโอกาสได้ชมพระของกำนันปลั่งและบอกว่าราคาหลายแสน ถ้าจะขายตนก็จะขอซื้อ กำนันปฏิเสธ ขณะเดียวกันแก้วทิพย์กับแพรก็ได้พูดจาคุยกันอย่างสนิทสนมจนสะไบและลั่นทมเข้าใจผิด ส่วนนครเองก็ถูกใจสะไบอยู่เช่นกัน แต่สะไบไม่สนใจ

ก่อนวันงานบวช แพรตัดสินใจหนีบวชและนำพระพุทธรูปของพ่อติดตัวมา แพรหนีไปโดยนำรถตุ๊ก ๆ ของกำนันปลั่งไปด้วย ฝ่ายกำนันปลั่ง พร้อมด้วยผึ้งและเอี่ยมเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อติดตามหาแพร

แพรเดินทางไปที่บ้านของคุณหลวงประสิทธิ์ มหกิจ เจอกับสะไบซึ่งจะมาเรียนตัดเสื้อ และตั้งใจมากเมื่อพบแพร แต่เมื่อแพรเจอกับแก้วทิพย์ แก้วทิพย์กลับมีที่ท่าบึ้งตา ผิดไปจากครั้งที่เจอกันที่ศาลาเกวียน ทำให้แพรผิดหวังและยกเลิกความคิดที่จะฝากพระไว้กับคุณหลวง ซึ่งเมื่อคุณหลวงทราบเรื่อง ก็สั่งคนให้ไปเรียกลูกน้องของตนมาเพื่อติดตามหาแพรทันที สะไบเองก็ไม่ได้เรียนเรื่องตัดเสื้ออย่างที่ตั้งใจ เพราะมัวแต่โดนแก้วทิพย์พาไปแต่งตัวเพื่อแสดงละครทุกวัน ทำให้สะไบอยากกลับไปบ้านมาก

ระหว่างนั้นเองแพรเกือบถูกคนลงไปจี้ แต่ก็พบกับชัย ซึ่งเป็นนักมวยที่ได้เห็นตอนแพรตะลุมบอนอยู่ และบอกว่าแพรน่าจะต่อมวยได้ จึงชักชวนไปอยู่ค่ายมวยตนเอง จนวันหนึ่งขณะที่ทั้งคู่กำลังเดินอยู่ เอี่ยมเห็นแพรจากกล้องส่องของตนเองจึงวิ่งเข้าไปหา แต่ปรากฏว่าชัยถูกทำร้ายและแพรโดนลักพาตัวไปเสียก่อน

กำนันปลั่ง ผึ้ง เอี่ยมและชัยกำลังปรึกษาเรื่องแพรกันอยู่ ปรากฏว่ามีเด็กโยนจดหมายเข้ามาที่กลางวง เนื้อความในจดหมายบอกขอเงินสามแสนแลกกับตัวแพร หรือมิเช่นนั้นก็นำหน้าพระมาแลกแทน และห้ามบอกตำรวจเด็ดขาด

ทั้งหมดนำพระไปที่เขาตินวนาตามนัด โดยชัยและตำรวจแอบซ่อนตัวอยู่ ปรากฏว่าสะไบซึ่งไม่ได้รู้เรื่องราวอะไรถูกพาตัวมาพร้อมกับนคร ทำให้ทุกคนและสะไบรู้ว่า ตัวการก็คือคุณหลวงนั่นเอง ก่อนที่จะยอมมอบพระให้ กำนันปลั่งขอดูตัวแพรก่อน ปรากฏว่าฝ่ายใจมัดมือแพรไว้ที่เรือกลางสระน้ำของเขาติน พอดีตำรวจบุกเข้าซาร์จทำให้นครส่งสัญญาณให้จมเรือทันที แต่ก็สามารถช่วยแพรขึ้นมาได้ทันเวลา

หลังจากทุกคนได้พบกับความเลวร้ายของบางกอกแล้ว ก็เดินทางกลับไปสู่ศาลาเกวียน และความรู้สึกของแพรกับสะไบก็สดใสขึ้น

เกิดเป็นหงส์

บทประพันธ์ ชูวงศ์ ฉายะจินดา

นักแสดง

มิตร ชัยบัญชา	ทิว บรรณา
เพชรรา เชาวราชฎ์	หม่อมหญิงมารศรีโสรัถิ
ประจวบ ฤกษ์ยามดี	วิวัฒน์
อดุลย์ ดุลยรัตน์	เทพ บรรณา
อนุชา รัตนมาลย์	เสกสรร เชาวพิงษ์
เอี่ยมเดือน อัมภา	ขวัญตา
ปริม ประภาพร	ผ่องทิพย์
บุษกร สาคกรรัตน์	พวงทอง
พิศวง ไชยาคำ	แล่ม
สิน อัสวเมธี	แจ้
ประณีต คุ้มเดช	แม่ขวัญตา
สมรรัตน์	หม่อมป้า

ทีมงาน

ข้อมูลการถ่ายทำ

เนื้อเรื่อง

ท่านหญิงมาณศรี โสรัถิ เป็นพระธิดาในสายสกุลกฤตยา ผู้เพียบพร้อมทั้งศักดิ์ตระกูลรูปสมบัติและคุณสมบัติ มีเพื่อนที่เป็นบุตรสาวบุตรชายของผู้มีชื่อเสียงในวงสังคมชั้นสูงคบหาเป็นเพื่อนมากมาย เสกสรรเป็นลูกชายของรัฐมนตรีท่านหนึ่งที่สนิทสนมกับท่านหญิงจนใคร่คิดว่าคนทั้งสองเป็นคนรักกัน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วท่านหญิงมาณศรีไม่ได้มีพระทัยในด้านผู้ชายกับเสกสรรเลย

เสกสรรและท่านหญิงไปตีกอล์ฟที่บางพระ ขากลับพบคนกำลังขี้อายอยู่จึงบีบแตรให้รู้ตัวมาตกใจตื่นสะบัดคนขี้อายลงมาท่านหญิงและเสกสรรจึงลงไปขอโทษและท่านหญิงก็ทรงทำแผลให้คนเจ็บ จึงได้รู้จักกับชายหนุ่มผู้นั้นคือ ทิว บรรณา ผู้จัดการโรงงานแป้งมันที่บางพระ เสกสรรรู้สึกถูกชะตากับทิวจึงเชิญไปงานเลี้ยงที่บ้าน เมื่อทิวไปงานได้พบหม่อมแม่ของท่านหญิงมาณศรีซึ่งบอกว่ารู้จักกับ เทพ บรรณา ซึ่งเป็นพี่ชายของทิว

ที่วังของท่านหญิงมาณศรี พระองค์กฤตยากำลังคุยกับหม่อมแม่ของท่านหญิงเรื่องการเป็นหนี้และกำชับไม่ให้บอกท่านหญิงก่อนที่จะเดินทางไปทำธุระที่ฮ่องกง

ที่วังหม่อมป้ารับนิกรท่านหญิงมาณศรีได้รู้จักกับ เทพ บรรณา จากการแนะนำของหม่อมป้า เมื่อท่านหญิงบอกว่ารู้จักกับทิว และได้เชิญทิวไปงานวันเกิดของคุณหญิงรัฐมนตรีแม่เสกสรรด้วย ทำให้เทพแปลกใจเมื่อกลับไปบ้านจึงพูดประชดและแกล้งทิวโดยสั่งให้ไปประชุม แต่ทิวก็กลับมาทำงานทันและได้ร่วมรับรู้กับท่าน

หญิงเกี่ยวกับเรื่องการเป็นหนี้ของพระองค์กฤตยาจากคำนิทานของแขกในงานกับคุณหญิงแม่ของเสกสรร ท่านหญิงเสียพระทัยมาก ทิวจึงอาสาไปส่งและปลอบพระทัยว่าให้ทรงเข้มแข็งไว้ เมื่อท่านหญิงไปคาดคั้นความจริงจากหม่อมแม่ หม่อมแม่ก็ยอมรับว่าเป็นความจริงแต่ไม่บอกว่าใครเป็นเจ้าของหนี้

ต่อมาพระองค์กฤตยาเครื่องบินตกและเสียชีวิต เทพได้โอกาสจึงยื่นข้อเสนอกับหม่อมแม่ของท่านหญิงว่าจะยกดอกเบี้ยเงินกู้ให้และจะให้เงินเดือนสูงมาก แต่มีข้อแม้ว่าอย่าบอกให้ท่านหญิงทราบว่าเธอเป็นเจ้าหนี้ เมื่อท่านหญิงทราบก็ตกลงที่จะไปทำงานกับเทพในตำแหน่งเลขานุการของเทพ

ที่บ้านของเทพ ขวัญตาภรรยาคนล่าสุดตั้งท้องกับชายชื่อวิวัฒน์ และวิวัฒน์ก็หนีไปเพราะกลัวเทพฆ่า แต่ใส่ร้ายว่าทิวไล่เขาออก ขวัญตาคิดว่าทิวแค้นตนเพราะเคยเป็นแฟนเก่ากันมาก่อนจึงโกรธและใส่ร้ายโดยบอกเทพว่าชายชู้ของตนก็คือทิว ผ่องทิพย์และพวงทองพี่สาวของทิวซึ่งเป็นภรรยาของเทพมาก่อนขวัญตาได้มาปรึกษาในเรื่องนี้ ทิวได้บอกปิดไปว่าไม่ใช่ธุระของเขาพวงทองจึงตำหนิทำให้ทิวน้อยใจจึงระบายอารมณ์ใส่พวงทองว่าทุกวันนี้เขาถูกเหยียดหยามเหมือนคนโง่ ถูกโกงก็ต้องทนแต่สักวันหนึ่งเขาจะต้องเอาของเขาคืนมาทั้งหมด ทิวจึงเล่าเรื่องที่เทพซึ่งเป็นอาโงทรมณ์สมบัติทั้งหมดโดยบังคับให้พ่อกับแม่ให้ ก่อนที่แม่จะสิ้นใจเพราะกินยาตายได้บอกให้ทิวรู้เรื่องการที่พวงทองและผ่องทิพย์ไม่รู้เรื่องเพราะยังเรียนหนังสืออยู่ที่กรุงเทพฯ พวงทองอยากให้อายุติแต่คืนนี้ทิวไม่ยอม เมื่อเทพยึดเหยียดให้ทิวรับขวัญตาเป็นภรรยา ทิวจึงประศดยอมรับทำให้ขวัญตาละอายใจและยอมรับเงื่อนไขของทิวที่ว่าอยู่บ้านเดียวกันได้แต่จะไม่ข้องเกี่ยวกับฉันท์สามีภรรยา

เมื่อท่านหญิงมาณศรีและแล่มคนสนิทมาถึงบ้านของเทพ ทุกคนก็เข้าใจว่าท่านหญิงคือผู้หญิงคนใหม่ของเทพ เทพปิดบังฐานะของพวงทองและผ่องทิพย์โดยบอกว่าเป็นหลานและแนะนำขวัญตาเป็นภรรยาของทิว ท่านหญิงถึงกับอึ้งเพราะนึกไม่ถึงว่าทิวมีภรรยาแล้วและปิดบังไม่ให้ทราบ ทิวเองก็ไม่พอใจท่านหญิงเพราะคิดว่าท่านหญิงเห็นแก่เงินจึงยอมมาเป็นผู้หญิงคนใหม่ของเทพ ทั้งสองคนจึงมีมติใส่กันตลอดเวลาทำให้เป็นที่ผิดสังเกตของพวงทองและผ่องทิพย์ จึงจับตามองจนแน่ใจว่าทั้งสองมีใจให้แกกัน จึงเปิดโอกาสให้ได้พบปะพูดคุยกันบ่อยๆ

มีอยู่ครั้งหนึ่งเทพพาทุกคนไปเล่นเรือใบที่พัทยา เทพติดธุระไปพบเพื่อนโดยบังเอิญจึงให้ทิวพาท่านหญิงไปลงเรือใบและเกิดอุบัติเหตุเรือคว่ำ เทพโกรธมากกล่าวหาว่าทิวแกล้งทำร้ายท่านหญิงเพื่อแก้แค้นเขา เมื่อทิวเถียงแรงๆเทพจึงตบหน้าทิว ท่านหญิงบอกเทพว่าเป็นอุบัติเหตุอย่าโทษทิว ถ้าเทพไม่เชื่อท่านจะกลับกรุงเทพฯ เทพจึงยอมหยุดด่าทิว

อยู่มาวันหนึ่งท่านหญิงมาณศรีมีความประสงค์จะไปเที่ยวตลาด ทิวอาสาพาไปแต่เมื่อขึ้นรถไปแล้วเขาก็กลับพาท่านหญิงไปที่กระท่อมในป่า ท่านหญิงจึงต่อว่าทิวไม่ให้เกียรติทำให้ท่านเสื่อมเสีย เป็นคนไม่ดีทิวจึงย้อนท่านหญิงว่าเขาเลวเพราะเขาจนไม่มีเงินซื้อผู้หญิงเหมือนเทพท่านหญิงจึงบอกให้ทิวเข้าใจว่าท่านมาทำงานในตำแหน่งเลขานุการของเทพท่านนั้น ทิวจึงเข้าใจและเล่าเรื่องราวที่เทพทำกับตนและครอบครัวให้ท่านหญิงฟังทำให้ท่านหญิงเห็นใจทิวและให้อภัยทิว

ด้านเทพเมื่อรู้ว่าทิวพาท่านหญิงหายไปจากบ้านจึงออกตาม แต่โดนลอบยิงจากลูกน้องเก่าที่โดนทิวไล่ออกจากงานแต่กระสุนพลาดไปโดนขวัญตาที่เทพเอาไปด้วยเพราะต้องการให้ชัดขวางทิวกับท่านหญิง เทพจึงต้องพาขวัญตากลับบ้านและจะออกตามใหม่ในวันรุ่งขึ้น

เมื่อเทพตามไปถึงกระท่อมที่พักของทิวและเรียกทิวออกมาให้คืนท่านหญิงให้ ทิวไม่คืนและบอกให้เทพกลับไป เทพจึงซักปิ่นจะยิงทิวท่านหญิงจึงขวางไว้ไม่ให้เทพยิงและบอกเทพว่าท่านรักทิวและจะยอมตายกับทิว การกระทำของท่านหญิงทำให้เทพเสียใจมากเพราะเขาต้องมาแพ้หลานชายของเขาเอง จึงหันหันขี้นรถกลับด้วยความโกรธจึงประสบอุบัติเหตุรถแหกโค้งเสียชีวิตเมื่องานศพของเทพผ่านไป แล้มจึงเตือนให้ท่านหญิงเสด็จกลับกรุงเทพฯ ขณะที่กำลังคุยกันอยู่ทิวก็พาท่านชายคำรณฤทธิไชยสุธาของท่านหญิงและเสกสรรมาหา ท่านชายต้องการให้เสกสรรคืนดีกับท่านหญิงแต่เมื่อเสกสรรเห็นท่าทางอาลัยอาวรณ์ของทิวและท่านหญิงเขาจึงต้องตัดใจ

คืนนั้น ณ ระเบียบตึกขาวที่พักของท่านหญิง ทิวมาลาท่านหญิง ท่านหญิงถามทิวว่าเมื่อไรจะได้พบกันอีก ทิวจึงบอกว่าเมื่อสะสางงานเสร็จเรียบร้อยแล้วจะส่งญาติผู้ใหญ่ที่รู้จักกับหม่อมแม่ของท่านหญิงดีไปสุขอคิดว่าหม่อมแม่คงไม่ขัดข้อง ท่านหญิงจึงบอกว่าจะขัดข้องหรือไม่อยู่ที่ตัวท่านหญิงเอง ไม่ใช่หม่อมแม่จะยกให้ใครก็ได้เพราะเห็นแก่เผ่าแก่ ทิวยิ้มทั้งปากและตาพร้อมกับที่ท่านหญิงก็วางหัตถ์ทั้งสองลงในมือของทิว เป็นคำตอบที่ไม่ต้องการคำอธิบายใดๆ เลย

'ไตรศอก

(แหลมทองภาพยนตร์)

บทประพันธ์ จากหนังสือพิมพ์บางกอกของ "จำลักษ์ณ์"

ผู้แสดง

มิตร ชัยบัญชา	ใบ้ และ ยิงยง วีระรัตน์
โสภา สถาพร	เด่นดาว ยงยศศฤงคาร
รักษนก จินดาวรรณ	ไทรงาม โพธิ์งาม
บุศรา นฤมิตร	บานเย็น โพธิ์งาม
อดุลย์ ดุลยรัตน์	กิตติ วีระรัตน์
น้ำเงิน บุญหนัก	คุณหญิงวีระรัตน์
บุษกร สาครรัตน์	อุษา
ศิริ ศิริจินดา	พระยาวีระรัตน์
อดิพันธ์ สิงห์วิญญู	เพิ่ม
มารศรี มุกดาประกร	อุไร
ร.อ.ศักดิ์สมุท อิมประไพ ทยานเจน	
ฉลาด คำมูลคดี	พระยายงยศศฤงคาร
ประมินทร์ จารุจารีต	ทนต์
ชุมพร เทพพิทักษ์ เทพ	
พิศวง ไชยาคำ	แม่หวน
สิน อัสวเมธี	ดำ
ธวัชชัย สุทธิมา	เกียรติกร วีระรัตน์

ทีมงาน

ธุรกิจ	สิน อัสวเมธี
กำกับบท	อนันต์ ทัดคำ
ลำดับภาพ	"สัตตบุษย์" (นามแฝงคุณวิจิตร คุณานาคูณี)
สร้างเครื่องแต่งกาย	แป้ว โพระดก
ถ่ายภาพ	ไพรัช สังวริบุตร
อำนวยการสร้าง	ทองปอนด์ คุณานาคูณี
คณะ "แก้วฟ้า"	สร้างบทละครวิทยุ
สง่า อารัมภ์	สร้างเพลง "ไตรศอก" และ "ฟ้าแดง"
เพ็ญศรี พุ่มชูศรี	ขับร้อง

ข้อมูลการถ่ายทำ

สถานที่ถ่ายทำ วังละโว้, บ้านบุญสร้าง ศรีราชา, บังกาโลว์แหลมฟาน ศรีราชา
 เข้าฉายศาลาเฉลิมกรุง 2 มิถุนายน 2510 ออก 6 กุมภาพันธ์ 2510
 รายได้ 34 วัน 932,350.15

เนื้อเรื่อง (สรุปจากบทภาพยนตร์)

เยือนเดินทางมาหาเจ้าคุณธีระสิทธิ์เพื่อนร่วมสถาบัน ด้วยการพามาของเพิ่มซึ่งเป็นลูกเลี้ยงและเจอกันที่วัด เยือนหนีคดีฆ่าเมียตัวเองที่มีชู และขอฝากลูกสาวไว้พร้อมกับที่ดินสองพันไร่ที่โทรโตก และอำลาจากไป

เวลาผ่านไป บานเย็นเติบโตขึ้นในฐานะผู้อาศัยที่ถูกเขาเลี้ยงมา เจ้าคุณซึ่งมีอาการไม่สบายเลือกที่จะมาพักผ่อนที่บ้านที่โทรโตกซึ่งบานเย็นอาศัยอยู่ โดยอยู่กับเพิ่มซึ่งเป็นผู้จัดการดูแลเรื่องไร่โทรโตกให้ โดยที่บ้านเย็นมีไม้ ซึ่งเป็นเด็กวัดคอยเป็นเพื่อนเล่นเพื่อนหยอแหย่เสมอ

คุณหญิงและกิตติ บุตรชายเดินทางมาเยี่ยมพร้อมกับความเป็นห่วงในเรื่องพินัยกรรม ขณะเดียวกันอิไร ผู้เป็นมารดาของอุษาและอุษาก็เดินทางมาเพื่อบอกเรื่องที่อุษาทำงกกับกิตติสองเดือนแล้ว

เจ้าคุณธีระสิทธิ์ถามบานเย็นว่ามีใครมา บานเย็นจึงบอกไป กิตติไปต่อว่าบานเย็นอย่างรุนแรงที่บอกเรื่องอุษา ทั้งที่บ้านเย็นพยายามบอกว่าเจ้าคุณแค่ถามว่าใครมาเท่านั้น

เจ้าคุณฝากเพิ่มให้ดูแลบานเย็น และรู้สึกผิด ที่ก่อกรรมไว้กับบานเย็น วันนั้นบานเย็นไปยื่นดูพระอาทิตย์ตก ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่เจ้าคุณหมดลมหายใจ

เมื่อเปิดพินัยกรรมก็ปรากฏว่า หลังจากได้ระบุนุหลักทรัพย์อื่นๆ ให้กับทุกคนแล้ว แต่บ้านและที่ดินที่โทรโตกทั้ง 2283 ไร่ นั้นเจ้าคุณได้ระบุว่าเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมระหว่างกิตติกับบานเย็น และให้เพิ่มต้องเป็นผู้จัดการตลอดไปห้ามใครไล่ออก โดยที่บ้านเย็นกับกิตติจะต้องแต่งงานกันและมีบุตร ถ้าไม่ได้มีบุตรหรือใครตายก่อน ต้องมอบให้กาชาดทั้งหมด

คุณหญิง กิตติ อิไร และอุษาไม่พอใจอย่างมาก และไม่เข้าใจ และบอกความจริงกับกิตติว่า บานเย็นนั้นเป็นโรคเรื้อน จึงได้ให้มาอยู่ที่นี่ แต่ด้วยความอยากได้สมบัติ คุณหญิงจึงวางแผนให้กิตติแต่งงานกับบานเย็น โดยในวันงานคุณหญิงได้ให้वानเพิ่มและทุกคนในบ้านไประบุให้ตน เหลือไว้แต่ไม้ และให้อุษาย้วยวน มอมเหล้าไม้ เป็นอีกครั้งที่บ้านเย็นเห็นฟ้าสีแดงกำในวันแต่งงานของเธอ จากนั้นคุณหญิงได้ทำการสลับตัวให้ไม้เข้าไปในห้องของบานเย็น

วันรุ่งขึ้นทั้งหมดรีบเดินทางกลับกรุงเทพฯ และเมื่อเพิ่มรู้เรื่องก็โกรธคุณหญิงมาก แต่คุณหญิงก็บอกว่าถ้าบานเย็นท้องก็ให้รีบบอกไปด้วย ไม้เองก็เสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น และขอใช้ด้วยการมาช่วยทำงานที่ไร่อย่างขยันขันแข็ง แต่ปรากฏว่าบานเย็นท้อง และเมื่อคลอดก็เป็นผู้ชาย คุณหญิงมารับไปเลี้ยงดู ขณะที่กิตติเองก็แต่งงานกับอุษาและมีลูกชื่อเกียรติกร ส่วนลูกของบานเย็นนั้นชื่อว่ายิ่งยง และใช้นามสกุล ธนะรัชต์

วันหนึ่งทุกคนได้ไปพบการฆาตกรรมชายหญิงคู่หนึ่งที่บริเวณของไร่โทรโตก แต่ทารกหญิงถูกไว้ชีวิตพร้อมกับเหรียญ "ย.ย." ทั้งหมดจึงช่วยกันพามา บานเย็นเลี้ยงดูเหมือนลูกจนเติบโตใหญ่ และเรียนจบแพทย์

ด้านเกียรติกรมีใจชอบพอเด่นดาวหลานของเจ้าคุณยงยศ แต่เด่นดาวรู้ถึงความไม่ดีของเกียรติกรจึงพยายามหลีกเลี่ยง วันหนึ่งเด่นดาวเอาตัวรอดจากการพยายามทำมิติของเกียรติกรมาได้ และพบกับยิ่งยง ยิ่งยงพาเด่นดาวมาหาที่บ้าน จึงได้คุยถึงเรื่องพ่อของตนที่ชื่อฉัตรพงษ์ ซึ่งหายสาบสูญไปกับต้นห้องของยาย และเจปานนี้ก็ยังไม่ได้ข่าวใดๆ

ยิ่งยงชวนเด่นดาวไปเที่ยวอ่างเก็บน้ำบางพระ ซึ่งเขาจะไปดูงานที่นั่นทั้งสองได้พบไทรงามและดำ ซึ่งเข้าใจผิดว่ายิ่งยงคือไม้ เด่นดาวสะกิดใจกับเหรียญ “ย.ย.” ที่ไทรงามห้อย เพราะเป็นเหรียญประจำตระกูลเธอ เมื่อกลับไปกรุงเทพฯ เธอจึงไปถามปู่ ปู่จึงรู้สึกสนใจขึ้นมาเช่นกัน

ขณะเดียวกันทนต์ ฆาตกรที่ฆ่าสองหญิงชายในไร่ไทรโคกนั้นก็ออกจากคุก และยังคงคิดจะฆ่าเจ้าคุณยงยศอีก ส่วนยิ่งยงนั้นก็เล่าให้คุณหญิงธีระรัตน์ฟังว่า ตนถูกทักผิด ทำให้คุณหญิงธีระรัตน์ใจคอไม่ดี เพราะรู้ว่าคนๆ นั้นก็คือ ไม้ ซึ่งเป็นพ่อแท้ๆ ของยิ่งยงนั่นเอง

วันหนึ่งทั้งบรรดาครอบครัวคุณหญิงธีระรัตน์และเจ้าคุณยงยศต่างพากันไปไร่ไทรโคก นั่นเป็นครั้งแรกที่บานเย็นได้เห็นลูกของตนเอง ไม้เองก็เช่นกัน ส่วนทนต์และเทพ บุตรชายนั้นก็ได้มีโอกาสช่วยเกียรติกรจากการถูกรุมทำร้าย และเป็นอีกครั้งที่บานเย็นเห็นท้องฟ้าเป็นสีแดงฉาน

กิตติมาทำร้ายบานเย็น แต่ยิ่งยงเข้ามาห้าม แต่โดนทำร้าย ไม้จึงเข้ามาทำร้ายกิตติ ทำให้เกียรติกรโกรธมากที่ยิ่งยงไปช่วยคนอื่น จนอุษาต้องบอกความจริงกับเกียรติกรว่า ยิ่งยงนั้นเป็นลูกของไม้กับบานเย็น ทำให้เกียรติกรถือโอกาสที่อุษายิ่งยงในเรื่องเด่นดาวมานานไปหาเรื่อง

แต่ยิ่งยงเองก็ถูกคุณหญิงธีระรัตน์จับหมั้นกับไทรงาม ท่ามกลางความเสียใจของเด่นดาว แต่เมื่อเธอเดินออกไปทำใจผู้เดียว เกียรติกรก็ถือโอกาสจุดเด่นดาวไปที่รังใจของทนต์ และช่วยทนต์วางแผนปล้นไทรโคก โดยมีชื่อแม้ว่าต้องฆ่ายิ่งยงให้เขาด้วย แต่เป้าหมายของทนต์จริงๆ ก็คือ เจ้าคุณยงยศนั่นเอง

ฝ่ายไทรโคกเมื่อทราบเรื่องเกียรติกรจุดเด่นดาวไป ก็มีการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ บานเย็นเห็นท้องฟ้าแดงฉานอีกครั้ง แต่เธอกลับมองมันด้วยความสงบ

คำวั้นนั้นทนต์และพรรคพวกเข้าปล้น ทำให้ฆ่ากิตติไป รวมทั้งเกียรติกรเองก็ฆ่าไม้เพราะเข้าใจผิดว่าเป็นยิ่งยง แล้วเกียรติกรก็แอบหนีกลับไปที่รังใจเพียงลำพัง เพื่อจะไปหาเด่นดาว เด่นดาวใช้เล่ห์กลแย่งปืนมายิงเกียรติกรตาย

ภายหลังการปล้นยุติ ทนต์ถูกจับ และบอกว่าเป็นคนฆ่าฉัตรพงษ์เอง ทำให้ทุกคนทราบที่ไทรงามก็คือหลานแท้ๆ ของเจ้าคุณยงยศนั่นเอง ทุกคนตามไปที่รังของทนต์และพบว่าเกียรติกรเสียชีวิตแล้ว ส่วนเด่นดาวเองก็มีที่ท่าเหมือนสติฟั่นเฟือน เพราะตกใจที่ฆ่าคนตาย

ท้องฟ้าเป็นสีแดงฉานอีกครั้ง แต่คราวนี้ไม่มีเหตุร้าย ไทรงามแต่งงานกับยิ่งยง ส่วนเด่นดาวเองก็ยึดการบวชชีเป็นที่พึ่ง

ดาวรุ่ง (แหลมทองภาพยนตร์)

บทประพันธ์ จากหนังสือพิมพ์เดลิเมล์วันจันทร์ของ "นภา"

นักแสดง

มิตร ชัยบัญชา	อิสเรศ นเรนทรธร และ ภาวีน อภิรักษ์
อัญญา นามวงศ์	เจนเนตร พงษ์เฉลิม
โสภา สถาพร	ดาวรุ่ง นภลัย
รุจน์ รณภพ	สุริยัน นเรนทรธร และ อิสเรศ นเรนทรธร
อดุลย์ ดุลยรัตน์	หม่อมชอห์เล
บุษกร สาครรัตน์	เยาวนารถ พงษ์เฉลิม
มาลี เวชประเสริฐ	ย่าภูมิ นเรนทรธร
อดิพันธ์ สิงห์รักษ์	นายสนิท
ชุมพร เทพพิทักษ์	รักษ์ นเรนทรธร
จตุรย์ สินธุเศรษฐ์	ทนายเทพ
มารศรี ณ บางช้าง	แม่อร
สิน อัครเมธี	ธัญญา
เยาวลักษณ์ พนมกร	บัวเทพ - ภาวีน
มาเรีย เกตุเรขา	คนใช้

เนื้อเรื่อง (สรุปจากบทภาพยนตร์)

ภาวีน อภิรักษ์ กับอิสเรศ นเรนทรธร เป็นเพื่อนรักที่เติบโตมาด้วยกันที่ประเทศพม่า บิดาของภาวีน เป็นบิดาค้า ส่วนบิดาของอิสเรศเป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่ต้องหลบหนีเพราะปัญหาทางการเมือง ต่อมาบิดาของทั้งคู่เสียชีวิตลง โดยอิสเรศมีแหวน นธ ซึ่งเป็นชื่อย่อของตระกูลเป็นสัญลักษณ์ ทั้งคู่ไม่มีญาติเหลืออยู่ทางนี้อีก ขณะเดียวกันปู่ของอิสเรศก็สิ้นชีวิตลง ตามลำดับแล้วอิสเรศก็ถือว่าเป็นทายาทคนแรกของตระกูลที่จะได้รับมรดก ดังนั้นทั้งคู่จึงตัดสินใจจะเดินทางไปกรุงเทพฯ ด้วยกัน

แต่ระหว่างทางนั่นเอง อิสเรศได้แวะหาแฟนของตนเองที่ชื่อ "บัวเทพ" ซึ่งอยู่ที่จ.พะเยา แต่ใช้การอ้างชื่อกับบัวเทพว่าตนนั้นชื่อภาวีน และแนะนำภาวีนว่าชื่อ อิสเรศ คืนหนึ่งที่อิสเรศแอบไปหาบัวเทพที่บ้านจึงถูกบิดาของบัวเทพ ซึ่งไม่ชอบอิสเรศอยู่แล้วยิง ภาวีนซึ่งกำลังจะไปตามอิสเรศได้พาอิสเรศหนีมาจนถึงพะเยา และได้หลบพ้ออินทวโรชวยเอาไว้ แต่อิสเรศทนพิษบาดแผลไม่ไหว เสียชีวิต จึงได้มอบแหวน "นธ" ให้กับภาวีน และให้ภาวีนใช้ชื่อของตนพร้อมทั้งไปที่กรุงเทพฯ แทน โดยให้ภาวีนอ่านข้อมูลต่างๆ จากสมุดบันทึกของตน

ภาวีนที่ใช้ชื่อว่าอิสเรศ หลังจากอ่านข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงเดินทางไปบ้านนเรนทรธร บรรดาญาติๆ ทุกคนต่างซัดไซร์ไล่เสียง แต่ภาวีนก็ตอบได้หมด แต่ญาติๆ ก็ยังไม่พอใจ ภาวีนเกิดความโมโห จึงเดินหนีออกมา

สะดุดล้ม และพบกับคุณย่าภูมิ ซึ่งมีความเอ็นดูให้กับภาวินตั้งแต่แรกพบ ภาวินในนามอิสเรตจึงได้ใช้ชีวิตอยู่ที่บ้านนเรนทร์นับแต่นั้น

ตลอดเวลาของการใช้ชีวิตของภาวินในนามของอิสเรตนั้น ภาวินได้ใช้เงินในการไปเรียนต่อที่ต่างประเทศและเปิดบริษัทก่อสร้างเป็นของตนเอง แต่ก็นำรายได้ที่ตนได้มานั้นมาโปะคืนให้กับกองมรดก ซึ่งสร้างความแปลกใจแก่ทนายเทพและย่าภูมิเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นยังส่งเงินไปให้พระอินทวโรทุกๆ ปีด้วย ระหว่างนั้นภาวินก็ได้รับญาติมาอยู่ด้วยคือ แม่อร รั้งส์ และรั้งษ์

ต่อมาพระอินทวโรเสียชีวิตลง ผู้ที่ดูแลลูกของพระอินทวโรจึงส่งลูกของพระอินทวโรให้มาหาภาวินเพื่อที่จะได้อยู่กับภาวิน โดยมีจดหมายจากผู้ดูแลว่าชื่อ “เจ้ารุ่ง” และบอกลักษณะการแต่งกายมา รั้งส์กับรั้งษ์ไปรอรับที่สถานีรถไฟ เจอชายหนุ่มคนหนึ่งแต่งกายตรงตามที่บอกแต่ปรากฏว่าไม่ใช่ จึงเดินทางกลับไปที่บ้าน ปรากฏว่ามีตำรวจพาหญิงสาวคนหนึ่งมาส่ง และได้บอกกับทุกคนว่าตนเองคือ “ดาวรุ่ง” หรือ “เจ้ารุ่ง” ทำให้รั้งส์กับรั้งษ์แปลกใจที่ปรากฏว่าเป็นผู้หญิง รวมทั้งภาวินและแม่อรด้วย ดาวรุ่งเองก็แปลกใจที่อิสเรต (หรือภาวิน) นั้นหนุ่มกว่าที่ตนเองคิด เพราะตอนแรกได้ยินรั้งส์กับรั้งษ์เรียกภาวินว่า พ่อ แต่ตอนหลังก็ทราบความจริง และรู้ว่าภาวินยังไม่มีภรรยา

ภาวินได้ให้การช่วยเหลือด้านการเงินกับเยาวนารถ ซึ่งนำไปใช้เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ให้กับสุรียัน ผู้เป็นลูกชายของอาเยาวนารถที่กำลังอยู่ที่ต่างประเทศและค่อนข้างเกเร อันเป็นบุคคลที่มีสิทธิ์จะได้รับมรดก หากภาวินไม่มาอ้างตัวเป็นอิสเรต และภาวินเองก็เกิดความรักใคร่ชอบพอกับลูกสาวของคุณอาเยาวนารถ คือ เจนเนตรด้วย

ดาวรุ่งเมื่อได้แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่แม่อรหามาให้ก็ดูดีขึ้น ภาวินได้บอกว่าจะให้ครูมาสอนหนังสือกับดาวรุ่งเพราะจะได้ไม่ต้องไปเข้าชั้นเรียนให้เป็นเด็กโคงของชั้น วันหนึ่งอาเยาวนารถกับเจนเนตรมาหาภาวินที่บ้านและเจอกับดาวรุ่ง ทั้งสองเข้าใจผิดคิดว่าดาวรุ่งเป็นเมียเก็บของอิสเรต ทำให้เจนเนตรเสียใจมาก

ระหว่างนั้นดาวรุ่งซึ่งยังคงอารมณ์เสียจากการถูกอาเยาวนารถพูดจาไม่ดีด้วยโดนรั้งส์กับรั้งษ์แหย่ ทั้งสามคนจึงชกต่อยกัน ภาวินซึ่งกลับมาจากการไปหาเจนเนตร แต่เจนเนตรไม่ยอมลงมาพบนั้น ได้ทำโทษคนทั้งสาม ต่อมาดาวรุ่งได้ยินรั้งส์กับรั้งษ์คุยกันว่าภาวินนั้นมีใจชอบพอกับเจนเนตรทำให้เธอเสียใจมาก ต่อมาภาวินเรียกทั้งสามคนไปคุยบอกให้อยู่กันอย่างสงบในระหว่างที่ตนเองไปญี่ปุ่น 1 เดือน ระหว่างนั้นเองสุรียันกลับมาจากต่างประเทศและเมื่อได้พบกับดาวรุ่งก็เกิดชอบพอดาวรุ่ง

ข่าวเครื่องบินจากญี่ปุ่นตก และในนั้นมีชื่อของภาวินด้วย ทำให้ทุกคนตกใจ แต่เยาวนารถกลับแอบดีใจเสียๆ เพราะสมบัตินั้นจะได้ตกเป็นของสุรียัน แต่ปรากฏว่าภาวินนั้นตกเครื่อง จึงปลอดภัยกลับมาทำให้เยาวนารถผิดหวัง เจนเนตรดีใจมากและรีบเข้าไปหาภาวิน จนทำให้ดาวรุ่งซึ่งเห็นภาพบาดตาเช่นนั้นร้องไห้เสียใจอย่างหนัก ภาวินไปหาดาวรุ่งและเห็นว่าดาวรุ่งร้องไห้ คำอธิบายของดาวรุ่งแบบตรงๆ นั้นทำให้เป็นครั้งแรกที่อิสเรตรู้สึกเปรียบเทียบระหว่างดาวรุ่งที่ไม่มีมารยากับใครบางคน

สุรียันพาเพื่อชาวพม่า ซึ่งเคยรู้จักกันขณะที่สุรียันเรียนที่ต่างประเทศชื่อ ซอห์เลมาที่บ้าน ซอห์เลได้เห็นหน้าภาวิน รู้สึกคุ้นหน้า จำได้ว่าไม่ได้ชื่อ “อิสเรต” แต่จำไม่ได้ว่าใช้ชื่ออะไร พร้อมกันนั้นซอห์เลก็ได้เจอกับเจนเนตรซึ่งมาหาภาวินไปเที่ยวด้วยกัน ซอห์เลรู้สึกถูกใจเจนเนตรมาก

คำวันนั้นสุรียันพาซอห์เลไปเที่ยวคลับ และพบกับบัวเทพ บัวเทพตะลึงที่เห็นหน้าสุรียัน เพราะหน้าคล้ายกับอิสเรส (ที่ตอนนั้นใช้ชื่อภาวิน) มาก และเล่าให้สุรียันกับซอห์เลฟังว่า เธอเคยมีเพื่อนที่ใบหน้าคล้ายสุรียัน แต่เขามีปานแดงที่หน้ามาก พร้อมกับบอกว่าเพื่อนของเธอคนนั้นชื่อ “ภาวิน” ทำให้ซอห์เลนึกออกว่า คนที่ตนเคยเจอนั้นก็คือ ภาวินนี่เอง

ซอห์เลลองไต่ถามถึงลักษณะของภาวิน และลักษณะของอิสเรสจากบัวเทพ แต่ปรากฏว่าสลับๆ กันอยู่ แถมบัวเทพยังเล่าถึงแหวน “นธ” ด้วยว่าเคยขอกับภาวิน (หรืออิสเรสตัวจริง) แต่ภาวินไม่ยอมให้ ซอห์เลมั่นใจมากกว่า คนที่เคยมาสมัครงานก่อสร้างกับเขาที่พม่านั้นก็คือ ภาวินนี่เอง

เมื่อเยวานารกและสุรียันได้รู้เรื่องจากซอห์เล ทำให้ทั้งคู่เดินทางไปที่พะเยา และไปพบกับธัญญะซึ่งเป็นคนพิการ และเคยเจอกับภาวินกับอิสเรสตอนที่ทั้งคู่หนีมาที่วัดพะเยา เยวานารกจึงพาตัวมาที่กรุงเทพฯ

ซอห์เลคุยกับเจนเนตรว่าตนเองนั้นชอบพอเจนเนตร และกำลังจะเปิดเผยความจริงของภาวิน ขณะที่สุรียันเองก็ไปหาดาวรุ่ง พุดเป็นนัยๆ ว่าต่อไปภาวินจะไม่ได้อยู่ในบ้านนี้แล้ว สุรียันได้รู้ว่าดาวรุ่งไม่ใช่ภรรยาของภาวิน จึงบอกรัก แต่ดาวรุ่งปฏิเสธ

ทั้งสามคนคือ สุรียัน เยวานารกและซอห์เล ไปหาคุณย่าภูมิรี และโทรศัพท์เรียกภาวินมา ระหว่างนั้นภาวินได้ช่วยธัญญะจากการเกือบโดนรถชนขณะที่ออกไปหาอะไรกิน และภาวินได้พาธัญญะมาส่งที่บ้าน แต่ธัญญะจำภาวินไม่ได้ ว่าเคยเจอที่วัดพะเยาว์

ทั้งสามค่อยๆ นำหลักฐานมาหักล้างทีละอย่าง เริ่มจากซอห์เล แต่ก็ถูกหักล้างไปว่า ตัวภาวินเองจำไม่ได้ว่าเคยไปของงานก่อสร้างจากซอห์เลและใช้ชื่อภาวิน เมื่อนำบัวเทพมา บัวเทพก็บอกว่าคนนี้แหละที่ชื่ออิสเรส ซึ่งเป็นเพื่อนกับภาวิน คู่รักของเธอ เมื่อถามถึงแหวน “นธ” ภาวินก็หักล้างด้วยการบอกว่าเพื่อนอาจยืมใส่กันได้ ต่อมาบัวเทพถามถึงอิสเรส (ที่ตอนนั้นใช้ชื่อภาวิน) ภาวิน (ในนามของอิสเรส) จึงบอกว่า บัวเทพเป็นผู้หญิงคนเดียวที่อิสเรส (ที่ใช้ชื่อภาวิน) รัก จนสุรียันอดทนไม่ไหวบอกให้บัวเทพออกไปเสียที่ว่าหน้าของคู่รักของเธอนั้นหน้าเหมือนกับเขา แต่บัวเทพปฏิเสธ และจบลงที่ว่า ภาวินของเธอ (หรืออิสเรสตัวจริง) นั้นหน้าไม่เหมือนใครเลย และกล่าวขอโทษภาวินโดยบอกว่าถ้ารู้ว่าทั้งสามคนนี้จะนำเธอมาเพื่อทำลายภาวินแล้วเธอจะไม่ยอมมาเลย

หลักฐานชิ้นสุดท้ายคือ ธัญญะ ซึ่งเมื่อเข้ามา ก็แสดงที่ทำรู้จักกับภาวินทันที ภาวินเองก็ยิ้มและแสดงที่ทำว่ารู้จักกับธัญญะ ภาวินบอกออกมาเองว่าเคยพาเพื่อนที่บาดเจ็บไปที่วัดพะเยาว์จริงและเจอกับธัญญะ แต่ปรากฏธัญญะกลับบอกว่า ความรู้จักของตนนั้นคือ ตอนที่เพิ่งเจอกันที่ถนนแล้วภาวินพาธัญญะมาที่บ้านนั่นเอง จึงโดนเยวานารกต่อว่าว่าสติไม่ดี ธัญญะจึงบอกออกมาว่า ก็ทั้งสามคนบอกจะให้เงินตนถ้ามาบอกว่าผู้ชายคนนี้ชื่อภาวิน และให้บอกว่าอีกคนชื่ออิสเรส

หลักฐานทั้งสามข้อจึงตกไปหมด ทั้งสามคนบอกว่าจะไปสืบหาหลักฐานที่พม่า ยาก็บอกตามใจถ้าคิดว่าจะเชื่อหลักฐานเหล่านั้นอีก อาเยวานารกจึงบอกว่าจะให้ขึ้นศาลฟ้องร้องกัน ย่าภูมิรีไม่ยอม ภาวินตัดสินใจจะคืนมรดก และให้ทนายเทพแจกแจงให้ทุกคนรู้ว่ามรดกสึกหรอไปเท่าไร ทนายเทพกลับบอกว่าอยู่ครบทุกอย่าง แถมเงินสตัยยังเพิ่มขึ้นอีก ย่าภูมิรีไม่ยอมให้ภาวินคืนมรดก เยวานารกจึงต่อรองว่า ต้องให้ภาวินแต่งงานกับเจนเนตร ซอห์เลไม่พอใจ ส่วนสุรียันนั้นก็เห็นว่า เท่ากับแม่ตัดโอกาสของตัวเอง ไม่ยอม และต่อรองว่าขอแบ่งสมบัติครึ่งหนึ่งและขอแต่งงานกับดาวรุ่ง และให้เวลาภาวิน 2 วันไปคิด

ภาวีนสารภาพกับย่าภุมรีว่าตนเองไม่ใช่อิสเรธ ย่าภุมรีจึงเอาจดหมายของบิดาของอิสเรธมาให้ภาวีนอ่าน ซึ่งในจดหมายนั้นบรรยายว่าอิสเรธหน้าเหมือนคนสกุลนเรนทร์ธร มีปานแดงที่ขมับขวา และท่าทางเจ้าชู้ ภาวีนจึงได้รู้ว่าจริงๆ แล้วย่าภุมรีนั้นรู้แล้วว่าตนเองไม่ใช่อิสเรธ จึงถามเหตุผล ย่าจึงบอกว่าสงสารและเอ็นดูภาวีนตั้งแต่แรกพบ และการตัดสินใจที่ให้ภาวีนอยู่ดูแลมรดกนั้นก็เป็นการตัดสินใจที่ไม่ผิด

ภาวีนกลับไปที่บ้านเจอดารุ่ง และรู้จากดารุ่งว่าสุริยันมาพูดโกหกว่าดารุ่งต้องแต่งงานกับตน เพื่อเป็นการช่วยเหลือภาวีน ตัวภาวีนเองก็ไม่ได้อยากแต่งงานกับเจนเนตร ดารุ่งเองก็ไม่ได้รักสุริยัน ทว่าทำให้ได้เพื่อภาวีน ทั้งสองกอดกัน เจนเนตรเห็น เสียใจและจะกลับบ้าน อิสเรธเข้ามาขวางและบอกว่าจริงๆ ตนเองรักเจนเนตร แต่เจนเนตรปฏิเสธ บอกว่าไม่อยากให้การแต่งงานของตนเองนั้นต้องเป็นการแลกกับอะไร

เจนเนตรเสียใจกลับไปบ้านของตนเอง ซอห์เลบอกว่าจะกลับไปพม่า เจนเนตรจึงขอแหวนจากซอห์เล และจะไปพม่ากับซอห์เลด้วย

ภาวีนเรียกสุริยันมา บอกว่าถ้าจะแต่งงานกับดารุ่งให้แต่งภายในพรุ่งนี้ เอาแค่รดน้ำไม่ต้องจัดงานใหญ่โต หลังเสร็จงานค่ำพรุ่งนี้เขาจะไปฝรั่งเศส นอกจากนั้นภาวีนจะยกบ้านหลังนี้ของเขาให้เป็นเรือนหอ ให้นายเทพทำพิธีกรรมยกทรัพย์สมบัติทั้งหมดให้ สุริยันซึ่งในตัวภาวีน จึงบอกว่าถ้าตนเองเป็นอะไรไปก็จะยกทรัพย์สมบัติทั้งหมดให้ดารุ่งเช่นกัน

หลังพิธีรดน้ำสังข์ ภาวีนกลับมาที่บ้านเพื่อเอาสมุดบันทึกของอิสเรธ เจอกับอาเยาวนารกและได้รู้ว่าเจนเนตรนั้นหนีไปกับซอห์เลแล้ว หลังจากเอาสมุดบันทึกเรียบร้อยแล้ว ภาวีนได้เจอกับดารุ่งซึ่งออกมาลา โดยดารุ่งบอกว่าสุริยันเมาหลับอยู่ที่ห้อง ดารุ่งร้องไห้และขอว่าชาติหน้าให้ได้แต่งงานกัน ทั้งคู่จูบกัน ขณะนั้นเองสุริยันออกมาเห็น รู้สึกว่าโดนหลอกที่ทั้งคู่เคยบอกว่าไม่ได้มีอะไรกัน จึงเข้าไปเอาปืน ทว่าด้วยความเมามายทำให้สุริยันตกบันได จนเป็นลั่นไส้ตัวเอง ภาวีนบอกให้ดารุ่งอยู่ที่นั่นต่อไปในฐานะเมียของสุริยัน ส่นตัวเองก็จะไปตามทางที่ตนตั้งใจไว้

เวลาผ่านไปสองปี ภาวีนไปที่วัดพะเยาว์ ปรากฏว่าทั้งดารุ่ง ย่าภุมรี รังส์และรักษะต่างก็มาและช่วยกันบอกให้ภาวีนกลับไป และจบตรงที่ภาวีนยอมกลับไปสู่บ้านนเรนทร์ธร

น้องรัก

(หนังสือ 16 ม.ม. เรื่องสุดท้าย พ.ศ. 2512)

บทประพันธ์ จากนิตยสารดาราทไทย ของไอศถ จันทนพ

นักแสดง

มิตร ชัยบัญชา

สุทิตา พัฒนุช

ประจวบ ฤกษ์ยามดี

บุศรา นฤมิตร

สุระ นานา

ชญาพร วชิรปราณี

โหมพิสต์ อรรถยา

โก่ง กางเกงแดง

สาหัส บุญหลง

แพรวพรรณ ธนะมาน

ชูศรี มีสมมนต์

ล้อยีอก

ชด ชีवाल

สีเทา

ทีมงาน

ถ่ายภาพ

แสง ดิษยะวรินทร์

ข้อมูลการถ่ายทำ

จันทร์ 21 กรกฎาคม 2512

ฤกษ์ถ่ายวันเดียวกับบอลโล11 เขียบดวงจันทร์

ที่วัดนครอินทร์ นนทบุรี ตั้งงคถ่ายเพราะมีอุปสรรค

อังคารที่ 22 กรกฎาคม 2512

ที่วัดเจ้าอาม บางกอกน้อย ธนบุรี ได้ถ่ายจริง

ปิดกล้อง 6 กันยายน 2512

เข้าฉายเฉลิมกรุงและเฉลิมบุรี

ศุกร์ 21 พฤศจิกายน 2512

ออกจากโรง

ศุกร์ 5 ธันวาคม 2512 เฉลิมกรุง

พุธ 26 พฤศจิกายน 2512 เฉลิมบุรี

เนื้อเรื่อง (สรุปจากบทภาพยนตร์)

เกษิพย์เป็นลูกสาวคนโตของครูทิพย์ มีน้องสาวคนเดียวชื่อกวางดาว ทั้งหมดอาศัยอยู่ที่แหลมตะลุมพุก ครูทิพย์เป็นครูใหญ่ แม่ของทั้งคู่เสียชีวิตไปจริงๆ แล้วครูทิพย์มีพ่อเป็นพระยาตราพิพัฒน์ แต่เมื่อมารักกับแม่ของกวางดาวและหนีมาด้วยกัน พระยาตราพิพัฒน์จึงตัดออกจากกองมรดก แต่แม่ของทั้งคู่เสียไปแล้ว

เกษิพย์มีอะไรก็ต้องเสียสละให้น้องตั้งแต่เล็ก อาทิ แหวนตราพิพัฒน์ที่ครูทิพย์ให้เกษิพย์นั้น เมื่อกวางดาวอยากได้ เกษิพย์ก็ต้องให้

ครูทิพย์มักออกไปหาปลาตอนเย็น และกลับมาตอนสองหรือสามทุ่มเสมอ เพื่อหารายได้เพิ่มเติม แต่วันหนึ่งครูทิพย์ออกไปหาปลาตามปกติ แต่ท้องฟ้าวันนั้นมีสีแดงก่ำผิดปกติ เกษิพย์รอพ่อจนหลับไปและตื่นตอนตีสาม เมื่อไม่เห็นพ่อ จึงออกไปบอกให้ชาวบ้านช่วยกันออกตามหา ชาวบ้านเอาเรือออกไปตามหา และเมื่อรุ่งเช้ามาถึง ชาวบ้านก็กลับมาพร้อมกับเรือลำเปล่าของพ่อที่เขาเจอว่าอยู่กลางทะเล

ทั้งคู่จึงต้องอยู่กันแต่เพียงลำพัง โดยเกษิพย์พยายามหาเลี้ยงดูกวางดาว ด้วยการรับจ้างต่างๆ หรือบางครั้งก็อาศัยชาวบ้านเรื่องอาหารการกินบ้าง แต่กวางดาวนั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว วันหนึ่งกวางดาวบอกข่าวเรื่องจะจบ และชวนเกษิพย์ให้ไปตามหาพระยาตราพิพัฒน์ผู้เป็นปู่ด้วยกัน เกษิพย์ไม่ยอมไป แต่ถูกกวางดาวขู่ว่า ถ้าเกษิพย์ไม่ไป ตนก็จะไปคนเดียว เกษิพย์จึงต้องตัดสินใจว่าจะไป

เกษิพย์แอบตัดผมน้องตอนหลับ เมื่อกวางดาวตื่นก็ต่อว่า เกษิพย์จึงบอกว่าจะปลอมเป็นผู้ชายทั้งสองคนเพื่อที่จะได้สะดวกและปลอดภัยต่อการเดินทาง เมื่อกวางดาวถามว่าทำไมต้องแอบตัดผมเธอตอนหลับ เกษิพย์ก็ให้เหตุผลว่า ถ้าไม่ทำเช่นนั้น กวางดาวคงไม่ยอม

วันรุ่งขึ้นทั้งสองคนเริ่มเดินทางพร้อมเงินเก็บของเกษิพย์ โดยการโบกรถต่างๆ และเดินทางไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเจอรถตู้คันหนึ่งที่มีชายจรรยาจ้อยเต็มรถ เมื่อรถแล่นไปได้ระยะหนึ่ง ปรากฏว่า ชายเหล่านั้นกลับปล้นและได้เงินไปหกร้อยกว่าบาท และทั้งสองถูกถีบลงจากรถ

ทั้งสองเดินทางไปจนถึงวัดเจ้าอาวม และอาศัยศาลาวัดเป็นที่นอน แม้กวางดาวจะอิดออดเรื่องความไม่สะดวกสบาย แต่เกษิพย์ก็อธิบายถึงความจำเป็น เช้าวันรุ่งขึ้น บรรดาเด็กวัด รวมทั้งโก๊ะและโชติก็มาล้อมดูทั้งสอง หลายคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งโก๊ะ สงสัยในความเป็นผู้ชายของทั้งคู่ แต่ทั้งสองก็ยั้งปฏิเสธเสียงแข็ง

โชติชวนให้ทั้งสองอาศัยอยู่ที่วัด และพาไปขออนุญาตกับหลวงพ่อก่อน จากนั้นโชติก็อธิบายให้ทั้งคู่รู้ถึงเหตุผลที่ยังอยู่วัดแม้จะโตแล้วว่า เมื่อก่อนตนเองเคยอาศัยอยู่ใกล้วัด ต่อมาเมื่อพ่อแม่เสียชีวิต หลวงพ่อก็จึงเก็บมาเลี้ยง เมื่อตนเองเรียนจบ จึงอยากอยู่ดูแลหลวงพ่อก่อน และโชติก็เล่าเรื่องหลวงพ่อก่อนให้เรียนขั้บรดด้วย โชติหวังว่า วันหนึ่งเมื่อออกจากวัด จะไปจับแท็กซี่

แม้จะเป็นวันแรก แต่ทั้งสองคนโดนเด็กวัดแกล้งหยอกต่างๆ นานา มีแต่เพียงโชติเท่านั้นที่คอยปกป้องดูแล ค็นั้นทั้งสองก็ไปนอนกับโชติ แต่หลังจากปรึกษาหารือแล้วก็คิดว่า กลัวว่าจะถูกจับได้ว่าเป็นผู้หญิง จึงหนีออกมาตั้งแต่คืนนั้น

ที่โรงน้ำชาแห่งหนึ่ง ที่นั่นมีสาวนวดชื่อดาวเรืองและศรีนวล ทั้งคู่เป็นไม้เบื่อไม้เมากัน ดาวเรืองนั้นเป็นคนนวดประจำให้กับล้อต๊อก ส่วนศรีนวลเป็นคนนวดประจำให้กับเสียวินูลย์ แต่ดาวเรืองและศรีนวลนั้น เป็นไม้เบื่อไม้เมากันอยู่บ่อยๆ

คืนนั้นหลังเสร็จงานศรีนวลนั่งแท็กซี่เจ้าประจำกลับบ้าน แต่ระหว่างทางไปเฉี่ยวเขนกวางดาวเข้า ศรีนวลจึงพาไปหาหมอมุขมิ วรรณีย์ โดยศรีนวลพยายามบอกว่าทั้งสองคนเป็นหลานของตนเอง เพื่อไม่ให้เกิดการเอาเรื่อง แม้หมอมุขมิ จะค่อนข้างสงสัยอยู่ก็ตาม จากนั้นศรีนวลก็ชวนให้ทั้งสองคนอยู่กับตนจนกว่าจะหายดี

ศรีนวลพาทั้งคู่ไปที่บ้าน และไล่ให้เริงผู้เป็นน้องออกไปนอนนอกบ้าน เนื่องจากความคับแคบของบ้าน เริงนั้นมีอาชีพเป็นคนขายหนังสือพิมพ์อยู่ตามสี่แยก กวางดาวปั่นเรื่องที่พักที่คับแคบอยู่บ่อยๆ ต่อมากวางดาวเป็นใช้ชัก ศรีนวลจึงต้องไปตามหมอมุขมิมาดูแลอีกครั้ง

ที่คลินิกของหมอมุขมิ หมอผู้ใจดี ยอมรับซาฟารี หากคนที่ตนรักษายอมที่จะเลิกในอาชีพที่ไม่ถูกไม่ควร หมอมุขมิมิเพื่อนสนิทชื่อเนรมิตร เมื่อศรีนวลมาถึง หมอมุขมิกับเนรมิตรจึงไปด้วยกัน

เนรมิตรเห็นแหวนศราพิพัฒน์ที่กวางดาว และรู้สึกสงสัย ทั้งนี้เพราะเนรมิตรนั้นเป็นหลานของพระยาศราพิพัฒน์นั่นเอง ทั้งสองเล่าเรื่องพร้อมกับแม่ว่าเสียชีวิตไปแล้วจึงมาตามหาพระยาศราพิพัฒน์ผู้เป็นปู่ แต่เนรมิตรขอไปถามปู่เสียก่อน เกษทิพย์กับกวางดาวไม่ค่อยชอบเนรมิตรนัก ส่วนศรีนวลเองนั้นก็กำขับทั้งสองว่าอย่าลืมตนถ้าได้ดี

ที่บ้านของพระยาศราพิพัฒน์ เนรมิตรกลับไปและหยอกล้อกับสมปอง ผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องและมีความสัมพันธ์กัน โดยความสัมพันธ์นี้ถูกปิดไม่ให้แม่ของเนรมิตรคือ สุนทรินันท์ เพราะแม่ของเนรมิตรนั้นไม่ชอบให้พี่น้องมารักกันในเชิงชู้สาว เนรมิตรคุยกับแม่เรื่องของสองคน แม่จึงบอกว่า ครูทิพย์ที่ 2 คน เรียกว่าเป็นพี่น้อง น่าจะเป็นอาทิวา ซึ่งเป็นลูกชายอีกคนของพระยาศราพิพัฒน์ สุนทรินันท์เป็นลูกสะใภ้ซึ่งสามีตายไปแล้ว เธอจึงกำขับไม่ให้เนรมิตรไปบอก ซึ่งเนรมิตรก็ตั้งใจเช่นนั้นอยู่แล้ว

เกษทิพย์มักจะมองแม่น้ำเจ้าพระยา เวลาที่คิดถึงพ่อหรืออยากฝากความคิดถึงไปถึงพ่อ ทั้งนี้เพราะเธอคิดว่าแม่น้ำนั้น ก็ต้องไหลไปรวมกับทะเล ซึ่งเป็นที่ที่พ่อของเธอจากไปนั่นเอง กวางดาวปั่นกับเกษทิพย์เรื่องที่อยู่อีกครั้งว่า น่าจะทำอะไร เพื่อที่จะได้ไปอยู่บ้านใหญ่โตเสียที เริงเมื่อได้ยินก็หัวเราะเยาะ เพราะไม่รู้เรื่องว่าทั้งคู่เป็นใคร และชวนให้ไปทำงานขายหนังสือพิมพ์ด้วยกัน เกษทิพย์มีความสนใจ แต่เริงขอ 20 เปอร์เซ็นต์ของกำไรเป็นค่านายหน้าด้วย

วุฒิเดินทางไปดูงานเรื่องหมอที่นิวยอร์ก เพื่อวางแผนเรื่องการควบคุมโสเภณี ประมาณ 6-8 เดือน จากนั้นก็ถามเนรมิตรเรื่องความคืบหน้าของเด็กสองคน เนรมิตรโกหกว่า ปู่บอกว่าไม่มีลูกที่ไหนอีก และหาว่าทั้งสองคนเป็นพวกหลอกลวง ทั้งที่หน้าตาทำทางดี และปูดันยันไม่ให้พาไปพบ วุฒิจึงถามเรื่องแหวน เนรมิตรก็โกหกตอไปว่า ปู่บอกว่าเคยทำไว้สองวง แต่วงแรกนั้นทำลายไปที่ชุมพร

เกษทิพย์กับกวางดาว ช่วยกันขายหนังสือพิมพ์ แต่ปรากฏว่าเจอกับโชติ ทั้งคู่จึงรีบหนีไป จากนั้นกวางดาวมีความคิดจะเรียนต่อ แม้เกษทิพย์จะหนักใจ แต่ก็รับปากว่าจะพยายามหาเงินมาให้กวางดาวเรียนเลขานุการ อย่างที่ต้องการให้ได้ กวางดาวกังวลเรื่องที่เรียนแล้วยังปลอมเป็นผู้ขายอยู่ เกษทิพย์จึงบอกว่าจะให้เปิดเผยเป็นผู้หญิงแล้ว

เกษทิพย์บอกความจริงกับศรีนวลว่า กวางดาวเป็นผู้หญิง และจะไปเรียนเลขานุการ ศรีนวลถามเรื่องเงิน และกวางดาวบอกว่ามีเงินเก็บอยู่เกือบพัน ศรีนวลดึงเกษทิพย์เรื่องทำอะไรเพื่อน้องมากเกินไป เกษทิพย์จึงบอกว่า เพราะเหลือกันเพียงสองคนเท่านั้น กวางดาวแต่งตัวเป็นผู้หญิงออกมาและบอกว่า ตนเปลี่ยนชื่อเป็นดาวริน ส่วนเกษทิพย์เองก็เฉลยว่าเกษทิพย์ก็เป็นผู้หญิงเช่นเดียวกัน ศรีนวลจึงบอกว่าจะพาเกษทิพย์ไปฝากงานที่โรงงานไทยเจริญแทน เมื่อเรึงกลับมาแล้วรู้ว่าสองคนเป็นผู้หญิง ก็มีกริยาอาการเปลี่ยนไปทันที

วันต่อมา เริงแซวดาวริน และแก้ง แต่ดาวรินไม่สนใจและหยิ่งใส่ จนทั้งคู่ทะเลาะกัน โชติซึ่งออกตามหาทั้งคู่ เห็นเหตุการณ์จากบนสะพาน แต่ไม่รู้ว่าเป็นดาวริน คือกวางดาว เพราะตอนนี้เธอกลับมาเป็นผู้หญิงแล้ว ศรีนวลหลบตำราวจที่มาจับเรื่องเล่นไฟได้ มาเจอเหตุการณ์ทะเลาะกัน จึงคว้ามืดห้าม เริงจึงว่าดาวรินเรื่องที่มาอาศัยแล้วยังกำแหง ศรีนวลจึงไล่เริงไป โชติเองแม้จะเห็นเหตุการณ์ตลอด แต่ก็ยังออกตามหาต่อไป

ดาวรินบ่นเรื่องที่อยู่อีกครั้ง เกษบอกไม่มีทางไป ดาวจึงอ้างเรื่องเพื่อนอาจจะมาหา แต่บ้านเป็นเช่นนี้คงทำไม่ได้ และขู่เกษทิพย์อีกครั้งว่า หากไม่ไปตนก็จะไปคนเดียว และให้เกษทิพย์หาบ้านเช่าหลังใหม่ เกษทิพย์จึงบอกว่าจะให้ศรีนวลหาให้ สำหรับน้องแล้วตนทำได้เสมอ

จากการหาให้ของศรีนวล ทั้งสองไปได้บ้านเช่าหลังหนึ่งที่เจ้าของอยู่ต่างจังหวัด จึงแบ่งให้ทั้งสองเช่าห้องหนึ่ง และเพื่อเป็นการให้ดูแลให้ด้วย และสั่งห้ามนำผู้ชายมา

เนรมิตรขับรถมาเจอเพื่อน และดาวรินซึ่งอยู่ใกล้ๆ นั้นเห็น ดาวรินจึงแก้งทำหนังสือตก และทำควมรู้จักเบื้องต้นกับเนรมิตร ส่วนเนรมิตรเองนั้นก็จำดาวรินไม่ได้แล้ว เพราะแต่งเป็นผู้หญิงแล้ว เนรมิตรจึงอาสาไปส่งดาวรินที่บ้าน

ฝ่ายโชตินั้น ในที่สุดหลงพอก็มรณภาพ เขาจึงตัดสินใจออกจากวัด ท่ามกลางความอาลัยของเด็กวัดคนอื่นๆ

ดาวรินเล่าให้เกษทิพย์ฟังเรื่องเจอเนรมิตร ต่อมาโชติเจอเกษทิพย์ แต่จำไม่ได้ เกษทิพย์จึงเลียนแบบท่าทางของโชติให้ดู โชติจึงนึกออก เกษทิพย์จึงพาโชติไปที่บ้าน และแนะนำให้โชติเช่าบ้านที่อยู่ใกล้ๆ กัน

ส่วนอุณินั้นก็กลับมาจากการดูงานที่อเมริกา และชวนเนรมิตรไปสังสรรค์

เริงขายหนังสือพิมพ์และเจอดาวรินอีกครั้ง จึงกระแนะกระแหนเรื่องเคยอาศัยอีก ดาวรินจึงตบหน้าเริงแต่ก่อนที่เรื่องราวจะใหญ่โตไปกว่านั้น อุณินก็เข้ามาช่วยเสียก่อน จากนั้นก็มาส่งที่บ้าน อุณินบอกดาวรินว่ารู้สึกคุ้นหน้าคุ้นตา แต่ดาวรินไม่ยอมรับ อุณินลองนึกหน้าดาวรินเป็นผู้ชาย แล้วก็ตกใจเอง แต่สรุปกับตัวเองว่า คงเป็นไปไม่ได้

เกษทิพย์ยังคงพยายามหาเงินเพื่อน้องตลอด แม้จะต้องติดเงินแม่ค้าข้าวของที่จำเป็น จนโชติซึ่งผ่านมารับรู้เรื่องราวก็ให้ความช่วยเหลือแทน และบอกว่าขอข้าวจากเกษทิพย์กิน พร้อมกับเล่าเรื่องไปขับแท็กซี่เป็นวันแรก ซึ่งผลที่ได้มานั้นไม่เลวเลย

ด้วยการที่เกษทิพย์ต้องหาเงินเป็นจำนวนมาก และไม่เพียงพอ ทำให้ศรีนวลเสนองานводให้กับเกษทิพย์ โดยบอกว่าจะให้หนวดอย่างเดียว

เนรมิตรมาหาดาวรินที่บ้าน ดาวรินสร้างเรื่องว่าพ่อตนเองอยู่พิษณุโลก ส่วนตนเองนั้นอยู่กับคนรับใช้แค่สองคนเท่านั้น เมื่อเกษทิพย์ออกมา ดาวก็เรียกเกษทิพย์ว่า “แม่ลำไย” และบอกให้เปิดห้องรับแขกให้ แต่เนรมิตรปฏิเสธเสียก่อน ดาวรินถามเรื่องบ้าน และขอไปเที่ยวที่บ้านบ้าง แต่บอกว่าอาจจะแอบไป ส่วนเกษทิพย์นั้นเสียใจ

มากที่น้องแนะนำตนเองว่าเป็นคนใช้ชื่อแม่ลำไย แต่ดาวรินก็เข้ามาขอโทษภายหลัง โดยบอกว่าเป็นการทำให้เนรมิตรหลงกล และบอกว่าตนจะหาทางไปบ้านศรภาพิพัฒน์ให้ได้

ที่โรงนวดน้ำชา ศรีนวลพาเกษทิพย์มาทำงาน ดาวเรืองเห็นจึงเกิดความรู้สึกไม่พอใจ ที่ศรีนวลหาคนใหม่มาแย่งลูกค้า ทั้งคู่จึงทะเลาะกัน จนแก้วแก่เข้ามาจุดประทัดห้าม พอดีเสียวิบูลย์มา ศรีนวลจึงให้เกษทิพย์เป็นคนนวดให้ โดยศรีนวลจะสอน เสียวิบูลย์ถูกใจเกษทิพย์มาก และให้เงินกับศรีนวลให้ออกไป แล้วตนเองจะสอนวิธีนวดให้เกษทิพย์เอง

เกษทิพย์ได้เงินทิปจากเสียวิบูลย์มาสามร้อยบาท ศรีนวลถามเรื่องโดนลวนลาม แต่เกษทิพย์บอกว่าตนกราบขอไม่ให้ทำ ทำให้ศรีนวลชมว่าฉลาด

อุดมกับเนรมิตรคุยกัน เนรมิตรขอเรื่องดาวริน พอดีกับที่ดาวรินมาที่บ้าน และพบกับสมปองด้วย อุดมมองดาวรินด้วยสายตาที่รู้ทันจนดาวรินหน้าเจื่อน อุดมขอไปคุยกับสุนทรผู้เป็นแม่ของเนรมิตร ส่วนดาวรินขอเนรมิตรเดินดูรอบๆ บ้าน สมปองนั้นแอบไม่พอใจดาวริน และเหิงหวงดาวรินไม่น้อย

ดาวรินถามรายละเอียดคนที่อยู่ในบ้าน สุนทรที่ว่าดาวรินกับอุดมว่า จะมาจับเนรมิตร แต่อุดมช่วยแก้ตัว ดาวรินขอไปพบพระยาศรภาพิพัฒน์ โดยบอกเนรมิตรว่าตนเองนั้นรักคนแก่ เนรมิตรอดอดเล็กน้อย แต่ในที่สุดก็ตัดสินใจที่จะพาดาวรินไป แต่ระหว่างทางนั่นเอง ดาวรินสวนกับสุนทร ซึ่งเมื่อทราบพาดาวรินจะไปไหว้พระยาศรภาพิพัฒน์ ก็รู้สึกไม่พอใจ และไม่อนุญาต ดาวรินจึงบอกว่าจะกลับทันที เนรมิตรจะตามดาวรินเพื่อไปส่ง อุดมจึงบอกให้เนรมิตรอยู่กับแม่ และอาสาไปส่งดาวรินเอง

ขณะเดียวกันพระยาศรภาพิพัฒน์ก็ถามว่าใครมา สุนทรบอกว่าเพื่อนกับเนรมิตร จะมาหาพระยาศรภาพิพัฒน์ พระยาศรภาพิพัฒน์จึงบอกว่ากำลังอยากได้เพื่อนคุย แต่สุนทรก็บอกว่ากลับไปแล้ว

เนรมิตรกินเบียร์แต่เพียงลำพัง สมปองมาถามเนรมิตรเรื่องดาวรินด้วยความเหิงหวง บอกจะแค้นกับสุนทรที่ว่าเนรมิตรเป็นอะไรกับตนเอง เนรมิตรจึงตบหน้า และบอกสมปองว่า สมปองเป็นเพียงแค่ของว่างเท่านั้น สมปองบอกว่าห้อง เนรมิตรจึงให้อาออก สมปองปฏิเสธ เนรมิตรจึงบอกว่าจะส่งไปอยู่ที่อื่น

โชติส่งผ้ามาให้เกษทิพย์ 3 ชิ้น พร้อมกับเงินอีกห้าร้อยบาท พร้อมกับเขียนจดหมายเล่าให้ฟังว่า ได้งานใหม่เป็นคนขับรถประจำตัวของเสียโรงเลื่อย และได้เงินค่อนข้างดี และบอกว่าถ้าเดี๋ยวนะอะไร ก็ขอให้เกษทิพย์บอก ดาวรินมาเห็นจึงแขว่เกษทิพย์ เกษทิพย์บอกว่าจะคืนเงินให้โชติ แต่ดาวรินไม่ยอม บอกว่าจะเอาเงินนี้ไปซื้อนาฬิกา และเกษทิพย์ก็ต้องตามใจน้องเหมือนที่เคย

ปรากฏว่า เสียเจ้าของโรงเลื่อยที่โชติขับรถให้ นั่นก็คือ เสียวิบูลย์นั่นเอง โชติพาเสียวิบูลย์มาที่โรงน้ำชา เพื่อนวดตามปกติ เสียชวนให้โชติลองเข้าไปเปิดดูเปิดตาดูบ้าง เมื่อโชติเข้าไปก็เจอกับเกษทิพย์ ทำให้โชติโมโหมาก และพาเกษทิพย์กลับบ้าน เสียวิบูลย์รู้สึกโกรธโชติมาก บอกกับศรีนวลว่า ต้องได้เกษทิพย์เป็นเมียตนเองให้ได้ และจ้างวานด้วยเงินจำนวนสามพันบาท

โชติต่อว่าเกษทิพย์เรื่องทำงานสกปรก และต่อว่ามากมาย จนเกษทิพย์ถามว่าโชติเป็นอะไรถึงมาต่อว่าตนเอง โชติจึงสารภาพว่าตนนั้นรักเกษทิพย์ เกษทิพย์จึงบอกโชติว่า ตนนั้นจะต้องส่งเสียให้น้องตลอดรอดฝั่งเสียก่อน อย่างที่ดาวรินต้องการ โชติขอร้องเกษทิพย์ไม่ให้ไปทำงานนวดอีก ส่วนตนจะไปหางานทำที่ต่างจังหวัด ให้เกษทิพย์รอดตนด้วย

เนรมิตรศุภเคราะห์กับดาวริน เรื่องการจัดงานวันเกิดให้กับดวงดาว และเสนอให้จัดงานที่ภัตตาคาร "เลิศรส" สมpongแอบได้ยินเรื่องราวทั้งหมด เนรมิตรศุภเคราะห์ไปบอกเรื่องงานวันเกิดกับวุฒิ วุฒิมืออาการเครียด และลองคิดเรื่องดาวรินเป็นผู้ชายอีกครั้ง

ที่บ้านเช่าของเกษทิพย์และดาวริน เจ้าของบอกกับเกษทิพย์ว่า มีคนใหม่จะมาเช่าบ้านทั้งหลังโดยให้เดือนละหนึ่งพันบาท จึงขอให้เกษทิพย์ไปหาที่เช่าใหม่ หรือถ้าจะอยู่ที่เดิมก็ต้องเช่าเองทั้งหลังแทน เกษทิพย์นำเรื่องไปปรึกษาดาวริน ดาวรินไม่ยอมให้ย้าย โดยขอเวลาเดือนหนึ่ง เพราะใกล้จะได้เจอกับพระยาศราพิพัฒน์แล้ว ดาวรินขอให้เกษทิพย์หาเงินให้ได้ก่อน ดาวรินค่อนข้างหนักใจ เพราะงานวันเกิดดวงดาวนั้น ตนก็ต้องเสียค่าตัดชุดให้ดาวรินถึงเจ็ดร้อยแล้ว

เกษทิพย์นำเรื่องไปปรึกษากับศรีนวล เกษทิพย์มองสายน้ำด้วยความคิดถึงพ่อของตนอีกครั้ง เกษทิพย์บอกว่าตนอยากได้เงินสักสองพัน ศรีนวลจึงเสนอให้ไปยืมเก้าเก้าที่โรงนวด แต่เกษทิพย์บอกว่า รับประทานโชติไว้แล้วว่าจะไม่เข้าไปนั้นอีก ศรีนวลบอกให้ยืมเสียวิบูลย์ เกษทิพย์กลัวว่าเสียจะโกรธอยู่จะไม่ยอมให้ ศรีนวลจึงเสนอให้เกษทิพย์เอาตัวเข้าแลก เกษทิพย์ปฏิเสธ แต่ศรีนวลเกลี้ยกล่อม อ้างเหตุผลต่างๆ นานา และบอกว่าจะหวงไปทำไม ถ้าจะต้องอดตาย

ศรีนวลพาเกษทิพย์มาหาเสียวิบูลย์ที่โรงนม เสียวิบูลย์เกลี้ยกล่อมว่าจะดูแลเลี้ยงดูเป็นอย่างดี จนในที่สุดเกษทิพย์ก็ต้องเสียตัวให้กับเสียวิบูลย์จนได้

ในงานวันเกิดดาวริน ทุกคนกำลังสนุกสนานกัน สุนทรก็เข้ามาในงานพร้อมกับสมpong พร้อมกับแสดงอาการไม่พอใจ และบอกว่าเนรมิตรจัดงานนี้ให้ทุกอย่าง ดาวรินจึงบอกว่า เนรมิตรอาสาเอง และต่อปากต่อคำกัน ดาวรินใช้วาจาเชือดเฉือนจนสุนทรถึงกับร้องไห้ บรรดาแขกต่างๆ ททยอกลับ สุนทรเองบังคับให้เนรมิตรกลับเช่นกัน ส่วนวุฒินั้นก็อยู่ดูแลดาวรินต่อไป ดาวรินเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น วุฒิปลอบ และให้บอคิดค่าใช้จ่ายกับตน

วุฒิพาดาวรินมาบ้าน และสอบถามว่ามีความลับอะไรที่ต้องการบอกหรือไม่ แต่ดาวรินปฏิเสธ วุฒิเอาผ้าเช็ดหน้าตาที่ตกแต่งของดาวริน จึงนึกออกว่าเป็นเด็กที่ตนเคยรักษานั้นเอง ทั้งสองจึงคุยกันในรายละเอียดทั้งหมด วุฒิอาสาจะช่วยเหลือดาวริน เรื่องพระยาศราพิพัฒน์ แต่ขอหัวใจเป็นสิ่งตอบแทนจากดาวริน และขอมัดจำด้วยการจูบ

สุนทรรู้ความจริงว่า สมpongท้อง ก็โกรธมาก เพราะได้ทาบทามลูกคนมีเงินไว้ให้แล้ว จึงต่อว่าดูดำทั้งเนรมิตรและสมpong จนกระทั่งพระยาศราพิพัฒน์ลงมาจากห้องตัวเองและถาม สุนทรพยายามปกปิด แต่พระยาศราพิพัฒน์บอกว่า ตนได้ยินหมดแล้ว บอกว่าให้ช่างมัน จากนั้นมีอาการเซจะเป็นลม จึงโทรตามตัววุฒิมา

วุฒิบอกเกษทิพย์ว่าจะพาดาวรินไปหาปู่ให้ได้ เกษทิพย์ฝากดาวรินไว้กับวุฒิด้วย ดาวรินหอบเสื้อผ้าย้ายออกไป โดยบอกกับเกษทิพย์ว่าหากทุกอย่างเรียบร้อยก็จะกลับมารับเกษทิพย์ เกษทิพย์เสียใจ บอกรู่ว่าน้องจะไปดี แต่ตอนนี้ตัวเองนั้นสกปรกเหลือเกิน

วุฒิพาดาวรินไปที่บ้านของพระยาศราพิพัฒน์ โดยให้ดาวรินปลอมตัวด้วยการใส่แว่นตาและฟันปลอม เป็นพยาบาลของตน จนไม่มีใครจำได้ ขณะเดียวกัน พระยาศราพิพัฒน์ก็ตื่นขึ้นมาแล้วความฝันให้ฟังว่า ตนนั้นวันถึงทิวา และบอกว่าทิวามาต่อว่าตนที่ไม่ดูแลลูกให้เลย สุนทรจึงบอกว่าเป็นความฝันเลอะเทอะ

ศรีนวลเอาเงินไปให้เกษทิพย์สามร้อย เพื่อเป็นค่ารถและค่าห้องที่โรงแรมเดิม โดยบอกว่าเสียวิบูลย์ต้องการพบอีกครึ่ง เกษทิพย์ปฏิเสธ แต่ศรีนวลยืนยัน และบอกว่าให้เกษทิพย์ไป เดี่ยวเสียวิบูลย์จะโกรธ

เกษทิพย์จึงต้องไปตามที่เสียวิบูลย์นัด แต่ปรากฏว่าเสียวิบูลย์ใช้เล่ห์ สลับตัวคนอื่นให้มานอนกับเกษทิพย์แทน เพื่อแก้แค้นเรื่องที่เคยถูกโชติหักหน้า ทำให้เกษทิพย์เสียใจมาก แถมคนที่มานอนนั้นก็ยังมีเงินของเกษทิพย์ไปหมดอีกด้วย

โชติมาหาที่บ้านเกษทิพย์ แต่ปรากฏว่าไม่เจอใคร เกษทิพย์นั้นคุยกับศรีนวลถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้น และบอกกับศรีนวลว่า ตนเข้าใจว่าเสียวิบูลย์ต้องการแก้แค้นตนกับโชติ และบอกกับศรีนวลว่า ตอนนี้นั้นตนเองนั้นหมดหวังเรื่องน้องแล้ว ให้ศรีนวลพาไปอยู่ที่ไหนก็ได้ ในเมื่อตนเองก็ชิวไปแล้ว จะพาดตนไปอยู่ห้องก็ได้

ศรีนวลพาเกษทิพย์ไปอยู่ที่ห้อง เพราะจะได้ไม่มีใครรู้จัก

ฝ่ายดาวรินนั้น วันหนึ่งก็ได้เตรียมการกับวุฒิ และนำแหวนศรภาพิพัฒน์มาใส่ จากนั้นก็แกล้งเข้าไปเช็ดตัวพระยาศรภาพิพัฒน์ จนพระยาศรภาพิพัฒน์เห็นแหวน ดาวรินจึงได้โอกาสเผยตัว และบอกว่าตนนั้นเป็นลูกของทิวา และเมื่อได้ถามคุยกัน พระยาศรภาพิพัฒน์ก็มั่นใจ จึงบอกให้ดาวรินรีบไปรับเกษทิพย์มาด้วย

ฝ่ายเกษทิพย์ ปรากฏว่ามีตำรวจมากวาดล้างห้อง และเกษทิพย์ก็ถูกจับไปด้วย

วุฒิและดาวรินมาหาเกษทิพย์ที่บ้านเช่า ทว่าไม่เจอ ไปถามศรีนวลก็ปรากฏว่าศรีนวลไปทำงาน ดาวรินจึงเขียนจดหมายเอาไว้ ขณะที่ศรีนวลนั้นก็ไปเยี่ยมเกษทิพย์ที่ห้องขัง และคุยกันเรื่องที่เกษทิพย์จะถูกส่งไปอยู่ที่ปากเกร็ด เกษทิพย์กลับบอกว่า จะได้พ้นๆ ไปจากที่นี่

วุฒิกับดาวรินมาถามศรีนวลอีกครั้ง แต่ศรีนวลก็ยืนยันว่าไม่รู้ข่าวคราวเกษทิพย์เลย และเมื่อโชติมาถามหา ศรีนวลก็ปฏิเสธเช่นกัน ตามคำขอของเกษทิพย์

เกษทิพย์นั้นได้รับการฝึกอาชีพภายในเรือนจำ แต่วันหนึ่งเธอก็เป็นลม ฝ่ายพยาบาลที่โรงพยาบาลได้โทรตามผู้อำนวยการ ให้มารับรักษาคนไข้เคสพิเศษ ซึ่งผู้อำนวยการนั้นก็คือ วุฒิ นั่นเอง และบอกว่ามัวแต่ไปประชุมเรื่องโรคเมื่องร้อนที่ชะอำเสียหกวัน จึงไม่ได้ข่าวคราว

เกษทิพย์มองลำน้ำเจ้าพระยาอีกครั้ง เมื่อวุฒิเข้ามาและเจอเกษทิพย์ก็ตกใจมาก จึงขอให้เกษทิพย์เล่าเรื่องให้ฟัง เกษทิพย์บอกให้เปิดเรื่องของเธอด้วย ศรีนวลจึงเล่าความจริงทุกอย่างให้ฟังว่า เกษทิพย์ทำอะไรเพื่อน้องที่ชื่อ กวางดาว หรือดาวรินบ้าง วุฒิโทรศัพท์ไปเรียกตัวดาวรินมา และให้ศรีนวลตามหาโชติเพื่อมาเป็นกำลังใจให้เกษทิพย์ด้วย เพราะเกษทิพย์นั้นเป็นมะเร็งในมดลูก

ดาวรินมาหาเกษทิพย์ และเสียใจมากที่เกิดเรื่องราวต่างๆ ขึ้น โดยที่ตนไม่รู้เรื่องเลย โชติมาหาเกษทิพย์เช่นกัน และกล่าวถึงน้ำใจของเกษทิพย์ที่มี เกษทิพย์จึงบอกกับโชติว่า ต่อให้ตนเองตายไปก็ไม่เป็นไร เพราะอย่างน้อยก็มีคนรักตนเองเหมือนกัน วุฒิเล่าให้เกษทิพย์ฟังเรื่องงานแต่งงานของเขากับดาวรินซึ่งจะมีในเดือนหน้า เกษทิพย์จึงขอรดน้ำก่อน ด้วยกลัวจะอยู่ไม่ถึง เกษทิพย์ขอให้โชติตักน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยามา เพื่อเป็นตัวแทนของพ่อด้วย เกษทิพย์จึงได้รดน้ำน้อง ก่อนที่จะหมดลมหายใจในวันนั้นเอง

สุนทรีลาพระยาศรภาพิพัฒน์ไปอยู่กับลูกๆ ที่ราชบุรี เพราะบ้านหลังนี้พระยาศรภาพิพัฒน์ก็ได้ยกให้สองพี่น้องนั้นแล้ว พระยาศรภาพิพัฒน์จึงบอกว่า เมื่อสมประสงค์อดลูกแล้ว ก็ให้พากันมาเยี่ยมบ้าง

ในตอนท้าย โชติก็หันหน้าเข้าฟังพุทธศาสนา ด้วยการบวช

แม่ศรีไพร
(แหลมทองภาพยนตร์)

บทประพันธ์ จากเรื่อง "ธาตุดิน" ของเรียมเอง

นักแสดง

นาท ภูวนัย	อินทร
เพชรฯ เซวราชภูริ	ก้อนทอง
สะอาด เปี่ยมพงศ์สานต์	ประจัน
สมัย อ่อนวงศ์	สำอาง
เมตตา รุ่งรัตน์	อาละแต่
เนตรดาว นภาพรรณ	ทับทิม
สีเทา	พรานหมึก
เทิด ดาวไทย	พรานเมฆ
พนม นพพร	ปาโจ
จีรภา ปัญจศิลป์	มะสะยอ
กฤษณะ อำนวยพร	พะส่วย
สังข์ทอง สีใส	จิ้งหน่อง
สุเทพ สีใส	จิ้งโหลง
กิงดาว จันทสวัสดิ์	อุเหม่
ชูศรี มีสมมนต์	อิมู่
สินีล	มุดอ
สิน อัครเมธี	บาตัน

เรื่องย่อ

งานเลี้ยงฉลองแต่งงานของประจันกับก้อนทองผ่านไป ประจันถูกเพื่อนฝูงมอมเหล้าจนเมามาย เมื่อถึงเวลาส่งตัวเข้าหอจึงสลบหลับไป อินทรชายลึกลับเข้ามาจู่โจมลักพาตัวก้อนทองไปไว้ที่หมู่บ้านกะเหรี่ยงพะไล โดยให้อาละแต่ สาวกะเหรี่ยงเป็นผู้ดูแล แม้ก้อนทองจะถามสาเหตุที่จับตัวมา แต่อินทรก็ไม่ยอมบอกความจริง บอกเพียงว่าใครที่แต่งงานกับประจันต้องถูกเขาทำอย่างนี้ทุกคน

ฝ่ายประจันรู้ทันที่ว่าคนที่ทำเช่นนี้คือ อินทร ดังนั้นเขา พรานหมึกและพรานเมฆ จึงยกขบวนออกตามล่าตัวอินทรทันที

ที่หมู่บ้านกะเหรี่ยงพะไล อินทรซึ่งชาวกะเหรี่ยงทุกคนเทิดทูนเรียกว่าพ่อ มีคนสนิทชื่อสำอาง ซึ่งเป็นพี่ชายของอาละแต่ และมีน้องสุดท้องชื่อปาโจซึ่งรักอยู่กับมะสะยอ ขณะเดียวกันพะส่วยหนุ่มกะเหรี่ยงอีกคนก็

หมายปองมะสะยอเช่นกัน นอกจากนั้นในหมู่บ้านก็มีจิ้งหน่อง พ่อม่ายลูกติดชื่อจิ้งหน่อง จิ้งหน่องไปติดพันสองสาว คือ อุเหม่กับอิมู่ แต่ถูกจิ้งหน่องคอยขัดขวางจนไม่สำเร็จ

วันหนึ่งก่อนทองพบผมผู้หญิงในหีบเก่าแก่ของอินทรีที่ซ่อนไว้ เมื่ออินทรีเข้ามาเห็นก็โกรธมาก แต่ยอมเล่าความจริงว่า ผมนั้นเป็นผมของทับทิม คู่รักของตนที่เคยแต่งงานด้วยกัน คืนวันแต่งงานตนเองถูกมอมเหล้า ตื่นมาไม่เห็นทับทิม จึงออกไปตามหา พบทับทิมซึ่งเสื้อผ้าหลุดลุ่ยเล่าให้ฟังว่าถูกประจันขึ้นใจ อินทรีแค้นใจจะนำปืนไปตามฆ่าประจัน แต่เกิดอุบัติเหตุปืนลั่นถูกทับทิมตาย อินทรีจึงต้องหลบหนีมาอยู่ที่พะไลด้วยข้อหาฆ่าทับทิมตาย แต่ก็หมายมั่นไว้ว่า หากประจันแต่งงานกับใคร ตนเองก็จะแก้แค้นด้วยวิธีเดียวกัน

ก่อนทองเห็นใจอินทรี แต่ก็แค้นที่มาลงโทษที่เธอซึ่งไม่รู้เรื่องอะไรด้วย อินทรีจึงจะส่งก่อนทองกลับ แต่ก่อนทองปฏิเสธ เพราะตนเองก็ไม่ได้รักประจัน อีกทั้งใครๆ ก็น่าจะเข้าใจว่าเธอมีราศีไปแล้ว เธอจึงขอยอมตายอยู่ที่นี่

อินทรีกับก่อนทองจึงตกลงใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน ทำให้อาละแต่รู้สึกขมขื่นใจเพราะตนเองก็แอบหลงรักอินทรีอยู่ ขณะที่ฝ่ายประจัน พรานเมฆ และพรานหมึกก็สืบจนในที่สุดก็รู้ว่า ขณะนี้อินทรีอยู่ที่หมู่บ้านกะเหรี่ยงพะไล ชายแดนพม่า

มะสะยอซึ่งรักอยู่กับปาใจ ถูกพะส่วยข่มขืน ระหว่างนั้นปาใจซึ่งตามมาพบเข้าถูกพะส่วยแทงตาย ขณะพะส่วยกำลังจะทำร้ายมะสะยอ อินทรีได้เข้ามาขวางไว้ ชาวกะเหรี่ยงต้องการฆ่าพะส่วย แต่อินทรีขอให้ปล่อยตัวไป

ระหว่างทางพะส่วยพบกับกลุ่มของประจัน จึงอาสาพาไปที่หมู่บ้านพะไลทันที แต่คนในหมู่บ้านรู้ตัวก่อน อินทรีจึงให้ส่งพลทำหน้าที่แทนเขาในการดูแลหมู่บ้าน และเพื่อไม่ให้ทุกคนต้องเดือดร้อน ตนเอง ก่อนทอง มุตาและบาตันจะหลบหนีไปอยู่ในป่าหุบสูง จนกว่าประจันจะกลับไป แล้วก็กลับมาที่หมู่บ้าน

ประจันผิดหวังที่ไม่เจออินทรีที่พะไล และไม่มีกะเหรี่ยงคนใดยอมบอกอะไร พะส่วยเองก็ถูกชาวกะเหรี่ยงฆวนคอตาย แต่แล้วประจันก็ไปพบกับอาละแต่ที่ร้องไห้เพราะอาลัยอินทรี ประจันจึงหว่านล้อมว่า ถ้าอาละแต่บอกว่าอินทรีพาก่อนทองไปที่ใดแล้ว ตนเองจะพาก่อนทองกลับไป ให้อาละแต่ได้อยู่กับอินทรีต่อไป แต่เมื่อรู้ความจริงแล้วประจันก็ลวนลามอาละแต่จนอาละแต่ต้องเสียชีวิตให้

วันรุ่งขึ้น ประจันกับพรรคพวกเดินทางสู่หุบสูง โดยพรานเมฆแนะนำว่า พวกอินทรีต้องตั้งค่ายพักอยู่ตามลำน้ำ และก็เจอจริงๆ แต่เจอกับมูตอและบาตันก่อน ทั้งสองถูกยิงเสียชีวิต ทำให้ อินทรีกับก่อนทองรู้ตัวและหนีไป พรานเมฆจึงแนะนำให้ดื้อนทั้งคู่นี้ที่ช่องเขาขาด ระหว่างการหลบหนี ก่อนทองป่วยเป็นไข้มาลาเรีย อินทรีจึงตัดสินใจไปเผชิญหน้ากับประจัน และในที่สุด.....

เพชรตัดเพชร
(กำกับร่วมกับผู้กำกับอีกสองท่าน)

ผู้แสดง

ลือชัย นฤนาท	
เวจิภา ไปชิง	ไปหูลู
อดุลย์ ดุลยรัตน์	
มิตร ชัยบัญชา	
เกชา เปลี่ยนวิถี	นายชัน
เพชรฯ เขาวราชบุรี รัศมี	
สุเชาว์ แคล้วคล่อง	
ชุมพร เทพพิทักษ์	
พูนสวัสดิ์ ธีมากร	
วิไลวรรณ วัฒนพานิช	
ล้อต๊อก	

ทีมงาน

ลำดับภาพ	ประกาศิต / ปง อัครวินิกุล	
บันทึกเสียง	ปง อัครวินิกุล	
อำนวยการสร้าง	ปริญญา ทศนิยมกุล	

เนื้อเรื่อง

ยอดผู้ทรยศต่อชน เขาตัวรอดด้วยการหย่อนระเบิดใส่รถของผู้ที่ติดตามตนจนวินาศ โดยผู้ติดตามนั้นก็คือชาติ ลูกน้องคนหนึ่งของชัน จากนั้นได้นำเขาโรยบินไปจำหน่ายที่ย่องกงเพียงลำพัง แต่เมื่อลงจากเรือเดินทะเลก็ถูกตำรวจฮ่องกงจับ โดยซุบ ผู้เสียหายทางเมืองไทยได้โทรเลขและส่งรูปถ่ายของเขาไปให้ตำรวจที่ย่องกง

ทางการตำรวจฮ่องกงยื่นรอยยอดด้วยการสับกระเป๋ายให้ยอดเพื่อติดตามหาต้นตอที่กรุงเทพฯ ยอดติดต่อค้าขายให้มิสเตอร์เซ็ง แต่ปรากฏว่าของกลายเป็นแบ่งมัน ยอดใช้กำลังเอาชนะหนี คนของมิสเตอร์เซ็งได้และนำกระเป๋ายเงินขึ้นเครื่องบิน ได้พบกับไปหูลู ซึ่งเป็นคนของตำรวจฮ่องกงที่ไม่เคยตัว โดยบอกกับยอดว่าจะไปร้องเพลงที่สี่ดาคลับ

เมื่อถึงกรุงเทพฯ ยอดเกือบโดนคนของมิสเตอร์ชันดักยิง แต่ลูกน้องแอบปลอมตัวมาเป็นตำรวจทำที่เป็นมาจับศักดิ์ทำให้ยอดรอดไปได้ ฝ่ายตำรวจ พ.ต.ท.ศักดิ์ชัย มาที่ป.ป.ส.และได้รับข้อมูลว่า มิสเตอร์หลุยส์เป็นตัวการใหญ่ และประกอกับ พ.ต.ท.ศักดิ์ชัยมีใบหน้าคล้ายชาติจึงให้ปลอมตัวไปเป็นชาติโดยทำที่แสดงตัวด้วยการเข้าหาทางเมียตัวเองที่ทำงานอยู่ที่บาร์

ฝ่ายนายชันคุยกับลูกน้องเรื่องงานใหม่ของมิสเตอร์หลุยส์ ลูกน้องแนะนำให้ใช้ชาติ ชาติถูกนำตัวมาทดสอบและผ่านการทดสอบ จึงให้งานแก่ชาติในการขนของไปชายแดน ขณะเดียวกันมีการปรับเปลี่ยนงานในองค์กรทำให้มีคนไม่พอใจ ชันสั่งให้ฆ่าทิ้ง จากนั้นสั่งให้ชาติไปเก็บยอด

รัศมีมาหายอดซึ่งกำลังฟังไปหลูร้องเพลงที่สี่ตาคลับ เกิดเหิงหวงยอดกับไปหลู ไปหลูช่วยให้ยอดหนีพวกของมิสเตอร์ซึ่งติดตามพัน และช่วยพัศมีหนี ทั้งคู่ไปที่พัทยา รัศมีเล่าให้ไปหลูฟังว่า พ่อของตนเก่งเคมี กลั่นเฮโรอีน ผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งจับตัวพ่อไป รัศมีจึงต้องมาเป็นพาร์ทเนอร์ ไปหลูบอกจะช่วยเหลือด้านการเงิน ไม่ให้รัศมีไปทำงานเช่นนั้นอีก เพราะคนของมิสเตอร์ซึ่งก็รอจับอยู่ รัศมีบอกกับไปหลูว่า ผู้ยิ่งใหญ่ที่จับตัวพ่อตนเองไปนั่นคือ มิสเตอร์หลุยส์

งานแสดงภาพของบุหลัน บายัน จะถูกจัดให้มีขึ้น ดีจินเล คนของมิสเตอร์ฟลุกที่มากีบอกให้บุหลัน เอาโค้ดไว้ที่หลังภาพเพชรตัดเพชรแล้วมาเก็บไว้ เพราะตำรวจฮ่องกงรู้แล้ว โค้ดดังกล่าวเป็นโค้ดนัดหมายสถานที่และเวลาในการเอาเงินแลกเปลี่ยนมอร์ฟีนจากมิสเตอร์หลุยส์ ขณะเดียวกันคุณนายใจสมรผู้ใหญ่นุญประมุขภาพเพชรตัดเพชรไปในราคาสองหมื่นบาท และสมทบทุนให้สมาคมเด็กกำพร้าอีกสองแสน

ขณะเดียวกันได้มีการขโมยโค้ดลับที่บุหลันเก็บไว้ โดยยอดเอาไป เมื่อมิสเตอร์ซึ่งมาหาบุหลัน จึงได้ทราบลักษณะจากรีเซพชั่นว่า คนที่เอาไปนั่นก็คือยอด

ขณะเดียวกันที่บ้านของคุณนายใจสมร มีคนพิการคนหนึ่งออกมาขณะที่คุณนายกำลังมีแขก ทำให้คุณนายโกรธมากที่คนๆ นั้นถูกปล่อยออกมา

ยอดเสนอข้อแลกเปลี่ยนและนัดมิสเตอร์หลุยส์ ลูกน้องชันคิดจะชิงตัวยอดเพื่อหนีหน้าชาติ ยอดรู้ว่าชาติยังไม่ตาย ทั้งคู่เจอและต่อสู้กัน ลูกน้องชันเห็นไปหลูจึงจะจับตัวไป ชาติช่วยพาไปหลูหนี ลูกน้องชันจึงไปบอกชันว่าเห็นชาติพาไปหลูหนี แต่ปรากฏว่า ชาติพาไปหลูมาให้เจ้านาย ชันถามไปหลูว่าตามยอดมาเพื่ออะไร ไปหลูบอกว่ารู้จักบนเครื่องบิน คืนนั้นชันคุยกับรูปถ่ายของมิสเตอร์หลุยส์ ไปหลูแอบย่องเข้ามาดูรูป จากนั้นจะค้นลิ้นชัก แต่สัญญาณเตือนดังเสียก่อน ทำให้ชันรู้ตัว จึงสั่งให้ชาติและลูกน้องพาไปหลูไปฆ่า ชาติให้คนอื่นยิงไปหลูด้วยกระสุนปลอม ขณะเดียวกันตำรวจที่ชาติแอบแจ้งไปมาทันพอดี ไปหลูนำรูปมิสเตอร์หลุยส์ที่ตัวเองแอบถ่ายไปให้ผู้กำกับและบอกรัศมีว่ายอดมีอันตราย รัศมีมาช่วยยอดที่กำลังจะเอาลือกเกิดไปแลก ทำให้ยอดเกิดความซาบซึ้งในตัวรัศมี รัศมีจึงขอให้ยอดเลิกทำงานทุจริต

ยอดเอาลือกเกิดที่ไล่ได้มาให้ชันเพื่อแลกเปลี่ยนกับการกลับเข้ามาทำงานด้วยอีก ชันจึงให้ยอดไปคุยกับชาติว่าใครจะเป็นมือขวา ขณะเดียวกันไปหลูกับรัศมีก็ได้เจอกับค่อมคนพิการคนเดียวกันกับที่บ้านคุณนายใจสมร รัศมีบอกค่อมคือคนสนิทของพ่อตนเอง คุณพ่อต้องยิงตัวตายเพราะทนมิสเตอร์หลุยส์ไม่ไหว ในที่สุดทั้งคู่ก็รู้ว่ามิสเตอร์หลุยส์ก็คือคุณนายใจสมรนั่นเอง

ไปหลูบอกความจริงกับชาติว่า ยอดกลับตัวแล้ว ขณะเดียวกันฝ่ายใจสมรหรือมิสเตอร์หลุยส์ก็ได้รับวิทยุให้ทำลายลือกเกินแล้วหนีไป เขาวเรศซึ่งเป็นหลานของใจสมรพยายามบอกให้ใจสมรมอบตัว ใจสมรบอกให้เขาวเรศบอกลูกน้องว่าให้มอบตัว เมื่อเขาวเรศพูดวิทยุเสร็จ ใจสมรก็ฆ่าทิ้ง รัศมีมาตักใจสมรเพื่อจะแก้แค้นให้พ่อตน แต่ถูกยิงบาดเจ็บเสียก่อน ไปหลูที่มาถึงพอดียิงใจสมรตาย และลูกน้องคนอื่นๆ ก็ถูกรวบจนเรียบร้อย

ยอดไปรับโทษในคุก ขณะที่รัศมีจะรอจนกว่าจะพ้นโทษ ส่วนไปหลูก็กี่ฆ่าทุกคนกลับสู่ประเทศตัวเองต่อไป

คนเหนือคน

บทประพันธ์ ศิวยา โสภณ

นักแสดง

มิตร ชัยบัญชา	พ.ต.ต.พิเชษฐ
สมบัติ เมทนี	สมบัติ
เกชา เปลี่ยนวิถี	
โสภณ สถาพร	โสภณ
อดุลย์ ดุลยรัตน์	อดุลย์
รุจน์ รณภพ	
แมน อีรพล	แมน
อมรา อัศววนท์	อมรา

ทีมงาน

กำกับกรถ่ายภาพและแสง	สันต์ เปสตันยี
อำนวยการสร้าง	ปริญญา ทศนียกุล

เนื้อเรื่อง

หัวหน้าผู้ก่อการร้ายถูกส่งมาโดยแคปซูล วางแผนก่อการร้าย สร้างความวุ่นวายให้กับประเทศไทย ขณะเดียวกันอดุลย์ได้ขโมยแผ่น CIO มาได้โดยความช่วยเหลือของอมรา ผู้หญิงที่ตนเองรัก เมื่อการแลกเปลี่ยนแผ่น CIO เสร็จสิ้น แผ่น CIO ถูกคนลักลอบแย่งไปได้ ขณะเดียวกันอดุลย์ก็ได้ถูกหลอกล่อจนไปเจอกับหัวหน้าตำรวจหญิงซิงซิง และโดนเกลี้ยกล่อมให้ช่วยงานของตำรวจ อดุลย์รับปากและมอบแผ่น CIO ที่ตนเองเป็นผู้แย่งมา แต่ปรากฏว่าเป็นของปลอม จึงรู้ว่า ผู้ที่มาแลกเปลี่ยนก็โดนหักหลังก่อนหน้าตัวเองเช่นกัน

พ.ต.ต.พิเชษฐ์ เสียทำให้กับกลุ่มโจร และถูกจับไปขังไว้ภายในบ้านซึ่งเป็นรังของกลุ่มโจร ขณะเดียวกันสมบัติ นายตำรวจที่จะแกล้างปลอมตัวเข้าไปในหมู่พวกผู้ก่อการร้ายวางแผนด้วยการทำที่เป็นปล้นอมรา แต่ไม่สำเร็จ อมราปล่อยตัวไป และได้วางแผนให้คนลักพาตัวอมราเพื่อแลกกับเงินห้าแสน จากนั้นตนเองจึงทำไปช่วยอมรามายังที่ช่องโจร สมบัติถูกทดสอบและผ่านการทดสอบจึงได้รับการยอมรับเข้ามาทำงานด้วย

ต่อมากลุ่มโจรจะไปปฏิบัติการอีก แต่ถูกตำรวจล้อมจับ สมบัติช่วยโสภณกลับมาได้ ทางฝ่ายโจรจึงเริ่มสงสัยว่าใครเป็นหนอนบ่อนได้ การช่วยเหลือของสมบัติทำให้โสภณกับเขาเริ่มมีใจให้กัน จากนั้นสมบัติแอบไปบอกความจริงกับ พ.ต.ต.พิเชษฐ์ และช่วยให้ พ.ต.ต.พิเชษฐ์ หลบหนีไปได้ โดยป้ายความผิดไปที่ผู้อื่น พ.ต.ต.พิเชษฐ์หนีมาพบกับตำรวจหญิงซิงซิง

หัวหน้าโจรแจ้งบอกทุกคนว่า จะไปงานที่นราธิวาส 7 วัน ให้ย้ายรังโจรไปที่กระทิงลาย และฝากแมนให้รักษาของเขาไว้ อดุลย์จึงโทรบอกฝ่ายตำรวจให้ไปเอาแผ่น CIO มาจากแมน พ.ต.ต.พิเชษฐ์ เป็นผู้ไปทำหน้าที่

และทำให้แมนตกตึกตาย ทั้งหมดย้ายที่ใหม่อีกครั้ง อดุลย์แอบโทรแจ้งตำรวจถึงบริเวณที่ย้ายมาและจะจุดพลุเป็นสัญญาณ สมบัติเห็นและอดุลย์โดนจับได้ จะถูกฆ่า แต่อมราขอไต่สวนก่อนว่าอดุลย์ส่งข่าวไปให้ใคร จึงได้เวลาถึงพຽ່งนี้เข้า ฝ่ายตำรวจมอบหมายงานให้แต่ละคน แต่ไม่ได้มอบหมายงานให้ฝ่ายตำรวจหญิง จนชิงชิงขอลอยู่ด้านทะเลกับตำรวจหญิงคนอื่นๆ

อมราเกลี้ยกล่อมให้อดุลย์ยอมบอก แต่อดุลย์ปฏิเสธด้วยความรักชาติ เมื่อถึงเวลาตำรวจได้ยกพลกันมา สมบัติแอบไปจุดพลุบอกตำแหน่งแทนอดุลย์ ฝ่ายโจรจึงจับได้ว่าสมบัติเป็นตำรวจ แต่โสภาได้ช่วยสมบัติออกมา ฝ่ายตำรวจและผู้ร้ายต่อสู้กัน จนอดุลย์ตกลหน้าผาเสียชีวิต ส่วนอมราเองก็ถูกหัวหน้าทิ้งอย่างไม่ไยดี แต่ท้ายที่สุดหัวหน้าก็ถูกจับจนได้

ปากกามเทพ

บทประพันธ์ กฤษณา อโศกสิน

นักแสดง

ทัศนวรรณ เสนิงค์	เคลีย
มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิเวช	รัมภา
สรพงศ์ ชาตรี	อาซา พิไลรัตน์
สมบัติ เมทนี	สดมภ์
ดวงใจ หทัยกาญจน์	ผกา

เนื้อเรื่อง

เคลียเด็กสาวผู้ร่าเริง อาศัยอยู่กับคุณรัมภา ผู้มีพระคุณที่เลี้ยงดูเธอมาแต่เล็กแต่น้อย วันหนึ่งคุณรัมพรวางแผนกับคุณสดมภ์สามีที่อยู่กินกันมาแต่ก็ไม่ได้มีลูกด้วยกัน และคุณสดมภ์ไปมีภรรยาน้อย ต่อมาคุณรัมพรได้ไปพบกับอาซา พิไลรัตน์ ซึ่งเป็นเพื่อนกับผู้ที่มาเช่าหอของคุณรัมพร คุณรัมพรถูกใจอาซามาก ต่อมาเมื่อหอพักถูกไฟไหม้ คุณรัมพรจึงชวนอาซามาอยู่ที่บ้านและสงเคราะห์ให้เล่าเรียน

คุณรัมพรพาเคลียไปเที่ยวบ้านอาซาที่อยุธยา แต่คุณรัมพรเกิดไม่สบาย อาซาจึงต้องพาเธอไปตามหมอ แต่ขากลับมาบ่นงอมากกับหมอ เมื่อตรวจรักษาเสร็จ เคลียซึ่งรู้ว่าหมอมอโภกเป็นพี่ชายของวาสนาเพื่อนสมัยเรียนจึงขอติดรถไปหาเพื่อนด้วย ขากลับอาซาพาเคลียพายเรือกลับมาที่บ้าน และเกิดทะเลาะเบาะแว้งกัน แล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้เรือจม เคลียต้องไปอยู่รักษาที่หมอ และตัวหมอมอโภกเองก็แสดงอาการพึงพอใจเคลียอย่างเห็นได้ชัด

เมื่อกลับมาจากบ้านของอาซาที่อยุธยา คุณรัมพรก็ให้อาซาไปอยู่กับเธอที่ห้องอย่างเปิดเผย อาซาสารภาพกับเคลียว่าขายตัวให้คุณรัมพรแลกกับการไถนาและสงเคราะห์ เลี้ยงดูเธอมา อาซาและพาไปเที่ยว คำวันนั้นอาซาได้มาบอกรักเคลีย แต่เคลียบอกกับอาซาว่าจะแต่งงานกับหมอมอโภกแต่ปากแข็งได้ไม่นานก็ยอมสารภาพว่าตนก็รักกับอาซาเช่นกัน

ขณะเดียวกันเคลียก็รู้สึกผิดกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น จึงตัดสินใจไปขงานคุณสดมภ์ทำ คุณสดมภ์จึงพามาฝากเรียนทำเสริมสวยที่ร้านของผกาซึ่งเป็นภรรยาน้อยของตนเอง จากนั้นเคลียมาขออนุญาตคุณรัมพร โดยไม่ได้บอกว่าไปอยู่กับผกา คุณรัมพรไม่ยอมจนเมื่อมาทราบภายหลังว่าอาซามีใจให้เคลีย จึงเอ่ยปากไล่

หมอมอโภกซึ่งมาหาเคลียพอดี ได้โอกาสพาเคลียไปส่ง และได้ทราบว่าเคลียเองก็รักอาซา ทำให้หมอเสียใจมาก เคลียไปอยู่ที่ร้านเสริมสวยช่วงหนึ่ง อาซาก็ไปหา และพบกับสดมภ์ สดมภ์จึงเริ่มคิดที่จะช่วยทั้งสองคน ขณะเดียวกันคุณรัมพรก็แก้เกมด้วยการไปรับพ่อแม่ของอาซามาอยู่ที่บ้านด้วย สดมภ์คุยกับอาซาและจะเสนองานให้พระเอกทำ เพื่อจะได้หลุดพ้นจากคุณรัมพร แต่ปรากฏว่าคุณรัมพรมาขอรับตัวเคลียคืนจากผกาในขณะที่ยังไม่อยู่ และพาเคลียกลับไปอยู่ที่บ้านของตนเอง

สดมภ์โทรไปต่อว่ารัมภาว่าเขาเคลียกลับไปเป็นตัวล่ออาซา แต่ถูกรัมพรต่อว่ากลับมา ขณะเดียวกันวาสนาก็มาแจกการ์ดแต่งงานให้กับเคลียและเล่าให้ฟังว่าหมอมอโภกพี่ชายของตนนั้น มีอาการซึมเศร้าลง และ

ในวันที่เคลียกับอาซาไปร่วมงานแต่งงานนั่นเอง สดมภ์ซึ่งตั้งใจจะมาคุยกับรัมพรก็เผลอข่มขืนคุณรัมพรด้วยความโมโห

อาซากับเคลียซึ่งทราบเรื่องมาหาคุณสดมภ์ และมีเรื่องจนสดมภ์กับอาซาชกต่อยกัน ต่อมาคุณรัมพรท้องกับสดมภ์ คุณรัมพรขอให้อาซารับเป็นพ่อ แต่อาซาปฏิเสธ และมาบอกข่าวแก่สดมภ์ สดมภ์ปฏิเสธว่าจะรู้ได้อย่างไรว่าเป็นลูกของตนจริงๆ อาซาจึงบอกว่าไม่ได้มีอะไรกับคุณรัมพรเลย ส่วนผกาเมื่อทราบเรื่องก็ไล่คุณสดมภ์ไปจากบ้านด้วยความเสียใจ

เมื่อรัมพรคลอดลูกออกมา อาซาร่ำลากับเคลียและตัดสินใจย้ายครอบครัวออกจากบ้านของคุณรัมพร คุณรัมพรกับสดมภ์จึงใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันเพื่อให้ลูกมีพร้อมพ่อแม่

ฝ่ายอาซาไปทำงานเป็นพนักงานบริการในคลับแห่งหนึ่ง จนวันหนึ่งเจอกับผกา และทั้งคู่ก็ตัดสินใจอยู่ด้วยกัน ส่วนเคลียเองก็ตัดสินใจที่จะรับรักษาหมอโอสถที่ยังคงรอคอยอยู่ตลอดเวลา

เมื่อยหลวง

(ข้อมูลเพิ่มเติมจากที่วิเคราะห์แล้วในบทที่ 5)

สถานที่ถ่ายทำในญี่ปุ่น

5-15 มีนาคม 2521 เดินทางไปดูสถานที่ถ่ายทำ
7-22 เมษายน ยกกองถ่ายไปญี่ปุ่นจำนวน 18 คน

1. โตเกียว 9-12 เมษายน

พระราชวังอิมพีเรียล สนามกีฬาสระว่ายน้ำโอลิมปิก วัดเมจิชินกุ สะพานลอยชินจูกุ โตเกียวทาวเวอร์
รถโมโนเรล ถนนกินซ่า สวนซากุระ โรงแรมนิวโอดานิ ถนนชินจูกุ และฉากในโรงถ่ายนิคค์ซี่

2. ฮาโกเนะ 13 เมษายน

พระพุทธรูปไดบุตสึที่คามาคุระ ทะเลสาบฮาโกเนะ

3. เกียวโต 14-16 เมษายน

ปราสาทโยมิซุ วัดเฮอันจิงกุ ดาดฟ้าโรงแรมมียาโกะ นิโอคัสเซล (วังโชกุน) โตโดจิ เทมเบ็ต
(เจดีย์ทอง) และภายในห้องพักของญี่ปุ่นในโรงแรมมียาโกะ

4. นรา 17 เมษายน

บนรถไฟสายเกียวโต - นรา สวนกวางนรา

5. โอซากา 18-20 เมษายน

ปราสาทโอซากา บนหอโอซากาทาวเวอร์ ลานเอกซ์โป 70 และถนนท่าเรือ

สถานที่ถ่ายทำในไทย

บ้าน พ.ต.ต.สมชาย คุณนนท์วัน สุทธิไวยศิลป์ ปากเกร็ด

บ้านพล.ต.สุกรี อินทปัญญา ปากเกร็ด

โรงแรมนารายณ์ / สำนักงาน อสท. / สำนักงานบริษัทไฟว์สตาร์ / สำนักงานสายการบินซาบรินา /
แฟลทโอเรียนเต็ลฮาร์ท และบ้าน 216 อาคารพินุลวัฒนา / สวนสนุกแฮปปี้แลนด์ / ทุ่งนาปทุมธานี

ฉายโชว์ที่ดุสิตเธียเตอร์ สุกรี 16 มิถุนายน 2521

รอบมิดไนท์ที่เฮเธนส์ แกรนด์ พาราไดซ์

สุกรี 29 และเสาร์ 24 เมษายน

รวมรายได้ 94,426.75

เข้าฉายเสาร์ 1 กรกฎาคม เฮเธนส์ แกรนด์ พาราไดซ์

เฮเธนส์ 48 วัน 1 กรกฎาคม - 17 สิงหาคม

	3,023,551.35
แกรนด์ 48 วัน 1 กรกฎาคม – 17 สิงหาคม	
	2,145,443.85
พาราไดซ์ 28 วัน 1 กรกฎาคม – 20 กรกฎาคม	
	1,112,757.80
รวม 6,281,753.00	
รวมมีดไนท์ 6,376,179.75	

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพาขวัญ ชินพัฒน์วานิช เกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2518 ที่จังหวัดเพชรบุรี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ โดยระหว่างการศึกษาปริญญาตรีได้ทำงานเป็นมัคคุเทศก์ที่บริษัทหนุ่มสาวทัวร์จำกัด จนกระทั่งถึงปัจจุบัน